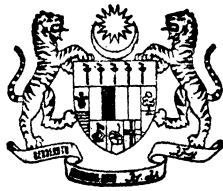

**Jilid III
Bil. 8**

MALAYSIA

**Hari Jumaat
27hb April, 1973**

PENYATA RASMI

OFFICIAL REPORT

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KETIGA
Third Parliament

PENGGAL PARLIMEN KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 847]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang [Ruangan 882]
Rang Undang-undang Lembaga Pertubuhan Peladang [Ruangan 925]
Rang Undang-undang Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan)
(No. 2) [Ruangan 937]

USUL:

Penangguhan Mesyuarat [Ruangan 938]

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KETIGA

Penyata Rasmi

PENGGAL YANG KETIGA

Hari Jumaat, 27hb April, 1973

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

- Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK CHIK MOHAMED YUSUF BIN SHEIKH ABDUL RAHMAN, P.M.N., S.P.M.P., J.P., Datuk Bendahara Perak.
- Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri dan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUN DR ISMAIL AL-HAJ BIN DATUK HAJI ABDUL RAHMAN, S.S.M., P.M.N., S.P.M.J. (Johor Timur).
- Yang Berhormat Menteri Kewangan, TUN TAN SIEW SIN, S.S.M., J.P. (Melaka Tengah).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI HAJI SARDON BIN HAJI JUBIR, P.M.N., S.P.M.K., S.P.M.J. (Pontian Utara).
- „ Menteri Hal Ehwal Sarawak, TAN SRI TEMENGGONG JUGAH ANAK BARIENG, P.M.N., P.D.K., P.N.B.S., O.B.E., Q.M.C. (Ulu Rajang).
- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Kelang).
- „ Menteri Kerja Raya dan Tenaga, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Sepang).
- „ Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K. (Kota Bharu Hulu).
- „ Menteri Pelajaran, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S., M.B.E. (Johor Bahru Timur).
- „ Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan, TAN SRI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., P.D.K., D.I.M.P., S.I.M.P. (Lipis).
- „ Menteri Teknologi, Penyelidikan dan Kerajaan Tempatan, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).
- „ Menteri Perusahaan Utama, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).
- „ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TUAN ALI BIN HAJI AHMAD, S.M.J. (Pontian Selatan).
- „ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

The Honourable TEMENGGONG OYONG LAWAI JAU (Sarawak).

- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Appointed).
- „ TUAN SAIDON BIN KECHUT, A.M.N. (Appointed).
- „ DATO' SHEIKH ABU BAKAR BIN YAHYA AL-HAJ, D.P.M.J., P.I.S., J.P. (Johor).
- „ TAN SRI G. SHELLEY, P.M.N., J.P. (Appointed).
- „ TUAN SYED AHMAD BIN SYED MAHMUD SHAHABUDIN, J.M.N., S.M.K., J.P. (Kedah).
- „ TUAN SYED DARUS BIN SYED HASHIM (Perlis).
- „ TUAN WILLIAM TAN (Appointed).
- „ TAN SRI T. H. TAN, P.M.N. (Appointed).
- „ TUAN S. O. K. UBaidULLA, J.M.N. (Appointed).
- „ DATO' WAN IBRAHIM BIN WAN TANJONG, J.M.N., P.J.K., Orang Kaya Indera Maharaja Purba Jelai (Pahang).
- „ WAN MUSTAPHA BIN HAJI WAN ALI, S.M.K. (Kelantan).
- „ WAN SULAIMAN BIN WAN TAM, P.J.K. (Appointed).
- „ TUAN YAHYA BIN HAJI AHMAD (Perak).

ABSENT :

The Honourable the Minister without Portfolio, TAN SRI ONG YOKE LIN, P.M.N. (Appointed).

- „ PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI (Appointed).
- „ DATO' JOSEPH AUGUSTINE ANGIAN ANDULAG, P.D.K. (Sabah).
- „ DATU TUANKU BUJANG BIN TUANKU HAJI OTHMAN (Sarawak).
- „ TUAN CHEAH SENG KHIM, J.P. (Penang).
- „ TUAN D. S. DORAI RAJ, A.M.N., P.J.K. (Appointed).
- „ TUAN HONG KIM SUI (Appointed).
- „ DATU PENGIRAN MOHAMED DIGADONG GALPAM, P.D.K. (Sabah).
- „ TUAN S. P. S. NATHAN (Appointed).
- „ RAJA RASTAM SHAHROME BIN RAJA SAID TAUPHY (Selangor).
- „ DATO' E. E. C. THURASINGHAM, D.P.M.J., J.P. (Appointed).
- „ TUAN YEOH KIAN TEIK (Perak).

IN ATTENDANCE :

The Honourable the Deputy Prime Minister, Minister of Defence and Minister of National and Rural Development, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATO' HUSSAIN, S.M.N. (Pekan).

- „ the Minister of Commerce and Industry, DR LIM SWEE AUN, J.P. (Larut Selatan).
- „ the Minister for Welfare Services, TUAN HAJI ABDUL HAMID KHAN BIN HAJI SAKHAWAT ALI KHAN, J.M.N., J.P. (Batang Padang).
- „ the Minister of Agriculture and Co-operatives, TUAN HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI (Ulu Perak).
- „ the Minister of Lands and Mines, TUAN ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB (Sarawak).
- „ the Assistant Minister of Education, TUAN LEE SIOK YEW, A.M.N., P.J.K. (Sepang).

Yang Berhormat Timbalan Menteri Perhubungan, TUAN LEE SAN CHOON, K.M.N.
(Segamat Selatan).

- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri,
Pertahanan, Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU
ISMAIL, P.M.K., (Kota Bharu Hilir).
- „ Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSA HITAM
(Segamat Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF
AHMAD (Langat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DATUK WAN ABDUL
KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kuala Trengganu Utara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah, TUAN
MOHAMED BIN UJANG, A.M.N., P.J.K. (Jelebu-Jempol).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pelajaran, TUAN MOHAMED BIN
RAHMAT, K.M.N. (Johor Bahru Barat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN
HAJI RAMLI BIN OMAR, K.M.N., P.M.P. (Krian Darat).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan,
TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Rembau-Tampin).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan, DATUK
HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P.
(Sabak Bernam).
- „ NIK ABDUL AZIZ BIN HAJI NIK MAT, J.P. (Kelantan Hilir).
- „ DATUK DR HAJI ABDUL AZIZ BIN OMAR, D.J.M.K., J.M.N., J.M.K., S.M.K.
(Tumpat).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, P.N.B.S. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Sabah Selatan).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kubang Pasu Barat).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN ARSHAD, A.M.N. (Muar Utara).
- „ TUAN AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Melaka Selatan).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN SA'ID, J.P. (Seberang Utara).
- „ TUAN HAJI AHMAD DAMANHURI BIN HAJI ABDUL WAHAB, P.M.P.,
P.J.K. (Hilir Perak).
- „ TAN SRI HAJI NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K.,
(Ulu Kelantan).
- „ PUAN BIBI AISHAH BINTI HAMID DON, A.M.N., P.J.K. (Kulim Utara).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. UYONG (Labuk-Sugut).
- „ DR AWANG BIN HASSAN, S.M.J. (Muar Selatan).
- „ TUAN AZAHARI BIN MOHD. TAIB, S.M.K., J.S.M., A.M.N., J.P.
(Sungei Patani).
- „ DATUK PENGARAH BANYANG ANAK JANTING, Q.M.C., P.N.B.S., P.B.S.
(Julau).

PRAYERS

(Mr President *in the Chair*)

EXEMPTED BUSINESS

(MOTION)

Tan Sri T. H. Tan: Mr President, Sir, I beg to move,

That notwithstanding the provisions of Standing Order 11, the Senate shall not adjourn today until consideration of all Government Business set out on the Order Paper for today has been completed.

Dato' Y. T. Lee: Mr President, Sir, I beg to second the motion.

Question put, and agreed to.

Resolved,

That notwithstanding the provisions of Standing Order 11, the Senate shall not adjourn today until consideration of all Government Business set out on the Order Paper for today has been completed.

ADJOURNMENT *SINE DIE*

(MOTION)

Tan Sri T. H. Tan: Mr President, Sir, I beg to move,

That at its rising today the Senate shall stand adjourned *sine die*.

Dato' Y. T. Lee: Mr President, Sir, I beg to second the motion.

Question put, and agreed to.

Resolved,

That at its rising today the Senate shall stand adjourned *sine die*.

BILLS

THE FARMERS' ASSOCIATION BILL

Second Reading

Order read for resumption of debate on Question, "That the Bill be now read a second time" (9th March, 1967).

Question again proposed.

Menteri Pertanian dan Sharikat Kerjasama (Tuan Haji Mohd. Ghazali bin Haji Jawi): Tuan Yang di-Pertua, menyambong jawapan saya sa-malam, saya telah pun memberi jawapan kepada semua perkara² yang telah dibangkitkan, atau di-kemukakan oleh Ahli² Dewan ini, tetapi sa-belum daripada saya mengakhir-nya saya suka-lah menjelaskan satu perkara barangkali

telah pun berlaku salah faham ia-itu berkenaan dengan apa yang saya sebutkan sa-malam. Kita berkehendakkan lebeh kurang 6,700 orang ahli² pertanian atau pun agriculturist bagi menjayakan kerja² pertanian atau ranchangan² pertanian negara ini. Jadi di-sini beberapa buah akhbar telah pun menyebutkan pihak Kerajaan akan mengambil kerja sa-banyak 6,700 orang, yang sa-benar-nya ini tidak-lah benar.

Sa-bagaimana Dewan ini sedia ma'alum, negeri ini ada-lah negeri pertanian dan tanah² yang di-gunakan untuk pertanian ada-lah luas dan chara pertanian yang di-jalankan di-dalam negeri ini ada beberapa chara, ada yang maju dan ada di-antara-nya mengikut adat² lama. Kalau sa-kira-nya kita berkehendakkan kemajuan di-dalam pertanian ini harus-lah kita memberi latehan yang sa-penoh-nya: memberi ajaran² dan pelajaran kepada petani² yang ada di-seluruh negara kita ini. Untuk menjalankan kerja² tunjok ajar, latehan dan sa-bagai-nya dan memimpin petani² ka-arrah kema-juan ini, kita berkehendakkan pemimpin² daripada segala chorak, sama ada yang chukup terlatah atau pun dengan chara memberi latehan sa-kurang²-nya kepada ahli² pertanian itu.

Pada anggaran Kementerian ini dan juga Jabatan Pertanian sa-baik² chara ia-lah sa-orang ahli pertanian bagi tiap² 500 ekar tanah. Berasas kepada itu sa-bagaimana yang saya telah sebutkan kita berhajat, atau berkehendakkan kepada 6,700 orang pemuda² kita yang di-latah sadikit sa-banyak, atau pun yang di-beri latehan berkenaan dengan pertanian ini. 6,700 orang itu bukan-lah semua sa-kali di-ambil kerja oleh Kerajaan, kita chuma akan menggunakan sa-bahagian daripadanya termasuk ahli² pertanian yang sedia ada dengan Kerajaan pada hari ini. Sa-lain daripada ahli² pertanian yang di-latah ini akan dapat menumpukan kerja-nya berkenaan dengan memajukan Persatuan² Peladang, sa-bahagian daripadanya pula akan barangkali dapat bekerja di-estate² atau ladang² besar dan sa-bahagian daripadanya pula akan dapat memimpin ra'ayat² yang ada di-dalam ranchangan²

Yang Berhormat CHEGU BAUDI BIN UNGGUT (Bandau).

- „ TUAN BOJENG BIN ANDOT (Simunjan).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ AWANG BUNGSU BIN ABDULLAH (Limbang-Lawas).
- „ TUAN HAJI AWANG WAL BIN AWANG ABU (Santubong).
- „ TUAN CHAN FU KING (Telok Anson).
- „ TUAN CHAN SIANG SUN, A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ TUAN CHAN YOON ONN (Ulu Kinta).
- „ TUAN CHEN KO MING, A.M.N., P.B.S. (Sarikei).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban Timur).
- „ TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).
- „ DR CHU CHEE PENG (Kluang Selatan).
- „ TUAN VALENTINE COTTER *alias* JOSEPH VALENTINE COTTER (Bau-Lundu).
- „ TUAN PETER PAUL DASON (Pulau Pinang Utara).
- „ TUAN V. DAVID (Dato Kramat).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN FAN YEW TENG (Kampar).
- „ DATIN HAJIAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Batu Pahat Dalam).
- „ TAN SRI FATIMAH BINTI HAJI HASHIM, P.M.N. (Jitra-Padang Terap).
- „ TUAN THOMAS SELVARAJ GABRIEL (Pulau Pinang Selatan).
- „ TUAN HANAFIAH HUSSAIN, A.M.N. (Jerai).
- „ TUAN RICHARD HO UNG HUN (Sitiawan).
- „ TUAN HOR CHEOK FOON (Damansara).
- „ TUAN HUSSAIN BIN HAJI SULAIMAN (Besut).
- „ DATUK KHOO PENG LOONG, P.N.B.S., O.B.E. (Bandar Sibu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE SECK FUN, K.M.N. (Tanjong Malim).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Batu Gajah).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Bandar Melaka).
- „ TUAN LIM PEE HUNG, P.J.K. (Alor Star).
- „ TUAN LOH JEE MEE (Batang Padang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Setapak).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Sandakan).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN ANDREW MARA ANAK WALTER UNJAH (Betong).
- „ TUAN HAJI MAWARDI BIN LEBAI TEH (Kota Star Utara).
- „ DR MOHAMED BIN TAIB, P.M.K., P.J.K. (Kuantan).
- „ TUAN MOHAMED ARIF BIN SALLEH, A.D.K. (Sabah Dalam).

- Yang Berhormat TUAN HAJI MOHD. CHIK JOHARI ONDU MAJAKIL (Labuan-Beaufort).
- „ TUAN MOHD. DAUD BIN ABDUL SAMAD (Kuala Trengganu Selatan).
- „ TUAN MOHD. NOR BIN MD. DAHAN, A.M.N., J.P. (Ulu Perak).
- „ TAN SRI HAJI MOHAMMAD SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Darvel).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN ABDUL MAJID, S.M.S., K.M.N., P.J.K. (Kuala Langat).
- „ TUAN MOHD. TAHIR BIN HAJI ABDUL MANAN (Kapar).
- „ TUAN HAJI MOHAMED YUSOF BIN MAHMUD, A.M.N. (Temerloh).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ WAN MOKHTAR BIN AHMAD, P.J.K. (Kemaman).
- „ TUAN HAJI MOKHTAR BIN HAJI ISMAIL, J.S.M. (Perlis Selatan).
- „ TUAN MUHAMMAD FAKHRUDDIN BIN HAJI ABDULLAH, J.P. (Pasir Mas Hilir).
- „ TUAN MUSTAPHA BIN HUSSAIN (Seberang Tengah).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., J.M.N., D.P.M.J., P.I.S. (Muar Dalam).
- „ TUAN NG HOE HUN (Larut Selatan).
- „ RAJA NONG CHIK BIN RAJA ISHAK, S.M.S., P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN OTHMAN BIN ABDULLAH, A.M.N. (Perlis Utara).
- „ DATUK PANG TET TSHUNG, P.D.K. (Kota Kinabalu).
- „ PENGARAH RAHUN ANAK DEBAK (Serian).
- „ TUAN R. C. M. RAYAN *alias* R. C. MAHADEVA RAYAN (Ipoh).
- „ TUAN SEAH TENG NGIAB, S.M.J., P.I.S. (Muar Pantai).
- „ DR S. SEEVARATNAM, P.J.K. (Seremban Barat).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN, P.D.K. (Kuala Kedah).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K. (Baling).
- „ TUAN SOH AH TECK, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ DR A. SOORIAN (Port Dickson).
- „ TUAN SU LIANG YU (Bruas).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Krian Laut).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ TUAN TAI KUAN YANG, A.M.N., P.J.K. (Kulim-Bandar Bharu).
- „ DATUK TAJUDIN BIN ALI, D.P.M.P., P.J.K. (Larut Utara).
- „ TUAN TIAH ENG BEE, P.I.S. (Kluang Utara).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TIBUOH ANAK RANTAI (Rajang).
- „ TUAN JOSEPH UNTING ANAK UMANG (Kanowit).

Yang Berhormat TUAN V. VEERAPPEN (Seberang Selatan).

- „ TUAN YEH PAO TZU, A.M.N. (Tawau).
- „ TUAN STEPHEN YONG KUET TZE (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH *alias* HAJI YUSOF RAWA (Kota Star Selatan).
- „ TENGGU ZAID BIN TENGGU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas Hulu).

YANG TIDAK HADIR :

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan,
TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

Yang Berhormat Menteri Perpaduan Negara, TUN V. T. SAMBANTHAN, S.S.M., P.M.N.
(Sungei Siput).

- „ Menteri Tak Berpotfolio, TUAN MOHAMED KHIR JOHARI (Kedah Tengah).
- „ Menteri Pertanian dan Perikanan, TAN SRI HAJI MOHAMED GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., D.P.C.M., P.N.B.S. (Kuala Kangsar).
- „ Menteri Pembangunan Negara dan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Melaka Utara).
- „ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Raub).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).
- „ Y.A.M. TUNKU ABDULLAH IBNI ALMARHUM TUANKU ABDUL RAHMAN, P.P.T. (Rawang).
- „ TUAN GOH HOCK GUAN (Bungsar).
- „ TUAN HASHIM BIN GERA (Parit).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR BIN HASAN ALBAR, P.M.N. (Johor Tenggara).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ DATUK ENGGU MUHSEIN BIN ENGGU ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Trengganu Tengah).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O., O.B.E. (Marudu).
- „ DATUK SRI S.P. SEENIVASAGAM, S.P.M.P., D.P.M.P., P.M.P., J.P. (Menglembu).
- „ TUAN SULAIMAN BIN BULON, P.J.K. (Bagan Datoh).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Batu).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bagan).
- „ TUAN TING MING KIONG (Bintulu).
- „ DATUK JAMES WONG KIM MIN, P.N.B.S. (Miri-Subis).
- „ TUAN YEOH TECK CHYE (Bukit Bintang).

YANG HADIR BERSAMA :

Yang Berhormat Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N., P.J.K.
(Dilantik).

- „ Menteri Tugas-tugas Khas, DR LIM KENG YAIK (Dilantik).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Dilantik).

DOA

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PROGRAM BANTUAN LUAR

1. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu minta Timbalan Perdana Menteri menyatakan samada dalam lawatan beliau ke Australia dan New Zealand, beliau telah mengadakan perjumpaan dengan pemimpin-pemimpin kedua-dua Negara tersebut, dan jika ada, nyatakan:

- (a) apakah persetujuan yang telah dicapai dalam hasrat mereka hendak membantu Malaysia dalam bidang pembangunan; dan
- (b) adakah beliau menjemput mereka untuk melaburkan modal di Malaysia.

Timbalan Perdana Menteri (Tun Dr Ismail Al-Haj): Tuan Yang di Pertua,

- (a) Semasa perbincangan saya dengan pemimpin-pemimpin kedua-dua negara, mereka telah memberi jaminan yang mereka akan terus menolong kita dalam projek-projek pembangunan melalui program bantuan luar mereka.
- (b) Ya.

SENAPANG PATAH

2. Tuan Jonathan Narwin anak Jinggong minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apa tindakan Kerajaan sedang ambil untuk memastikan supaya senapang-senapang patah yang diberikan oleh Kerajaan dalam kawasan-kawasan RASCOM tidak terlepas ke tangan-tangan orang-orang yang menyalahgunakannya seperti yang berlaku kepada 14 pucuk senapang patah di Rumah Anjang, Sungai Jikang, Daerah Julau di Sarawak.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Ali bin Haji Ahmad): Tuan Yang di Pertua, semenjak peristiwa rampasan senapang, patah berlaku di Rumah Anjang, Sungai Jikang, Daerah Julau di Sarawak, Pasukan Keselamatan telah melancarkan beberapa gerakan yang di antaranya diberi

nama "Gerakan Berbatak" dan "Gerakan Puju" di dalam Daerah Sibu Bahagian Ke-3 Sarawak sebagai suatu langkah untuk mencegah pihak pengganas komunis merampas senjata di daerah tersebut. Di samping itu "Area Security Units" telah juga ditubuhkan di kawasan-kawasan yang sedang diancam oleh pengganas-pengganas komunis bagi mengawal kawasan-kawasan itu dan juga untuk menaikkan semangat penduduk-penduduk di situ.

Tuan Luhut Wan: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan sedar bahawa tempat yang tertentu di kawasan RASCOM ada diberikan senapang patah dengan secara paksa kepada penduduk-penduduk di situ, dan bukan begitu sahaja, kebanyakan kawasan yang isolated adalah sangat merbahaya kepada Kerajaan membahagikan senapang patah itu kepada mereka yang duduk di sana?

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, pihak Kerajaan memberikan senapang patah itu kepada sukarelawan-sukarelawan dan bukan dipaksakan kepada mereka.

PEMULIHAN AKHLAK GADIS-GADIS

3. Tuan Ng Hoe Hun (*di bawah S.O. 24*) minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilangan gadis-gadis yang rosak akhlak mengikut bangsa yang telah ditangkap oleh pihak Pencegah Maksiat daripada 1hb Januari hingga 31hb Mac, 1973 dan bilangan yang telah dibebaskan selepas disoal; dan
- (b) apakah sebab-sebab yang utama yang diberikan oleh wanita-wanita ini yang menyebabkan mereka menjadi pelacur.

Tuan Ali bin Haji Ahmad: Tuan Yang di Pertua, bukanlah menjadi amalan Kementerian saya untuk memberi perangkaan yang dicerakinkan mengikut race. Walaubagaimanapun saya sedia memberi kenyataan seperti berikut:

- (a) Dalam tempoh 1hb Januari hingga 31hb Mac, 1973 Bahagian Pencegah Maksiat, Polis Diraja Malaysia telah menahan seramai 98 orang gadis yang terlibat di dalam perkara maksiat.

Tindakan yang diambil terhadap mereka adalah seperti berikut:

- (i) 6 orang daripada mereka itu telah dihantar balik ke negeri asal masing-masing;
 - (ii) 45 orang telah didakwa di Mahkamah dan dikenakan hukuman denda dan kemudiannya dibebaskan;
 - (iii) 47 orang telah dibebaskan atau diserahkan kepada Jabatan Kebajikan Masyarakat untuk pemulihan akhlak.
- (b) Gadis-gadis itu memberi sebab-sebab mereka menjadi pelacur sebagai berikut:
- (i) mahu hidup cara senang;
 - (ii) tiada dijaga dan mendapat kasih sayang daripada ibubapa;
 - (iii) kerana kemiskinan.

IMPOT BARANG-BARANG KE PULAU PINANG

4. Tuan Loh Jee Mee (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kerajaan akan membenarkan pengimpot-pengimpot barang-barang luar negeri yang menurunkan barang-barang mereka di Pulau Pinang supaya membayar cukai kastam atas barang-barang ini di Pulau Pinang dan juga dokumen-dokumen seperti daftar pengiriman (invoice) resit-resit muatan (bills of lading and manifest) yang bersangkutan dengan impot barang-barang itu diperiksa dan diluluskan di Pulau Pinang, kerana cara sekarang yang menghendaki dokumen-dokumen itu diperiksa dan luluskan di Butterworth menyebabkan kesusahan yang berat kepada pengimpot-pengimpot tersebut.

Menteri Kewangan (Tun Tan Siew Sin): Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat harus ingat bahawa pada 20hb Mac, 1972 saya telah membenarkan pengimpot-pengimpot yang mengimpot barang-barang terus ke Pulau Pinang membayar duti kastam di Pulau Pinang dan tidak di Butterworth. Akan tetapi pendaftaran dan kerja-kerja untuk memperoseskan dokumen-dokumen pengimpotan terpaksa dijalankan di Butterworth. Adalah tidak praktik untuk menguruskan kesemuanya di Pulau Pinang memandangkan kepada keperluan jangka panjang untuk

memusatkan pentadbiran kastam di Butterworth berikutan dengan pembinaan pengkalan air dalam di Dermaga.

TAMBAK JOHOR—MEMBESARKAN

5. Tuan Hor Cheok Foon minta Menteri Kerja Raya dan Tenaga menyatakan bilakah Tambak Johor akan diperbesarkan lagi dan jumlah wang yang akan dibelanjakan terhadap projek ini, dan samada dengan berbuat demikian, kesesakan lalu lintas dapat diatasi.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di Pertua, pembinaan bagi membesarkan lagi Tambak Johor telahpun dimulakan pada bulan Disember, 1972 dan dijangka akan dapat disiapkan pada bulan Ogos 1974. Perbelanjaan bagi melaksanakan projek ini adalah dianggarkan kira-kira \$4 juta. Bersama-sama dengan kerja-kerja pembesaran pembinaan Tambak Johor ini, pembinaan Komplek Kastam, fly-over dan interchange juga dilaksanakan, yang berharga kira-kira \$9 juta dan dijangka akan siap paad akhir tahun 1975. Apabila kerja-kerja ini siap kelak, saya percaya kesesakan lalu lintas akan dapat dikurangkan.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah rancangan membesarkan Tambak Johor ini perbelanjaan bersama kita dengan Kerajaan Singapura atau ada rundingan kita dengan Kerajaan Singapura?

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong: Tuan Yang di Pertua, kerja-kerja yang saya sebutkan tadi itu adalah kerja bagi bahagian kita sahaja.

GLUCOSE—6 PHOSPHATE DEHYDROGENASE—KEKURANGAN

6. Dr Chen Man Hin minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar bahawa kira-kira 3% bayi-bayi Melayu dan Cina dilahirkan dengan kekurangan enzim (glucose 6 phosphate enzyme) dan ini boleh mendatangkan "kernicterus" yang mana boleh mencacatkan atau membunuh, dan jika sedar, adakah beliau akan mengambil langkah-langkah lebih berkesan bagi mencegahnya untuk menyelamatkan bayi-bayi ini dan mengawal mereka supaya menjadi kanak-kanak yang sihat.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di Pertua, Kementerian ini sedar adanya kekurangan "Glucose—6 phosphate dehydrogenase". Namun demikian penyakit ini biasanya tidak merbahaya dan sungguhpun keadaan-keadaan "kernicterus" (sejenis penyakit kuning pada bayi yang melibatkan sistem saraf—nervous system) telah dilaporkan akan tetapi keadaan ini jarang sekali berlaku.

Bagi mencegah kejadian ini, bayi yang baru lahir itu diberi pemindahan darah atau blood transfusion sebaik-baik sahaja darah "bilirubin" pada bayi itu melebihi 29mg.% (15mg.% pada bayi yang tidak cukup bulan). Bayi-bayi yang telah mendapat pemindahan darah biasanya berada di dalam keadaan sihat. Ibubapa akan diberikan satu senarai dadah-dadah dan makanan-makanan yang tidak harus diberi kepada bayi itu dan dengan ini dapatlah doktor-doktor yang merawat kemudiannya, tahu akan keadaan itu.

Ini adalah masaalah perubatan yang sedia diketahui oleh doktor-doktor kita terutama sekali ahli-ahli Penyakit Kanak-kanak, tetapi ianya tidaklah dianggap sebagai satu masaalah kesihatan umum.

Dr Chen Man Hin: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya rasa sangat dukacita sebab Kementerian Kesihatan fikir masaalah ini tak berapa merbahaya, tetapi adakah Yang Berhormat Menteri sedar ramai kanak-kanak di dalam kampung-kampung baru dan juga di dalam kampung-kampung Melayu mati disebabkan Penyakit Kuning ini dan oleh sebab doktor-doktor atau jururawat tidak tahu yang penyakit ini ada di dalam kampung?

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, saya telah jawab tadi iaitu doktor-doktor kita tahu perkara ini dan Kementerian saya dengan bekerja sedaya-upayanya oleh pakar-pakar dan doktor-doktor yang kita ada untuk merawat apa-apa penyakit yang ada dalam negeri ini.

Dr Chen Man Hin: Saya rasa kalau Kementerian Kesihatan tahu penyakit ini merbahaya sebab 3% dari bayi Cina atau Melayu kekurangan enzim. Oleh sebab itu, adakah Kementerian Kesihatan akan mengambil langkah untuk mencegah penyakit itu.

Tan Sri Lee Siok Yew: Tuan Yang di Pertua, saya sudah sebutkan apa-apa langkah yang boleh dibuat walaupun dijalankan.

BIRO PENGADUAN AWAM—LAPURAN

7. Dr Chen Man Hin minta Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan memberikan laporan kegiatan-kegiatan Biro Pengaduan, seperti jumlah aduan-aduan yang diterima sejak ianya dimulakan, jenis-jenis perkara yang telah diadukan dan samada Biro ini suatu badan yang berkesan bagi menerima dan menyelesaikan aduan-aduan rakyat.

Menteri Tugas-tugas Khas dan Menteri Penerangan (Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie): Tuan Yang di Pertua, saya hendak bertanya apakah ini tepat apabila Ahli Yang Berhormat itu meminta saya memberi laporan—bukan soalan, bukan jawapan—Ahli Yang Berhormat minta laporan, Tuan Yang di Pertua. Boleh juga saya cuba beri tetapi kalau sekiranya betul, tepat, hal ini dia minta laporan.

Tuan Yang di Pertua: *(Kepada Dr Chen Man Hin)* Lapurankah atau soalan?

Dr Chen Man Hin: Laporan.

Tuan Yang di Pertua: Jadi laporan pura-pura soal *(Ketawa)*.

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Kalau begitu, Tuan Yang di Pertua, izinkan saya memberi laporan dengan cara pendek sahaja sebab kalau hendak tahu kesemuanya sangat panjang halnya, jadi dengan cara resume sahaja, Tuan Yang di Pertua.

Semenjak 1hb Ogos, 1971 sehingga 31hb Disember, 1972, Biro telah menerima:

5,534 aduan mengenai perkara-perkara di bawah bidangkuasa Kerajaan Persekutuan.

1,965 aduan mengenai perkara-perkara di bawah bidangkuasa Kerajaan-Kerajaan Negeri.

2,064 aduan mengenai perkara-perkara persendirian atau terhadap badan-badan swasta yang terkeluar dari bidangkuasa Kerajaan.

Kebanyakan daripada aduan-aduan mengenai perkara-perkara yang di bawah bidang kuasa Kerajaan Persekutuan adalah berkaitan dengan kelambatan dalam pentadbiran seperti kelambatan dalam memproses sesuatu permohonan, manakala aduan-aduan mengenai perkara-perkara yang di bawah bidang kuasa Kerajaan-kerajaan Negeri kebanyakannya adalah berkaitan dengan kelambatan dalam perkara-perkara mengenai pentadbiran tanah.

Biro ini ada juga menerima beberapa aduan berkenaan dengan tingkah-laku pegawai-pegawai Kerajaan yang tidak sopan di jabatan-jabatan yang memberi perkhidmatan kepada orang ramai.

Dalam tahun 1971, dari jumlah 5,610 aduan yang diterima, hanya 40.6% sahaja yang berasas. Tetapi dalam tahun 1972 pula, peratusan aduan yang berasas yang diterima ialah sebanyak 66.1%. 5,534 aduan mengenai perkara-perkara di bawah kuasa Persekutuan, 4,615 aduan berjaya diselesaikan, hanya 919 masih dalam tindakan. Dari 1,965 aduan mengenai perkara-perkara di bawah kuasa Negeri, 1,083 sudah diselesaikan, hanya yang tinggal 882 masih dalam tindakan.

Sungguhpun Biro Pengaduan Awam ini telah menjalankan tugasnya selama kurang dari 2 tahun, dan telah mendapat keyakinan orang ramai sebagai satu jentera yang sesuai untuk menyelenggarakan dan membantu menyelesaikan aduan-aduan yang tertentu daripada orang ramai. Salah satu tanda bahawa Biro ini adalah berkesan ialah surat-surat penghargaan yang banyak telah diterima daripada orang ramai.

Biro ini adalah menjadi satu sumber feedback yang berguna tentang perjalanan Kerajaan seperti yang dipandang dari segi orang ramai. Feedback ini telah membolehkan Kerajaan mengkaji berbagai-bagai bidang-masalah untuk memperbaiki lagi keadaan. Biro ini juga berkesan oleh kerana ia mempunyai hubungan yang rapat dengan semua Kementerian dan Jabatan menerusi pegawai-pegawai perhubungan masing-masing, dan oleh itu dapat mengesan perjalanan aduan-aduan yang telah dikemukakan kepada mereka. Selain daripada jentera-jentera Kerajaan Persekutuan, Biro ini juga menerusi hubungannya yang rapat dengan Kerajaan-kerajaan Negeri melalui Pejabat Setiausaha Setiausaha Kerajaan (State Secretariats), telah membantu menyelesaikan aduan-aduan

mereka mengenai perkara-perkara yang di bawah bidang kuasa Kerajaan-kerajaan Negeri. Satu lagi tanda yang menunjukkan bahawa Biro ini adalah berguna ialah beberapa negeri telahpun menubuhkan Jabatan masing-masing untuk tujuan yang sama di peringkat Negeri. Umpamanya di Sabah, Sarawak, Kedah, Pulau Pinang ada belaka Biro Pengaduan masing-masing.

Itulah sahaja sebagai satu lapuran yang pendek boleh saya buat pada hari ini, Tuan Yang di Pertua, tetapi kalau ada soalan lagi, boleh saya cuba jawab. Umpamanya, saya fikir Ahli Yang Berhormat sendiri semuanya ada lapan aduan semua telah selesai.

Dr Chen Man Hin: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Saya ingin Menteri yang berkenaan memberitahu apakah definisi "telah selesai", sebab ada beberapa orang yang memberikan pengaduan telah mendapat jawapan yang tidak memuaskan.

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, seperti saya katakan, pengaduan daripada Yang Berhormat itu sendiri semua telah diselesaikan, bagaimana katanya tak memuaskan. Pengaduannya seperti berikut:

- 6 berkenaan dengan Citizenship;
- 1 Local Council Membership;
- 1 berkenaan Senawang Industrial Estate;
- 9 berkenaan dengan Sanitation;
- 2 berkenaan allegation of corrupt practices in Prisons Department;
- 2 berkenaan Income Tax.

dan jawapan itu semua telah diserahkan kepada Yang Berhormat, bagaimana dia kata tak selesai lagi?

Dr Chen Man Hin: Saya ingat tak sama bagi memuaskan orang ramai yang memberi pengaduan.

Tuan Yang di Pertua: Setakat mana hendak memuaskan adalah perkara yang susah.

Tuan Ng Hoe Hun: Tadi dalam lapuran Menteri yang berkenaan ada mengatakan berkaitan anti-corruption, itu betul atau tidak, saya tidak faham.

Tuan Yang di Pertua: Apa soalnya ini?

Tuan Ng Hoe Hun: Ini berkenaan dengan aduan, kalau ada, tadi dia capak tidak terang.

Tuan Yang di Pertua: Saya suka hendak mendengar soalan tambahan itu dengan tepat pada satu perkara yang berkehendakkan satu jawapan tepat, kalau lain menyeleweng itu bersimbang namanya, ini bukan masa bersimbang.

Tuan Ng Hoe Hun: Tuan Yang di Pertua, saya minta soalan tambahan lagi. Tadi dalam lapuran yang diberi oleh Menteri yang berkenaan dia tidak capak apa-apa berkenaan dengan perkara anti-corruption, saya hendak tahu sekarang adakah perkara itu berlaku atau tidak; kalau ada, bolehkah beritahu kita apakah tindakan yang sudah diambil untuk menyelesaikan perkara itu?

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, memang ada banyak pengaduan berkenaan perkara corrupt practices dan perkara itu telah dilanjutkan dengan pejabat yang tertentu yang mengenalkan hal ini.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Dari penjelasan Yang Berhormat Menteri menyatakannya antara pengaduan-pengaduan yang telah diterima termasuklah tingkah laku pegawai-pegawai Kerajaan. Saya ingin tahu lagi adakah dari pengaduan itu termasuk tingkah laku Wakil-wakil Rakyat dan Menteri-menteri sendiri?

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, di dalam terms of reference yang ada pada saya ini hanya tingkah laku Pegawai-pegawai Kerajaan dan sebenarnya kita tidak menerima aduan berkenaan dengan tingkah laku Menteri.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan. Adakah Kementerian ini sedar bahawa sebilangan orang ramai yang membuat pengaduan kepada Biro ini tidak berpuas hati dengan sebab jawapan Biro itu berpandu kepada lapuran daripada jabatan-jabatan Kerajaan sehingga mereka mengatakan bahawa Biro itu tidak ada guna langsung kepada mereka. Adakah perkara ini disedari oleh Kementerian ini, dan kalau sedar, apakah langkah yang akan diambil untuk membaikinya lagi?

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, saya rasa perkara begini tidak jadi sebab tidak memuaskan, benda yang didapati itu semuanya memuaskan, dan kalau sekiranya benda itu tidak memuaskan, itulah saya katakan perkara itu masih lagi di dalam tindakan. Yang sebenarnya apabila satu-satu lapuran itu sampai, terus Biro itu berhubung dengan pejabat yang berkenaan dan tiap-tiap dua minggu sekali dia bertanya sehingga dapat jawapan, tetapi adakah jawapan soalan itu memuaskan kepada sipengadu, itu soal lain, tetapi soal layanan yang kita hendak jaga di dalam pekerjaan Biro ini, adakah atau tidak rakyat itu diberi layanan.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Adakah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan sedar bahawa ada sungutan daripada orang-orang yang membuat pengaduan kepada Biro Pengaduan itu kerana lapuran yang diberi adalah itu sahaja yang dibenarkan oleh pihak Biro Pengaduan itu, kerana orang-orang yang membuat pengaduan itu kadangkala menerima tekanan sedikit sebanyak daripada orang yang kena adu, ertinya pegawai-pegawai yang berkuasa dalam hal ini?

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, seelok-eloknya Ahli Yang Berhormat itu sendiri membuat pengaduan kepada Biro ini, kalau ada satu-satu perkara semacam itu.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Oleh kerana tahun ini merupakan tahun yang kedua lahirnya Biro Pengaduan, saya ingin mendapat penjelasan, kalau dibandingkan dengan pengaduan yang diterima di dalam tahun yang pertama dengan pengaduan yang diterima dalam tahun kedua ini, bagaimana kemajuannya adakah mutunya lebih rendah, atau lebih tinggi, atau bagaimana?

Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie: Tuan Yang di Pertua, seperti mana saya katakan tadi di dalam bilangan yang mengadu itu 60% di dalam tahun yang kedua ini yang berasas, tahun yang pertama 40 sahaja yang berasas, bukan bermakna benda itu boleh dilayan, atau tidak, tetapi benda itu berasas atau tidak. Jadi nampaknya dari segi mutu bermaknalah dalam tahun 1972 itu ada 60% berasas. Maknanya sipengadu itu sudah faham apa yang patut diadukan.

Umpamanya dia hendak mengadu jiran dia membunyi radio dengan kuat, dia mengadu kepada Biro ini, nampaknya tak dapat layanan daripada Biro ini. Mengikut bilangan pengaduan itu lebih bermutu cara pengaduannya dalam tahun 1972.

BIRO ANTI-NARKOTIK

8. Tuan Loh Jee Mee minta Peguam Negara menyatakan kejayaan yang telah tercapai berhubung dengan penubuhan sebuah Biro Anti-Narkotik tentang pencegahan menyalahgunakan madat-madat.

Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di Pertua, semenjak Pusat Biro Narkotik ditubuhkan dalam bulan Januari tahun ini, lebih kurang empat bulan hingga sekarang, pencegah salahguna madat telah dijalankan dan pegawai Biro telah dapat kejayaan merampas madat dan dadah seperti berikut:

(a) Madat.

(i) Ganja	...	...	pokok ganja 500 semaian 6,015 anak pokok ganja 100
(ii) Daun ganja	...	...	50 kartus
(iii) Tepung Heroin	...	...	72 ozs.
(iv) Heroin	...	...	13 tube
(v) Perkakas menghisap ganja	...	...	3 batang
(vi) Rokok bercampur heroin	...	...	24 batang
(vii) Candu mentah	...	...	37 kati

(b) Dadah.

(i) Mandrax (MX)	...	23,042 butir
(ii) Jenis Anti-biotic	...	2,500 butir

Tuan Yang di Pertua, tugas Biro ini yang besar dan penting ialah menerima dan mengumpul segala maklumat-maklumat penyeludupan, penyampaian dan pegedaran madat dan dadah yang akan dikaji oleh suatu Bahagian Prisiko. Segala maklumat ini akan diedarkan dan digunakan oleh pihak yang berkuasa yang menangkap iaitu selalunya pihak Polis dan Kastam. Pegawai Biro adalah bekerjasama rapat dengan pihak Polis, Kastam dan Kementerian Kesihatan serta juga dengan Negeri-negeri luar bagi mengawal dan mencegah penyeludupan madat dan dadah.

Kenyataan di atas ini tidaklah termasuk tangkapan-tangkapan dan rampas dadah dan madat yang selama ini dibuat oleh pihak Polis dan pihak Kastam sendiri.

Saya puashati iaitu dengan tertubuhnya Biro ini kita dapat bukan sahaja menahan merebaknya kemasukan dadah dan madat ke negeri kita ini bahkan juga mengurangkan pengedaran dadah dan madat, khasnya ganja di dalam negeri ini.

Lebih besar kejayaan akan dapat tercapai jika sekiranya orang awam bekerjasama dengan Biro ini, Polis dan Kastam dengan menolong memberi maklumat-maklumat yang sangat-sangat dikehendaki.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Peguam Negara kita sedar bahawa dalam jawapannya mengenai perkara pokok ganja tadi iaitu penanam ganja itu telah diarahkan oleh segulungan manusia yang tertentu kepada peladang-peladang kita yang tidak sedar bahawa tanaman itu satu kesalahan yang hanya diberitahu oleh gulungan ini, peladang itu mendapat keuntungan sahaja?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, kita sememang sedar tetapi apabila ditangkap peladang itu dia tutup mulut tidak memberitahu siapa yang menyuruhnya. Itulah malangnya.

Tuan Loh Jee Mee: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Yang Berhormat Peguam Negara memberitahu Dewan ini adakah atau tidak satu drugs trafficking racket antarabangsa yang sangat cergas di Malaysia Utara dan Negeri Thai Selatan?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, kalau adapun perkara itu masih dalam rahsia lagi dan saya tidak akan terangkan di sini.

Tuan Ahmad bin Haji Ithnin: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya ingin mendapat tahu daripada Peguam Negara setelah Biro Anti-Narkotik ini ditubuhkan berapa ramai pegawai-pegawai yang telah dilantik untuk bertugas dan adakah rancangan bagi Peguam Negara iaitu supaya hendak mencegah dadah dan ganja ini supaya meninggikan atau menaikkan lagi denda dan hukumannya?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, bilangan itu tidak bolehlah saya berikan serta-merta, tetapi lebih kurang 50-60 pegawai, Pusatnya di Kuala Lumpur, di Utara satu; di sebelah Johor satu; di sebelah Sabah dan Sarawak belum saya tubuhkan. Di sana rasanya jarang-jarang benar orang makan dadah dan ganja ini.

Berkenaan dengan soalan yang kedua tadi

Tuan Yang di Pertua: Kalau sudah lupa tidak mengapalah. (*Ketawa*)

Dr Chen Man Hin: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya minta Menteri yang berkenaan beritahu adakah kilang-kilang di Malaysia memproses heroin daripada opium sebab ada beberapa orang Malaysia ditangkap di Amerika Syarikat sebab mereka hendak menyeludupkan heroin?

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, kita belum ada lagi bukti yang terang iaitu di dalam Malaysia ini ada tempat memproses candu untuk dijadikan heroin. Dan berhubung dengan tangkapan yang kita baca dalam akhbar yang boleh jadi membusukkan nama negeri kita Malaysia di Amerika, iaitu satu tangkapan yang besar berlaku di New York dan satu lagi di San Francisco. Kita sudah siasat iaitu kedua-dua heroin yang banyak itu bukan datang dari sini sungguhpun kedua-duanya itu rakyat Malaysia, tetapi datang dari negeri lain melalui tempat lain. Cuma yang membawa itu orang Malaysia, bukan melalui kita atau datang dari Malaysia.

Dr Chen Man Hin: Adakah Menteri yang berkenaan sedar di dalam Malaysia ada beberapa drug-store sangat senang hendak menjual narkotik-narkotik? Di dalam surat-khabar hari ini seorang doktor dalam M.M.A. circular menyatakan banyak drug-store, kedai-kedai yang menjual narkotik-narkotik dengan sebanyak-banyaknya dan senang.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Kita sedar perkara ini. Itu sebablah pegawai-pegawai dalam Kementerian Kesihatan berkenaan dengan dangerous drugs under the Dangerous Drugs Ordinance telah ditambah dan raid ataupun serbuan selalu dibuat pada tiap-tiap hari dari setempat ke setempat.

Kita sedar dan sedang dijalankan raid itu pada tiap-tiap sebuah kedai ke sebuah kedai, khasnya kedai-kedai yang menjual ubat-ubat.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Mengikut berita-berita dalam akhbar bahawa ladang-ladang ganja ini pernah dijumpai di dalam negeri Johor. Saya ingin mendapat penjelasan, Tuan Yang di Pertua, adakah ini membayangkan bahawa rakyat negeri Johor ramai yang berminat ataupun yang ketagih dengan ganja ini, khususnya saya dapat faham dalam daerah Pontian?

Tuan Yang di Pertua: Itu soalan lain. Walaupun itu soalan lain, Yang Berhormat Peguam Negara suka hendak menjawabnya.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Betul, ladang yang besar sekali yang didapati itu iaitu ladang dari kawasan Yang Berhormat Tan Sri Haji Sardon. (*Ketawa*) Tetapi dia tidak ada kena-mengena dalam perkara ini. (*Ketawa*) Pokok itu ditanam di situ tetapi bukanlah kebanyakan orang yang di Pontian dan di Benut itu suka makan ganja, tetapi benda itu boleh ditanam dan untuk dihantar ke tempat lain.

GETAH PESERTA FELDA—JUALAN

9. Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri dengan Tugas-tugas Khas menyatakan adakah Kerajaan sedar kejadian menjual getah di luar oleh peserta-peserta FELDA disebabkan kurang persefahaman antara pihak peserta dengan pembeli FELDA, dan jika ya, apakah langkah-langkah yang diambil bagi mengatasi masalah ini.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah (Tuan Mohamed bin Ujang): Tuan Yang di Pertua, Kerajaan memang sedar tentang adanya kejadian menjual getah di luar oleh peserta-peserta FELDA tetapi ini bukanlah disebabkan kurang persefahaman di antara pihak peserta dengan pembeli FELDA, tetapi adalah kerana pihak peserta-peserta itu hendak mengelakkan pembayaran ansuran hutangnya yang ditolak oleh pihak FELDA dari hasil jualannya.

Menurut perjanjian, peserta-peserta dikehendaki membayar bayaran hutangnya apabila kebunnya itu mulai mengeluarkan hasil

dan bayaran itu hendaklah dibayar tiap-tiap bulan dengan potongan dari hasil jualannya itu. Dengan menjualkan getahnya itu kepada pembeli luar, peneroka-peneroka itu akan dapat mengelakkan potongan hutang pinjamannya itu. Pihak FELDA telah berkali-kali menasihatkan peneroka-peneroka itu bahawa perbuatan menjualkan getah secara haram itu adalah melanggar syarat-syarat perjanjian mereka dengan FELDA dan mereka boleh disingkirkan daripada rancangan itu. FELDA telah juga meminta kerjasama daripada pihak polis dan Lembaga Pelesen untuk menasihatkan pembeli-pembeli luar supaya jangan membeli getah dari peneroka-peneroka FELDA.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Adakah Setiausaha Parlimen yang berkenaan sedar bahawa dia patut mengaku iaitu tidak berjaya mencegah perbuatan ini dan masih menjadi dari semasa ke semasa. Saya ingin tahu apa langkah untuk mengatasi masalah ini supaya tidak akan diulang-ulang oleh peserta-peserta itu lagi?

Tuan Mohamed bin Ujang: Perkara hendak mencegah peserta-peserta FELDA yang menjual getah kepada pembeli-pembeli luar adalah perkara yang sangat rumit, kerana kawasan FELDA itu terlalu besar dan jalan-jalan hendak masuk ke tempat itu terlalu banyak dan orang-orang dapat masuk dengan senang hendak membeli getah. Walau bagaimanapun usaha-usaha sedang dijalankan supaya perkara ini dapat sekurang-kurangnya dikurangkan.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang berkenaan sedar bahawa peserta-peserta FELDA menjual getah keluar itu ada hubungannya dengan ucapan beberapa orang pemimpin-pemimpin politik yang mengatakan kalau mereka dapat berkuasa, mereka akan mengecualikan hutang-hutang peserta-peserta FELDA itu, dan di antara pemimpin-pemimpin itu ada dalam Kerajaan sekarang. Betulkah begitu?

Tuan Mohamed bin Ujang: Perkataan benar itu terpujanglah kepada Ahli Yang Berhormat itu sendiri.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan. Adakah Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kemajuan Tanah sedar bahawa sebab-sebab setengah-setengah peserta menjual getah di luar ialah kerana ada perasaan tidak puas hati di atas penetapan harga kerana harga yang dibeli adalah murah, dan kalau dijual di luar adalah lebih mahal. Adakah sedar dan apakah tindakannya?

Tuan Mohamed bin Ujang: Tuan Yang di Pertua, saya fikir harga yang dibayar oleh FELDA kepada peserta-peserta itu adalah berpatutan kalau pun tidak lebih baik daripada yang dijual di luar. Yang sebenarnya perkara ini timbul kerana FELDA yang membeli getahnya dikira "average" satu bulan—tiap-tiap satu bulan itu dikira berapa "average"-nya dan dibayar harga itu tetapi peserta-peserta itu kadang-kadang diambilnya harga yang lebih tinggi sekali pada satu-satu hari. Jikalau ini dibandingkan dengan harga itu tentulah lebih tinggi dan sekiranya kita ambil pula harga yang lebih rendah dalam satu-satu bulan itu dibandingkan dengan harga luar tentulah harga FELDA lebih tinggi. Saya rasa soal hendak mengatakan harga di luar lebih baik daripada dalam, ini tidak benar.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya difahamkan salah satu daripada usaha yang sedang dijalankan oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan untuk mengelakkan daripada terjadinya peserta-peserta FELDA yang menjual getah keluar secara terus-menerus ialah dengan cara menambah potongan-kalau pendapatan kurang daripada \$125 sebulan tidak dipotong. Saya ingin mendapat tahu, adakah perkara ini telah dijalankan sekarang ini di seluruh rancangan yang melibatkan getah?

Tuan Mohamed bin Ujang: Tuan Yang di Pertua, FELDA memikirkan kalau ditambah sekalipun kecurangan menjual getah di luar ini memang berlaku terus-menerus. Walaubagaimanapun saya dengan ini memberitahu Yang Berhormat bahawa menaikkan elaun itu adalah sedang ditimbang.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Apakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen yang

berkenaan sedar bahawa mengikut ucapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan perkara ini akan dimulakan pada 1hb April, 1973, adakah perkara ini sudah dijalankan atau belum?

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Tuan Yang di Pertua, memang telah dikaji oleh pihak Kementerian dan juga pihak FELDA cara-cara untuk mengelakkan daripada berlakunya penjualan getah itu keluar dan juga cara-cara bagaimana supaya keadaan kehidupan peserta-peserta itu lebih baik, maka dalam cara untuk mengatasinya satu daripadanya ialah mewujudkan kerjasama antara pihak Polis dan juga pihak Kerajaan Negeri sebagai pihak yang melesenkan pembeli-pembeli getah supaya dapat dielakkan daripada berlakunya penjualan getah ini keluar, sebab di setengah-setengah tempat ada kalangan yang tertentu yang memainkan peranan bagi menggalakkan peserta-peserta ini menjual getah di luar dan termasuk kalangan-kalangan itu ialah kalangan politik sendiri.

Yang kedua, sudah dikajikan juga oleh pihak FELDA bagi menaikkan perkiraan atau perhetongan pendapatan bagi tiap-tiap peserta. Telah didapati dalam perkiraan itu bahawa pendapatan sebanyak \$125 sebulan itu adalah pendapat yang minima bagi tiap-tiap seorang peserta jika sekiranya peserta itu dikehendaki mendapat kehidupan yang lebih sempurna dan lebih selesa lebih-lebih lagi oleh kerana rancangan itu telah berjalan sampai 10 tahun, maka ada di antara peserta itu mempunyai anak yang telah pun masuk ke sekolah menengah dan dengan demikian \$125 itu dianggapkan sebagai pendapatan yang minima yang menasabah buat masa ini. Pada masa perkiraan itu dibuat adalah dijangka bahawa pada bulan April ini dapat dimulakan tetapi berhubung dengan beberapa hal berkaitan dengan soal pentadbiran dan sebagainya maka adalah dijangka perkara itu terlewat sedikit sehingga dapat diadakan penyelesaian.

Satu perkara saya suka menyatakan banyak orang silap faham bahawa \$125 itu ialah wang Kerajaan yang akan diberikan, tetapi sebenarnya \$125 itu ialah penyelarasan tentang pendapatan peneroka-peneroka itu sendiri. Kedapatan pada masa sekarang ini peneroka-peneroka kadang kala apabila sampai musim daun luruh (gugur) pen-

dapatannya ada yang di antaranya \$25 sebulan. Ini amatlah tidak mencukupi, maka dibuatlah kaedah seperti ini iaitu pendapatan minima \$125 untuk mendapatkan jumlah yang besar seperti ini peneroka-peneroka mestilah taat menjualkan getah-getahnya melalui FELDA, dengan cara terus inilah baharu kembali wang itu dapat dijumlahkan dengan sebaik-baiknya, dan pemotongan-pemotongan hutang dapat dilakukan dengan sewajarnya. Saya percaya dengan cara seperti ini walaupun tidak dapat kita menghapuskan 100% sifat-sifat kecurangan menjual getah di luar, tetapi bolehlah, dianggapkan bahawa cara seperti ini dapat mengurangkan daripada berlakunya kejadian seperti itu.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Saya ingin mendapat penjelasan daripada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan iaitu di dalam lawatannya ke Kampung Rahmat Caluk, Besut, Trengganu, Yang Berhormat Menteri telah menerangkan masalah ini bahawa selain daripada pembayaran \$125 yang paling rendah akan diberi kepada peserta-peserta FELDA, maka Yang Berhormat Menteri juga ada mengatakan penjualan getah di tempat itu akan dimulakan pada 1hb April ini atas perkiraan dengan MRDC. Jadi sekarang peserta-peserta di sana sedang menunggu sebab sudah diberi tarikh 1hb April cara tepat, saya ingin mendapat tahu apakah kenyataan-kenyataan ini tidak merupakan kenyataan yang benar pada hari ini?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di Pertua, pada mulanya, pihak FELDA telah berhubung dan berunding dengan RISDA supaya dapat menjadi wakil ataupun pembeli kepada getah-getah di Rahmat Caluk itu, ini berdasarkan kepada anggaran projek yang akan dilakukan oleh RISDA, dalam tempoh yang sedemikian tempat penyediaan untuk menerima getah dan memproses dapat disiapkan di negeri Trengganu dengan seberapa segera yang boleh. Tetapi malangnya oleh kerana sesuatu sebab tertentu, maka pihak RISDA adalah lewat untuk menyiapkan itu, dengan sebab itu rancangan ini belum dapat dijalankan.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Bolehkah Yang Berhormat Menteri memberi jaminan

di dalam Dewan ini bahawa untuk masa-masa yang akan datang Kenyataan-kenyataan yang merupakan anggaran tidak akan diberi lagi kepada peserta-peserta FELDA?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Soal memberikan satu kenyataan berupa anggaran itu adalah perkara biasa. Sebab nama kenyataan itu adalah anggaran. Jadi tidak adalah satu manusia dalam dunia ini yang dapat menetapkan pada tarikh sekian, tetapi dianggarkan berdasarkan kepada perhitungan segenap segi, dan kadang-kadang salah satu daripada perhitungan itu melesat, maka anggaran itu pun ikut melesat sama.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, soalan tambahan lagi. Dalam jawapan Yang Berhormat Menteri yang berkenaan saya merasa lega atas jawabannya itu. Tetapi ada satu perkara yang saya fikir patut diberikan penjelasan di Dewan ini khasnya diri saya iaitu dalam jawapan Yang Berhormat Menteri tadi telah mengatakan peranan yang dimainkan oleh parti politik dalam masaalah menjual getah ini, dapatkah Yang Berhormat Menteri itu memberitahu parti politik mana—Perikatan atau PAS?

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Tuan Yang di Pertua, saya tidak mengatakan parti-parti politik, tetapi orang-orang politik.

PENYATA KIRA-KIRA PESERTA FELDA

10. Tuan Michael Chen Wing Sum bertanya kepada Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas samada beliau sedar bahawa peneroka-peneroka FELDA sehingga hari ini tidak mendapat penyata kira-kira mereka, dan jika benar, samada penyata kira-kira ini dapat diberi kepada mereka.

Tuan Mohamed bin Ujang: Tuan Yang di Pertua, tidaklah benar bahawa peserta FELDA tidak diberi penyata kira-kira mereka. Semua peserta di Rancangan-rancangan FELDA adalah diberi penyata kedudukan jumlah hutang mereka seperti harga tanah, harga ladang, harga getah, rumah, harga tapak rumah dan lain-lain apabila ladang mereka mula mengeluarkan hasil.

Kenyataan ini juga menunjukkan jadual pembayaran, balik bulanan dan tahunan tiap-tiap peserta kepada FELDA selain daripada penyata-penyata itu potongan yang sebenarnya dibuat tiap-tiap bulan adalah ditunjukkan di dalam senarai penerimaan wang ataupun paysheet.

Dari penyata ini peserta-peserta bolehlah mengetahui kedudukan hutang mereka pada satu-satu masa yang dikehendaki mereka. Walaubagaimanapun, penyata tahunan adalah disediakan juga oleh FELDA. Sungguhpun begitu bagi rancangan getah yang mula mengeluarkan hasilnya pada tahun 1971 penyata-penyata yang saya sebutkan tadi digantung memandangkan adanya cadangan-cadangan untuk mengadakan peraturan-peraturan baharu mengenai pinjaman pembayaran semula, tetapi dengan adanya desakan-desakan daripada peserta-peserta, tindakan-tindakan sedang diambil untuk menyediakan penyata-penyata itu berkenaan kedudukan kewangan seperti dahulu juga. Penyata-penyata ini akan dihantar kepada peserta-peserta seberapa cepat yang dapat.

HARGA BAHAN-BAHAN RUMAH

11. Tuan V. David (*di bawah S.O. 24 (2)*) bertanya kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian samada beliau sedar tentang kenaikan harga bahan-bahan membuat rumah yang dibuat di negeri ini; jika ya, apakah langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian beliau untuk mengawal kenaikan harga barang-barang tersebut.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tuan Musa Hitam): Tuan Yang di Pertua, saya suka memaklumkan bahawa soalan yang serupa telah dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor di Dewan ini pada 24-4-73 dan saya tidak ada apa-apa tambahan kepada jawapan yang telah diberikan. Oleh itu, saya minta maaf kepada saudara kita yang telah berlari balik ke mari untuk bertanya soalan ini. (*Ketawa*).

Tuan Valentine Cotter: Tuan Yang di Pertua, bolehkah Yang Berhormat Menteri beritahu bahawa ada banyak bahan-bahan membuat rumah yang dibuat di negeri ini seperti galvanised nails, roofing tiles, bricks, cement, ICI paints, plywood dan lain-lain, apa sebabnya mahal. Bolehkah perkara ini dipertimbangkan dan ambil perhatian?

Tuan Musa Hitam: Tuan Yang di Pertua, seperti saya katakan tadi, soalan ini telah ditanya dan dijawab dengan jelasnya pada masa dahulu dan saya harap Ahli Yang Berhormat itu dapat membaca apa-apa juga perbincangan yang diadakan dan jawapan boleh didapati di situ.

Tuan V. David: Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat Menteri Kewangan mengatakan oleh kerana barang-barang datang dari luar negeri, itu sebab inflation. Barang-barang yang dibuat di sini seperti simin, simin kita tidak impot, mengapa barang seperti ini harga naik?

Tuan Yang di Pertua: Ini susah saya hendak memikirkan. Soalannya sudah berjawab, refer sahajalah kepada jawapan yang sudah. Jadi, apa yang hendak ditanya lagi.

LADANG SUFFOLK DI SITIAWAN

12. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa Ladang Suffolk di Sitiawan, Perak telah dijual dan dipecah secara haram pada tahun 1969 dengan membuat Surat Perjanjian melalui satu Firma Peguam. Jika ya, apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian untuk melindungi "pembeli-pembeli" memandangkan adanya langkah Kerajaan hendak mengambil ladang getah yang tersebut itu untuk menempatkan semula orang-orang dari Telok Muroh, Lumut yang telah diambil tanah milik mereka untuk menubuhkan Pengkalan Tentera Laut seperti yang tersebut dalam Rancangan Malaysia Kedua.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan Haji Ramli bin Omar): Tuan Yang di Pertua, pada pengetahuan saya, pemilik Ladang Suffolk di Sitiawan itu ialah kepunyaan sebuah syarikat di Taiping. Kerajaan Negeri Perak masih belum memberikan sebarang kelulusan untuk pemecahan ladang itu. Oleh itu soal bagi melindungi kepentingan pemilik sekarang tidaklah timbul.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, Tuan Yang di Pertua. Berkenaan dengan Suffolk Estate itu, berapa ekar Kerajaan sudah ambil?

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di Pertua, itu soalan lain.

Tuan Ng Hoe Hun: Saya tahu Suffolk Estate yang besar ini 2,400 ekar. . . .

Tuan Yang di Pertua: Ini hendak bertanya soalan apa lagi!

Tuan Ng Hoe Hun: Saya hendak tahu . . .

Tuan Yang di Pertua: Yang itu juga! Hendak dicungkil yang itu juga. (*Ketawa*). Itu sudah menjadi soal lain, kata dia.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan lagi, Tuan Yang di Pertua.

Tuan Yang di Pertua: Soalan tambahan bolehlah!

Tuan Ng Hoe Hun: Adakah compensation sudah diberi? Kalau ada duit compensation itu sudah diberi kepada siapa? Taukey atau fragmentasi.

Tuan Haji Ramli bin Omar: Tuan Yang di pertua, Ahli Yang Berhormat itu eloklah baca Seksyen 12, 14 (a) National Land Code. Ini adalah soal Kerajaan Negeri.

Tuan Ng Hoe Hun: Compensation ada diberi atau tidak.

Tuan Yang di Pertua: Dia kata eloklah baca. (*Ketawa*) Bagaimana boleh baca dengan serta-merta. Baca dahulu, sudah baca, boleh tanya lagi.

Tuan Ng Hoe Hun: Soalan tambahan, bila saya boleh dapat informasi ini? (*Ketawa*)

Tuan Yang di Pertua: Kalau hendak bertanya soalan itu, bukan di sini tempatnya.

Tuan Ng Hoe Hun: Terima kasih, Tuan Yang di Pertua.

ANTI-DISCRIMINATION BILL

13. Dr S. Seevaratnam minta Peguam Negara menyatakan samada beliau akan menimbang, mengemukakan satu Rang Undang-undang Anti Beza-membeza (Anti-Discrimination Bill) di Parlimen supaya kaum wanita tidak dibezakan dalam bidang sosial, politik dan ekonomi, dan jika ya, bilakah Rang Undang-undang seperti itu akan dikemukakan.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, soalan Yang Berhormat itu ialah bertanya samada Kerajaan hendak bawa Anti-Discrimination Bill dalam Parlimen ini, yang tidak akan membezakan berkenaan dengan lelaki dan perempuan dalam segala lapangan, katanya. Soalan ini, Tuan Yang di Pertua, terlalu am dan jika Ahli itu terfikir tentang adanya sesuatu yang terang tentang diskriminasi di lapangan yang tertentu yang hendak dikemukakan dengan jelas bolehlah perkara itu ditimbang oleh Kerajaan. Perkara ini cukup am, tidak dapat saya hendak jawab.

ORDINAN PERLINDUNGAN PIHAKBERKUASA AWAM

14. Tuan Mustapha bin Hussain minta Peguam Negara menyatakan samada beliau sedar iaitu tempoh satu tahun dalam mana sesuatu tindakan guaman boleh diambil terhadap Kerajaan dan Badan-badan Berkanun yang lain seperti yang diperuntukkan di bawah the Government Proceedings Ordinance 1956 dan the Public Authorities Protection Ordinance 1948 dan tempoh enam bulan yang mesti berlaku selepas pengambilan Surat-surat Kuasa sebelum seseorang boleh menuntut terhadap pusaka si mati di bawah Seksyen 8 (3) (b) dalam Civil Law Ordinance 1956, adalah menyusahkan orang ramai, dan jika sedar, bilakah Kerajaan akan meminda seksyen-seksyen yang berkaitan dalam undang-undang ini.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di Pertua, soalan ini daripada Yang Berhormat itu sangat teknikal dan undang-undangnya pun belum lagi ada dalam Bahasa Kebangsaan, izinkan saya memberi penerangan am dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) The Public Authorities Protection Ordinance was introduced as a result of a revision of the law made in 1948. Prior to this revision the period allowed was three months and not one year as now obtaining. The limitation of the period within which proceedings should be brought against a public authority is based on sound public policy which requires that a person who has a good cause of action against a public authority, which includes the Government, should pursue his claim with reasonable diligence and within a reasonable period,

having regard to the public interest in the matter as the public authority will have to meet a successful claim from public funds.

However, the adequacy of the provision—which is one year now—can be examined if a sufficient case can be made out that the period as it stands is unjust or too short. At present I have received also a request from the Bar Council to make the period a little longer, and that will be considered.

As to the second part of the question, which is more technical, I think the Honourable Member means (it is not clear) that a suit cannot be filed in respect of a claim in tort subsisting against the estate of a deceased person after the lapse of six months from the taking out of letters of administration. Section 8 (3) of the Civil Law Act, 1956 is taken from section 1 of the Law Reform (Miscellaneous Provisions) Act, 1934 of the United Kingdom, and is *pari materia* therewith. The section, in fact, re-enacts provisions which were in force in the F.M.S. since 1937 and in the Straits Settlements since 1940. It provides, in respect of actions in tort a limitation of six months from the date that the personal representation on the estate of the deceased is taken. This is a most desirable limitation from the view point of public policy. It is desirable that the administrator or executor of the estate of a deceased person should be in a position to wind up the estate of the deceased by paying off the administration expenses and the debts due to creditors of the estate, and, thereafter, distribute the remaining assets of the estate among the beneficiaries of the estate. He could not carry out these duties if he were to remain uncertain as to the liabilities of the estate in respect of causes of action in tort for as long as the normal limitation period of six years. It is inequitable for a person who claims against the estate in tort to allow his cause of action to remain dormant in reliance on the normal limitation period and thereby prejudice the urgent interests of many other persons in the assets of the estate, such as the deceased's creditors and the members of the bereaved family. Besides, an action in tort would normally be dependent upon oral evidence of the acts alleged to constitute the tort rather than on documentary evidence; therefore, with the death of the alleged deceased tortfeasor, the administrator or executor of the estate would be prejudiced in his defence by loss of evidence to disprove

the state claim of the plaintiff, whereas the plaintiff would be able to rely on his personal knowledge of the acts and the incident alleged to constitute the tort against him. Up-to-date I am not aware of any complaint from the public or the Bar Council that the period provided at present is insufficient. So that is my answer to the second part of the Honourable Member's question.

BUAH MAKJIZAT (SYNSEPELUM DULCIFICUM)

15. Tuan Tai Kuan Yang minta Menteri Pertanian dan Perikanan menyatakan samada Kementerianannya sedang memikirkan penanaman "Buah Makjizat" yang berasal dari Afrika Barat itu di Malaysia ini yang pada masa ini sedang ditanam dengan banyaknya di Jamaica, supaya bukan sahaja tanah-tanah lombong kita yang terbiar dapat dipergunakan semula, bahkan ekonomi kita akan bertambah maju apabila buah-buah itu diperoseskan sebagai suatu perusahaan.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di Pertua, oleh kerana soalan Yang Berhormat agak samar-samar sedikit atas pentafsiran buah makjizat yang dimaksudkan di dalam soalan Yang Berhormat ini, jadi suka saya memberi dua jawapan untuk menyenangkan Ahli Yang Berhormat ini. Kalau sekiranya buah makjizat ini yang dimaksudkan dalam bahasa Inggerisnya "sweet berry", percubaan menanam "sweet berry" itu dijalankan oleh MARDI pada masa ini, pihaknya sedang menjalankan pemerhatian atas pertumbuhan tanaman ini dari benih yang dibawa masuk kira-kira 16 bulan yang lalu. Tujuan pemerhatian ini ialah untuk menentukan samada tanaman sweet berry ini sesuai diperkembangkan di negeri ini ataupun tidak. Pokok ini mengambil masa yang lama untuk membesar. Walaubagaimanapun, usaha telah dibuat untuk mendapatkan bekalan tambahan benih dengan tujuan meluaskan lagi percubaannya di kawasan-kawasan yang lebih besar.

Adalah difahamkan bahawa satu syarikat swasta di Jamaica telah berjaya menanam pokok ini sebagai satu usaha perdagangan daripada benih-benih yang diperolehi daripada Jabatan Pertanian Amerika Syarikat. MARDI telah membuat perhubungan dengan

Jabatan Pertanian Amerika Syarikat dan juga dengan International Tropical Agricultural Research Institute Nigeria supaya mendapat penerangan yang penuh berkenaan dengan tanaman ini. Sepanjang yang telah diduga banyak lagi kerja-kerja yang perlu dilakukan sebelum satu keputusan dapat diambil tentang kemungkinan menanam "sweet berry" di negeri ini dengan cara yang boleh diperdagangkan. Tetapi kalau sekiranya tujuan Ahli Yang Berhormat buah makjizat ini ialah buah markisa; ini saya tambah lagi barangkali tidak payah Yang Berhormat buat soal tambahan, bahawa buah markisa ataupun buah susu sebagaimana yang telah saya jawab pada persidangan Parlimen 22hb Januari, 1973 biarlah saya ulang sekali lagi, telah diperkenalkan di Malaysia Barat di beberapa tahun yang lalu sebelum lagi MARDI ditubuhkan. Penyelidikan tanaman ini telah dijalankan oleh Bahagian Pertanian di bawah Kementerian ini dengan hasil tanaman yang subur di negeri ini serta buahnya mengandungi air manisan yang boleh dijadikan makanan ataupun bahan untuk minuman. Bahagian Kajian Teknik Makanan telah pula membuat kajian bagi memproses buah-buah susu itu dengan tujuan memajukan perusahaan kilang mengetin pati air manisan daripada buah itu. Hasil daripada penyelidikan dan kajian-kajian itu pokok buah markisa ataupun buah susu telah diperkembangkan untuk ditanam oleh kesatuan-kesatuan peladang. Penanaman pokok itu yang terbesar sekali pada waktu ini ialah di kawasan Kuala Langat, dan juga sebahagian di Negeri Sembilan. Penghidupan pokok buah markisa ialah lebih kurang tiga setengah setahun dengan penghasilan buahnya sebanyak 16,800 lbs dalam satu ekar. Buah sebanyak ini boleh mengeluarkan sebanyak 420 gelin pati air manisan. Kadar hasil tanaman pokok markisa bagi satu ekar setahun ialah 7,500 lbs buah iaitu bersamaan 180 gelin pati air manisan. Setakat ini Bahagian Kajian Teknik Makanan membeli buah-buah markisa ini yang ditanam iaitu membuat pati air manisan buah susu bagi membekalkan kepada angkatan bersenjata dengan harga 55 sen satu tin 14 ounces ataupun \$6.25 satu gelin. Penyelidikan tanaman, buah markisa sekarang telah dijalankan oleh MARDI bagi mengenali bahan-bahan tanaman yang tidak berpenyakit dan yang tahan berpenyakit. Perbelanjaan sehingga 1hb Mac, 1971 memakan

belanja lebih kurang \$3,000. Untuk rancangan menanam buah-buah susu di bekas-bekas tanah lombong sebagaimana ditanyakan oleh Yang Berhormat ini, pihak MARDI akan menjalankan penyiasaan.

Tuan Yang di Pertua: Masa sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan Lisan bagi Pertanyaan-pertanyaan No. 16 hingga 29 adalah diberi di bawah ini).

LESEN TEKSI

16. Tuan Michael Chen Wing Sum bertanya kepada Menteri Perhubungan samada Kerajaan akan menimbang memberikan lesen-lesen teksi hanya kepada pemandu-pemandu teksi supaya mereka tidak diperdaya oleh tuan-tuan punya teksi.

Menteri Perhubungan (Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir): Satu daripada syarat-syarat yang dikenakan oleh Lembaga Pelesenan Pengangkutan Jalan kepada pemohon-pemohon lesen teksi ialah pemohon-pemohon hendaklah mempunyai lesen pemandu teksi, dan pemandu-pemandu teksi diberi keutamaan jika syarat-syarat yang lain seperti tinggal di pengkalan, perkhidmatan Pasukan Keselamatan dan bebas daripada kesalahan jenayah telah dipenuhi.

KELINIK DI KUALA LAWAS

17. Awang Bungsu bin Abdullah minta Menteri Kesihatan menyatakan:

- (a) bilakah Kerajaan Pusat akan menyediakan sebuah klinik di Kuala Lawas di Bahagian Kelima Sarawak; dan
- (b) samada Kementerian beliau akan mempercepatkan pengirisan kereta-kereta ambulan ke Limbang di Bahagian Kelima Sarawak.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew):

- (a) Pada masa ini tidak ada cadangan untuk membina sebuah klinik di Kuala Lawas.
- (b) Dua buah ambulan telahpun ditempatkan di Limbang pada penghujung tahun lalu dan pada masa ini telahpun mula berkhidmat.

SUNTIKAN ANTI-KOLERA

18. Awang Bungsu bin Abdullah minta Menteri Kesihatan menyatakan samada Kementerian beliau akan menimbang mengurangkan bayaran suntikan mencegah penyakit taun dari \$2 kepada 50 sen bagi kakitangan Kerajaan.

Tan Sri Lee Siok Yew: Sebenarnya suntikan anti-kolera dan juga tanam cacar bagi pegawai-pegawai Kerajaan adalah diberi dengan percuma.

PERKHIDMATAN KESIHATAN LUAR BANDAR

19. Tuan Haji Awang Wal bin Awang Abu minta Menteri Kesihatan menyatakan samada beliau sedar bahawa daerah-daerah tertentu di luar bandar Sarawak tidak mempunyai hospital sedangkan penduduk-penduduknya bertambah ramai dan ini menyebabkan kesusahan kepada pesakit-pesakit terutama sekali bagi mereka yang hendak bersalin dan ada juga di antara mereka yang mati dalam perjalanan ke hospital.

Tan Sri Lee Siok Yew: Dalam sistem baru Perkhidmatan Kesihatan Luar Bandar berdasarkan kepada penubuhan beberapa buah Pusat-pusat Kesihatan dan Pusat-pusat Kesihatan Kecil, Negeri Sarawak telah dibagikan kepada 15 buah Daerah-daerah Kesihatan. Tiap-tiap daerah akan mempunyai sebuah hospital dengan jumlah katil yang berbeza-beza. Daerah-daerah Kesihatan dan jumlah penduduk adalah seperti berikut:

<i>Daerah Kesihatan</i>	<i>Penduduk (Banci 1970)</i>
Bau/Lundu	47,434
Serian	53,658
Kuching	214,839
Simunjan	31,042
Simanggang/Lubok Antu ...	72,483
Kalaka/Saribas	64,777
Kapit	51,415
Kanowit	47,866
Binatang/Sarikei	74,007
Sibu	98,314
Mukah	47,434
Baram (Marudi)	39,508

<i>Daerah Kesihatan</i>	<i>Penduduk (Banci 1970)</i>
Bintulu	38,722
Miri	57,688
Lawas/Limbang	36,731

Daripada jumlah 15 buah Daerah-daerah Kesihatan yang tersebut di atas, 10 daripadanya mempunyai hospital. Daerah-daerah yang mempunyai hospital ialah:

Health District

Bau/Lundu

Kuching

Simanggang/Lubok Antu

Binatang/Sarikei

Sibu

Mukah

Baram (Marudi)

Bintulu

Miri

Lawas/Limbang.

Sebuah lagi hospital akan dibina dalam tahun ini di Serian. Pembinaan sesebuah hospital di satu-satu daerah bergantung kepada beberapa sebab dan salah satu daripadanya ialah bertambahnya penduduk-penduduk. Sebaik-baik saja empat daerah lain memenuhi syarat ini baru didirikan sebuah hospital. Ada sebuah Mission Hospital di Kapit dan juga di Kanowit.

Di bawah Rancangan Malaysia Kedua perhatian adalah ditumpukan kepada meluaskan bidang perkhidmatan Kesihatan di kawasan-kawasan luar bandar yang mana dahulunya tidak mempunyai kemudahan-kemudahan kesihatan. Daripada jumlah 17 buah Pusat Kesihatan Kecil yang diluluskan, 15 daripadanya terletak di kawasan-kawasan seperti yang tersebut. Pada masa ini ada 110 buah Klinik-klinik Ibu-ibu dan Kanak-kanak yang dikendalikan oleh Majlis Tempatan yang berada di bawah pengawasan Kementerian saya bagi menguruskan keperluan ibu-ibu mengandung. Di klinik-klinik ini katil-katil disediakan untuk ibu-ibu bersalin secara biasa. Di bawah Rancangan Malaysia Kedua, wang bernilai \$60,000 diberikan tiap-tiap tahun kepada Majlis Tempatan untuk meluaskan perkhidmatan ini. Dalam masa yang sama kompleks-komplek Pusat Kesihatan Kecil yang dibina oleh Kementerian ini disatukan dengan Bahagian Kesihatan Ibu dan Kanak-kanak.

Kementerian ini sedar akan kesukaran pengangkutan daripada kawasan-kawasan pedalaman ke hospital-hospital dan langkah-langkah sedang diambil untuk mengadakan perkhidmatan "Mercy Flight" di Sarawak. Rancangan ini hampir selesai dan akan dimulakan tidak lama lagi.

PELAJAR-PELAJAR KE UNIVERSITI-UNIVERSITI

20. Tuan Lim Cho Hock minta Menteri Pelajaran memberitahu berapa ramai pelajar-pelajar telah diambil masuk ke Universiti Malaya dan lain-lain yayasan-yayasan pelajaran tinggi di dalam negara ini dalam tahun 1972.

Menteri Pelajaran (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Bilangan pelajar-pelajar yang telah diambil masuk ke universiti-universiti tempatan pada tahun 1972 adalah seperti berikut:

(i) Universiti Malaya ...	3,136
(ii) Universiti Sains ...	669
(iii) Universiti Kebangsaan	440
(iv) Universiti Pertanian	549 (Untuk kursus Diploma)
(v) Institut Teknologi Kebangsaan	567 (termasuk 91 orang untuk Kursus Ijazah)
Jumlah ...	5,361

KAYU—KENAIKAN HARGA

21. Tuan Abu Bakar bin Umar minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada beliau sedar bahawa penduduk-penduduk luar bandar yang berpendapatan rendah dan berumahkan kayu sedang menderita oleh kerana kenaikan harga kayu pada masa sekarang, dan jika ya, nyatakan langkah-langkah yang akan beliau ambil untuk mengatasi masalah ini.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Haji Abdul Taib bin Mahmud): Sila rojok jawapan saya pada 25 haribulan April, 1973.

BURUH KASAR DI LADANG GETAH

22. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan jumlah bilangan orang (a) Cina (b) India (c) Melayu

(d) Indonesia dan (e) lain-lain yang bekerja sebagai buruh kasar di ladang-ladang getah termasuk pekebun-pekebun kecil sehingga pada 31hb Disember, 1972.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tan Sri V. Manickavasagam): Mengikut kajian tahunan mengenai pekerjaan dan gaji pada kira-kira 100 buah ladang-ladang getah di Malaysia Barat yang dijalankan oleh Kementerian saya dalam tahun 1971, bilangan pekerja-pekerja yang bekerja pada masa itu adalah kira-kira 198,690 dan darinya terdiri dari 32% bangsa Melayu, 27% bangsa Cina, 40% bangsa India dan 1% bangsa-bangsa lain. Hasil kajian yang dijalankan pada tahun 1972 masih belum diperolehi kerana usaha-usaha memproses data-data itu masih sedang dilakukan.

BUANG KERJA—PEKERJA LADANG GETAH

23. Dr S. Seevaratnam minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan jumlah bilangan pekerja-pekerja ladang getah yang telah dibuang kerja dalam jangka masa antara Mei, 1969 hingga 31hb Mac, 1973, dan apakah langkah-langkah Kementerian beliau telah ambil untuk memberi pekerjaan lain kepada pekerja-pekerja ini.

Tan Sri V. Manickavasagam: Bilangan pekerja-pekerja ladang yang telah dibuang kerja dan meminta pertolongan Pejabat Pekerjaan adalah tidak ramai. Pada umumnya, terdapat banyak permintaan bagi mendapatkan pekerja-pekerja ladang di negeri ini dan mereka dapat mencari pekerjaan mereka sendiri. Mungkin terdapat kes-kes pekerjaan sementara di kalangan orang-orang yang dibuang kerja itu kerana keengganan mereka bekerja di kawasan-kawasan yang mereka tidak sukai.

ESTET PERUSAHAAN

24. Tuan Edwin anak Tangkun minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk menubuhkan kawasan-kawasan pembangunan perusahaan di Sarawak dan apakah projek-projek perusahaan yang dirancang bagi Daerah Simanggang.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Tun Dr Ismail Al-Hajj): Saya percaya bahawa kawasan kemajuan perusahaan yang

dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat ialah Estet-estet Perusahaan. Di bawah peraturan-peraturan sekarang estet-estet perusahaan dibuka oleh Badan-badan Kerajaan tertentu. Kementerian saya melalui L.K.P.P. menawarkan nasihat dan bantuan kepada Badan-badan ini dalam pembangunan estet perusahaan yang sesuai dan menggalak pelabur-pelabur dan pengusaha-pengusaha supaya menimbangakan kawasan-kawasan ini untuk projek-projek perusahaan mereka.

Ahli Berhormat mungkin ingin mengetahui bahawa pada masa ini terdapat 2 estet-estet perusahaan di Sarawak; satu di Sungei Antu, Sibu dan satu lagi di Bintawa, Kuching. Pada masa ini, Kerajaan Negeri sedang dengan giatnya membuka estet perusahaan di Pending, Kuching. Lain-lain kawasan yang telah ditanda dan sedang dikaji oleh Kerajaan Negeri untuk estet-estet perusahaan ialah:

Di Bahagian Pertama ...	Petanak
Di Bahagian Kedua ...	Simanggang
Di Bahagian Ketiga ...	Sibu dan di Sarawak
Di Bahagian Keempat ...	Paisan
Di Bahagian Kelima ...	Limbang

SYARIKAT KERJASAMA KAKITANGAN KERAJAAN— RUMAH-RUMAH DIBINA

25. Raja Nong Chik bin Raja Ishak minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) bilangan rumah-rumah yang telah dibina oleh Syarikat Kerjasama Kakitangan-kakitangan Kerajaan dalam tahun 1972; dan
- (b) di mana dan bilangan rumah-rumah yang akan dibina oleh Syarikat ini dalam tahun 1973, 1974, 1975, 1976 dan 1977.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tun Dr Ismail Al-Hajj):

- (a) Bilangan rumah-rumah yang telah dibina oleh Syarikat Kerjasama Kakitangan-kakitangan Kerajaan dalam tahun 1972 ialah:

- (i) 842 yunit di Kampung Tunku, Sungai Way, Petaling Jaya.
- (ii) 141 yunit di Kampung Jamil Rais, Sungai Way, Petaling Jaya.

- (b) Pada dasarnya Syarikat Kerjasama Kakitangan-kakitangan Kerajaan ingin memajukan sebanyak 191 lot di Kampung Tunku dan 42 lot di Kampung Jamil Rais dan satu keputusan akan diambil untuk menetapkan tarikh permulaan untuk melaksanakan projek-projek tersebut.

KECICIRAN MURID-MURID

26. Tuan Andrew Mara anak Walter Unjah minta Menteri Pelajaran menyatakan jumlah bilangan murid-murid yang cikir sekolah dari sekolah-sekolah rendah dan menengah di Sarawak bagi tahun-tahun 1970, 1971 dan 1972, dan apakah langkah-langkah yang telah diambil untuk menentukan bahawa murid-murid yang cikir sekolah ini diberi latihan untuk mendapat pekerjaan.

Datuk Hussein bin Datuk Onn: Sebenarnya saya telah menjawab soalan yang serupa pada 14hb Disember yang lalu ketika menjawab soalan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Saratok, walaupun pada ketika itu saya hanya ada memberi angka-angka keciciran bagi tahun 1970 dan 1971.

Untuk makluman Ahli Yang Berhormat bilangan murid-murid yang tercikir dari sekolah dalam tahun 1970, 1971 dan 1972 di negeri Sarawak adalah seperti berikut:

	1970	1971	1972
Dari kelas I hingga VI ...	9,428	7,737	5,916
Dari Kelas Peralihan hingga Tingkatan III	315	390	335
Dari Tingkatan IV hingga V	30	37	25
Dari Tingkatan VI Rendah hingga VI Atas	14	25	33

Masalah kanak-kanak yang tercikir dari sekolah-sekolah adalah satu masalah yang besar dan telah menjadi satu masalah kebangsaan. Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum Kementerian saya telah menjalankan satu kajian mengenai masalah keciciran murid-murid ini dan laporannya sedang dikaji oleh Kerajaan. Berdasarkan kepada laporan ini nanti tindakan-tindakan yang sesuai akan dapat diambil untuk mengatasi masalah keciciran itu.

Walaupun masalah pelajaran di Negeri Sarawak adalah tanggungjawab Kerajaan Negeri sendiri, iaitu mengikut perenggan 17, Laporan "Inter-Governmental Committee, 1962", saya yakin di dalam perkara menyelesaikan masalah keciciran murid-murid di Sarawak ini beberapa panduan akan dapat diambil daripada hasil kajian yang dibuat di Malaysia Barat ini.

Mengenai murid-murid yang tercikir dari sekolah-sekolah di dalam Negeri Sarawak, bagi mereka yang mempunyai kelayakan yang tertentu mereka bolehlah memohon untuk memasuki sekolah-sekolah vokesyenal yang sedia ada bagi membolehkan mereka itu mendapatkan latihan untuk pekerjaan. Bagi mereka yang lain pula saya rasa perkara menyediakan latihan-latihan tertentu bagi mereka itu untuk mendapat pekerjaan terserahlah kepada Kerajaan Negeri Sarawak sendiri.

WANG PANAS—KESAN-KESAN

27. Dr A. Soorian minta Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan:

- apakah kesannya terhadap negara ini dengan kemasukan "Wang Panas";
- samada beliau bersetuju atau tidak yang beberapa buah negeri memerlukan dengan segera kapital persendirian untuk pembangunan "socio-ekonomi" dan ini akan membahayakan, jika ada kekeliruan di atas perkara "Wang Panas" itu; dan
- adakah benar bahawa perkara itu telah ditimbulkan cuma untuk tujuan mendapatkan tanah persendirian oleh Kerajaan dengan mudah.

Menteri Kemajuan Tanah dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda):

- Kesan-kesan kepada Negara bersabit dengan kemasukan "Wang Panas" ialah:
 - Di dalam kawasan bandar akan timbul kekurangan tanah yang menjadi-jadikan, yang akan menyebabkan harga tanah melambung tinggi dan membawa kepada inflasi harga-harga;
 - Orang-orang yang makan gaji atau yang berpendapatan rendah

tidak akan dapat memiliki rumah-rumah dengan harga yang berpatutan dan ini akan menimbulkan keadaan tidak puashati di kalangan rakyat;

- (iii) Orang-orang asing dan kepentingan-kepentingan asing akan mendapat kawalan utama ke atas projek-projek perumahan dan kompleks jual-beli dalam kawasan pembangunan.
- (b) Kekeliruan di atas perkara "Wang Panas" memang boleh timbul, maka dengan sebab itu Kerajaan telah menentukan beberapa langkah supaya terjamin adanya tanah-tanah untuk kemajuan dengan harga yang tidak dipengaruhi oleh inflasi dan supaya modal akan terus mengalir masuk ke dalam Negeri bagi perniagaan.
- (c) Tidak benar.

TENTERA WATANIAH—ANGGOTA

28. Datuk James Wong Kim Min minta Menteri Pertahanan menyatakan berapa ramai ahli tentera wataniah yang ada di Malaysia Timur dan berapa ramai daripada mereka berada di Sarawak dan di Sabah; berapa ramai daripada mereka rakyat Malaysia Timur dan di mana mereka bertugas.

Menteri Pertahanan (Tun Haji Abdul Razak): Bilangan anggota-anggota Tentera Wataniah yang berkhidmat di Malaysia Timur adalah 3,493 orang, 379 orang daripada jumlah anggota-anggota wataniah ini sedang berkhidmat di Sarawak dan 3,114 di Sabah.

Daripada jumlah anggota-anggota tersebut, seramai 2,923 berasal dari Malaysia Timur dan kesemua mereka ini sedang bertugas di Sabah.

TOPI KELEDAR—WAJIBKAN

29. Tuan R. C. M. Rayan minta Menteri Perhubungan menyatakan samada Kerajaan akan menimbang menguatkuasakan pemakaian topi keledar oleh penunggang motosikal dan penumpang di luar kawasan bandar sahaja kerana pemakaian topi keledar ini mendatangkan kesusahan dan gangguan serta kemungkinan kemalangan berlaku di kawasan bandar adalah sangat tipis.

Tan Sri Haji Sardon bin Haji Jubir: Tidak ada cadangan untuk mengenakan peraturan-peraturan mewajibkan pemakaian topi keledar hanya di luar kawasan bandar sahaja. Tujuan utama peraturan-peraturan itu ialah untuk mengelakkan cedera di kepala di kalangan penunggang-penunggang motosikal, motoskuter dan penumpang-penumpangannya, tidak kira samada mereka menunggang di dalam kawasan bandar atau di luar kawasan bandar. Penunggang motosikal adalah lebih mudah terlibat dan tercedera di dalam kemalangan berbanding dengan penumpang kenderaan-kenderaan lain dan walaupun mereka menunggang selaju 20 b.s.j. di kawasan bandar, tetapi jika mereka tergelincir, terjatuh, berlanggar dengan kenderaan lain atau dari dilanggar oleh kenderaan lain boleh mengakibatkan cedera di kepala dan boleh membawa maut.

RANG UNDANG-UNDANG

RANG UNDANG-UNDANG PERTUBUHAN PELADANG

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri dan Timbalan Menteri Pertahanan (Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj): Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang Akta Pertubuhan Peladang, 1973, dibaca pada kali yang kedua. Rang Undang-undang ini adalah di atas perihal pernyataan persatuan-persatuan peladang dengan syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian ke dalam satu organisasi yang tunggal yang dinamakan "pertubuhan peladang".

Saya suka mengambil peluang ini bagi menerangkan kepada Dewan ini di atas:

- (a) tujuan-tujuan Kerajaan bagi menubuhkan pertubuhan-pertubuhan peladang itu;
- (b) tugas-tugas dan kuasa-kuasa pertubuhan-pertubuhan itu, dan
- (c) "implikasi" Rang Undang-undang ini ke atas Undang-undang Persatuan Peladang, 1967, serta lakaran semua undang-undang di Negara ini yang berhubung dengan syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian.

Tujuan bagi menubuhkan pertubuhan peladang

Tuan Yang di Pertua, kedudukan pertubuhan-pertubuhan di peringkat bawah (grass root organizations) di kawasan luar-bandar pada masa ini amatlah kurang menyenangkan hati. Sebentar tadi, saya ada menyatakan bahawa sekiranya ada persatuan-persatuan peladang serta syarikat-syarikat kerjasama di dalam kawasan pertanian yang sama, keadaan ini boleh menimbulkan perselisihan faham serta perbalahan di antara ahli-ahli pertubuhan-pertubuhan itu. Ahli-ahli syarikat kerjasama, misalnya, merasa kurang puashati di atas layanan yang diberi kepada mereka jika dibandingkan dengan layanan dan perkhidmatan yang diberi oleh Jabatan-jabatan Kerajaan kepada persatuan-persatuan peladang. Perbezaan layanan ini ternyata sekali di peringkat permulaan usia sesuatu persatuan peladang itu di mana ianya adalah menjadi tumpuan pegawai-pegawai Kerajaan; persatuan itu adalah diberi bantuan yang tertentu bagi melancarkan projek-projeknya. Di setengah pihak, ahli-ahli syarikat kerjasama berperasaan bahawa masa depan mereka adalah terancam oleh kerana daya tarikan persatuan-persatuan peladang. Di setengah pihak pula, peladang-peladang adalah menjadi ahli dalam kedua-dua pertubuhan itu sekali, dan dengan jalan ini, menikmati kemudahan-kemudahan yang disediakan oleh kedua-dua pertubuhan itu. Dalam pada itu pula, ada setengah-setengah peladang telah tiada berupaya bagi membayar kembali jumlah kredit yang mereka perolehi. Keadaan yang membimbangkan Kerajaan adalah bahawa kedua-dua pertubuhan ini akan mengalami beberapa rintangan dan kesusahan sekiranya mereka itu bersaing dalam mengembangkan aktiviti-aktiviti mereka dalam lapangan-lapangan yang sama. Persaingan yang hebat di antara petani-petani pasti akan memecah-belahkan mereka. Oleh hal yang demikian, Kerajaan berpendapat bahawa jalan yang sebaik-baiknya yang boleh menggembeling tenaga dan usaha petani-petani adalah dengan bersatupadu dengan meletakkan mereka itu di bawah satu organisasi sahaja.

Dengan jalan ini, adalah diharapkan bahawa lambat laun mereka itu akan dapat melahirkan satu keperibadian yang sama. Memandangkan kepada hal ini Kerajaan adalah mencadangkan supaya:

- (a) diperkemas dan disusun terlebih dahulu jentera pentadbiran Kerajaan

yang bertanggungjawab bagi persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama dengan jalan menyatukan fungsi-fungsi kedua-dua Jabatan Pertanian dan Kemajuan Kerjasama, dan memindahkannya ke Lembaga Pertubuhan Peladang yang di perbadankan oleh Akta Lembaga Pertubuhan Peladang, 1973, yang akan dikemukakan di Dewan ini kemudian; dan

- (b) dengan menyatukan (integrate) persatuan-persatuan peladang dengan syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian ke dalam organisasi tunggal yang dinamakan "pertubuhan peladang" sebagaimana yang diperuntukkan oleh Rang Undang-undang ini.

Adalah diharapkan bahawa dengan penyatuan ini:

- (a) perselisihan di antara persatuan-persatuan peladang dengan syarikat-syarikat kerjasama tidak lagi akan timbul;
- (b) bantuan dan perkhidmatan-perkhidmatan yang disediakan oleh Kerajaan akan dapat dinikmati bersama oleh semua peladang-peladang dan pekebun-pekebun kecil;
- (c) perselisihan di antara pegawai-pegawai Kerajaan akan dapat dihapuskan;
- (d) bahawa polisi-polisi dan rancangan-rancangan Kerajaan yang kini bertentangan akan dapat dihapuskan.

Pertubuhan-pertubuhan ini apabila di daftarkan adalah menjadi pertubuhan-pertubuhan perbadanan. Bentuk semacam ini akan membolehkan pertubuhan-pertubuhan itu bagi memainkan peranan mereka secara berkesan sebagai badan-badan perniagaan. Sebagaimana yang dapat lihat daripada tujuan-tujuan serta kuasa-kuasa pertubuhan-pertubuhan ini di bawah Seksyen 6 dalam Rang Undang-undang ini. Pertubuhan-pertubuhan ini akan merupakan alat yang utama dalam usaha Kerajaan bagi menukarkan corak pertanian ke arah "commercial farming". Pada ringkasnya pertubuhan-pertubuhan peladang ini adalah diberi kuasa bagi mengumpulkan modal bagi mengembangkan "agric business" serta mengambil di dalam lapangan "agro based industries".

Langkah bagi mengadakan badan yang tunggal bagi peladang-peladang dalam sesuatu kawasan kemajuan pertanian dengan taraf sebagai sebuah badan perbadanan pertanian akan menelorkan beberapa ciri ke-baikannya. Misalnya:

- (a) kerja-kerja perancangan serta pelaksanaan projek-projek kemajuan di dalam sesuatu kawasan kemajuan pertanian itu akan dapat dijalankan secara lebih "integrated";
- (b) bantuan hebat secara keutamaan ke atas pertubuhan itu selaras dengan dasar Kawasan Kemajuan Pertanian akan dapat melahirkan pengeluaran-pengeluaran hasil pertanian (producers organizations) yang lebih "viable";
- (c) oleh kerana pertubuhan-pertubuhan itu akan ditubuh dan didaftarkan dari segi prinsip-prinsip badan-badan perbadanan dan berikutannya corak pengurusan pertubuhan-pertubuhan akan berdasarkan kepada prinsip-prinsip "commercial management", maka pengusaha-pengusahanya akan mendapat pengalaman dalam lapangan-lapangan "problem-solving" dan "decision-making".

Implikasi Rang Undang-undang ini

Memandangkan kepada hal-hal yang diterangkan ini, Rang Undang-undang ini mempunyai implikasi-implikasi seperti berikut:

- (i) bahawa mulai daripada tarikh kuat-kuasa Undang-undang ini, persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama yang berasaskan pertanian tidak lagi akan didaftarkan;
- (ii) bahawa persatuan-persatuan peladang dan juga syarikat-syarikat kerjasama yang telah sedia berdaftar di bawah undang-undang yang tertentu akan berpindah menjadi tanggungjawab Lembaga Pertubuhan Peladang;
- (iii) bahawa pertubuhan-pertubuhan yang didaftarkan di bawah undang-undang ini hendaklah berdasarkan kepada prinsip-prinsip pertubuhan peladang sebagaimana yang disyaratkan di bawah Rang Undang-undang ini;
- (iv) bahawa undang-undang ini memberi kuasa kepada Menteri, di bawah Seksyen 35 bagi membuatkan peraturan-

peraturan yang tertentu termasuk menentukan cara-cara bagi menyatukan persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama ke dalam "pertubuhan peladang".

Tuan Yang di Pertua, Dewan ini sedia maklum bahawa undang-undang ini tidaklah bertujuan bagi menyatukan persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama ke dalam pertubuhan peladang dengan secara automatic. Penyatuan ini akan dijalankan secara perlahan-lahan dan beransur-beransur supaya perjalanan mereka itu tiada terjejas dan tergendala. Persoalan-persoalan seperti hak-hak, tanggungan dan sebagainya bagi tiap-tiap unit ahli di dalam pertubuhan peladang adalah perkara yang perlu di selesaikan terlebih dahulu. Oleh kerana perkara-perkara ini adalah perkara-perkara detail, maka cara-cara dan bentuk penyatuan itu tidaklah perlu dikanunkan ke dalam undang-undang ini. Seksyen 35 memberikan kuasa kepada Menteri bagi mengistiharkan peraturan-peraturan yang menyentuh perkara-perkara serupa itu.

Tuan Yang di Peruta, saya mohon mencadangkan.

Menteri Kerja Raya dan Tenaga (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Stephen Yong Kuet Tze (Padawan): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, as this Bill is to streamline the various bodies which were set up for the well-being of farmers, I would welcome this Bill and I would also like to give credit to the Government for its concern for the welfare and interest of the farmers generally.

We know, Sir, that small farmers are especially subject to exploitation, particularly by middlemen. We have come across many cases of vegetable growers, for instance, who sometimes find that they have over-produced and they cannot fetch a proper price for their crops, the cause of which, Mr Speaker, Sir, is easy to discern, and that is they have not really been able to know what the market conditions would be. Once, for instance, ginger has a good price or chilly has a good price, every grower would go for this particular crop. As a result, with the over-production, those crops will fetch a very low price and as a result the income for

these farmers will be very, very little compared with the work and labour that they put in. Therefore, Sir, unless these farmers are organised in a proper manner, they would never be able to enjoy the fruits of their labour or feel that they have a proper share in the wealth of the country.

We have, Sir, many requests in the State, for instance, from various people for land. They say they want land to cultivate. Of course, the request and the desire for land is a very natural thing, the ultimate object of which, of course, is to earn something from the land. But here, Sir, giving land to the farmers is not a solution to the economic problem because, as I said, this land must be properly utilised. To utilise the land properly will mean that they will have to be properly organised and this Bill, as I see it, and the Bills to come after this are designed for those farmers. In other words, Sir, the organisation that is to be set up here should be able not only to help the farmers in other ways, but also, I think, more important is to find the markets for them. We know farmers as a whole would not be able to have market promotion or things of that nature and it will therefore be very useful to have this organisation at the back to assist them.

Here, Sir, I would like to mention something and that is there is nothing like self-reliance. And in the desire of the Government to assist the farmers I would sound a word of caution here and that is not to have too much centralisation; in other words, not to direct from the top down to the farmers as to what they should do which might become spoon-feeding.

I think in all projects, including the farmers' organisation, much would depend on the response and particularly the understanding of the farmers in a particular area. If we can get the farmers to appreciate what is being done for them and if we can induce the farmers to feel that what is being done is in fact their own making, and make it as if the farmers themselves want this to be done and the Government is there to assist them on the side, then we will be certain of success, but if it is felt by the farmers that someone from the top is directing them they will do it reluctantly, without appreciating the essence of this move, and then we may find ourselves spending a lot of money and not achieving the desired results.

Here again, Sir, I would ask the Government not only to provide the machinery of this organisation but also to launch what I call an educational programme through the radio, television or other mass media among the farmers—that there is something there for them. The farmers, although they are only tillers of the soil, have a lot of native wisdom and they also know, if given the opportunity, to organise themselves so long as we provide the guidelines under this farmers' organisation. If we can do that, I am sure that our farmers will appreciate it more and also in the end we will find a new group of farmers in our nation. I feel that the time has come when all sectors of the society, like the tillers of the soil and the people who are using their labour, should be given a fair deal, and here I would say this farmers' organisation is just that—giving these farmers a fair deal.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman (Besut):

Tuan Yang di Pertua, saya juga turut bercakap mengalu-alukan Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang ini dan saya ingin menyentuh beberapa perkara.

Yang pertama, Tuan Yang di Pertua, saya mengucapkan setinggi-tinggi terima kasih kepada Kerajaan yang telah menerima segala kritik-kritik secara membina yang telah diberi di dalam Dewan ini sejak beberapa tahun yang lalu tentang adanya perselisihan yang berlaku antara peladang-peladang yang menjadi ahli kepada syarikat kerjasama dan peladang-peladang yang menjadi ahli kepada Persatuan-persatuan Peladang yang kedua-duanya ini telah ditubuhkan mengikut kuat-kuasa undang-undang yang diluluskan di dalam Dewan ini beberapa tahun yang lalu.

Sesungguhnya, Tuan Yang di Pertua, dengan lahir ataupun dengan terbentangnya Undang-undang Pertubuhan Peladang ini seperti yang telah diakui sendiri oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri waktu mengumumkan Rang Undang-undang ini bahawa segala hujah-hujah yang selama ini ditolak oleh Menteri yang berkenaan apakala menerima kritik-kritik seperti yang saya katakan tadi adalah merupakan satu hujah yang tidak dapat diterima sebagai kenyataan pada hari ini, tetapi Tuhan telah memberi kebenaran di dalam Dewan ini bahawa kritik daripada Ahli-ahli Parlimen dari pihak Kerajaan selama ini adalah benar dan nyata. Jadi

dengan sebab itulah lahirnya Undang-undang Pertubuhan Peladang yang ada di hadapan kita ini.

Saya masih ingat di dalam tahun 1948 yang lalu Kerajaan telah merangka suatu undang-undang yang mengenai dengan syarikat kerjasama, kemudian kepada undang-undang itulah bergantungnya ataupun duduknya petani-petani atau peladang-peladang dalam negeri ini sebagai suatu payung yang boleh dinaungi oleh mereka. Kemudian datang pula tahun 1967 lahirlah pula suatu undang-undang yang dinamakan dia Undang-undang Persatuan Peladang dan kemudiannya dalam tahun 1971 dibuat lagi sekali suatu pindaan kepada Undang-undang Persatuan Peladang dan lahirlah suatu Persatuan Peladang yang dikawali oleh Kerajaan dengan memberi tenaga pegawai-pegawai untuk mengendalikan Persatuan Peladang.

Pada hari ini tahun 1973, ertinya selang dua tahun selepas lahirnya Undang-undang Persatuan Peladang datanglah pula kepada Dewan ini suatu undang-undang yang dinamakan dia Undang-undang Pertubuhan Peladang. Tujuannya amat jelas seperti yang telah dinyatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri tadi ialah sebagai suatu proses untuk menyatukan balik kedudukan peladang-peladang dan petani-petani yang sebelum tahun 1948 adalah bersatu padu, tetapi sejak tahun 1948 telah berpecah dan perpecahan mereka adalah berkisar atau berpunca dari undang-undang yang dibuat oleh Kerajaan sendiri.

Saya hanyalah ingin menyatakan di dalam Dewan ini adalah satu harapan yang besar kepada petani-petani apabila undang-undang Pertubuhan Peladang ini diluluskan di dalam Dewan ini dan dijalankan dengan kuatkuasanya amatlah baik sekali seperti apa yang telah diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan bahawa di dalam perlaksanaan penyatuan balik akan dijalankan secara beransur-ansur supaya apa yang kita tuju mencapai kepada tempat yang sebenarnya.

Tuan Yang di Pertua, satu perkara yang timbul tanda-tanya saya apakala lahirnya Pertubuhan Peladang ini memanglah hari ini undang-undang ini baharu dibentangkan di dalam Dewan ini, tetapi kenyataan-kenyataan mengenai dengan Pertubuhan Peladang ini sudahlah kita dengar menerusi ucapan Men-

teri-menteri dan kenyataan-kenyataan akhbar yang dikeluarkan oleh Kerajaan dari satu masa ke satu masa.

Saya mendapat faham daripada ucapan Menteri dan kenyataan-kenyataan akhbar yang dikeluarkan itu bahawa Pertubuhan Peladang ini sesudah lahirnya akan duduk di bawah Jabatan Perdana Menteri. Ini suatu soalan kerana selama ini memang diketahui bahawa soal-soal petani ialah tertakluk kepada Kementerian Pertanian dan Perikanan, dan dalam tahun 1948 petani-petani tertakluk kepada syarikat kerjasama di bawah Menteri yang berpindah dari satu masa ke satu masa. Jadi saya nampak kali ini ialah kali yang ketiga petani-petani ataupun peladang-peladang terpaksa berpindah kiblatnya dari satu Kementerian kepada satu Kementerian dan nampak kiblat yang paling akhir sekali ialah kepada kiblat yang paling tinggi, iaitu di bawah Jabatan Perdana Menteri.

Adakah ini membuktikan bahawa segala tugas-tugas yang diberikan selama ini kepada Menteri-menteri yang berkenaan yang terdahulu daripada ini tidak dapat menjalankan tugas dengan sepenuhnya dan sebab itulah diambil alih dan diletakkan Pertubuhan Peladang ini kepada Jabatan Perdana Menteri seperti apa yang telah berlaku kepada Lembaga Padi dan Beras Negara dahulu, masalah padi dan beras duduk di bawah FAMA dan FAMA duduk di bawah Kementerian Pertanian, kemudian oleh kerana beberapa perkara yang tak dapat diatasi barangkali oleh FAMA sendiri, maka terpaksa dipindahkan dan ditubuhkan Lembaga Padi dan Beras, kemudian diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri.

Saya masih ingat, Tuan Yang di Pertua, sewaktu Kerajaan mengemukakan Rang Undang-undang Persatuan Peladang kira-kira dalam tahun 1971, saya sendiri telah menyatakan dalam Dewan ini, oleh kerana masalah peladang dan pertanian adalah satu perkara yang besar, saya menyatakan bahawa ada baiknya Menteri yang berkenaan dapat dibantu oleh seorang Timbalan Menteri atau pada masa itu Menteri Muda kerana masalah peladang ini lain daripada masalah perikanan. Hasil daripada apa yang disebutkan oleh beberapa orang lagi sahabat saya di dalam Dewan ini, maka pada akhir tahun 1971 Menteri yang berkenaan telah

dapat dibantu oleh seorang Timbalan Menteri yang diberi tugas khusus mengenai masalaah persatuan peladang. Jika tak salah ingatan saya, apabila Menteri ini menjalankan tugas mengenai dengan Persatuan Peladang, maka beliau pun menjelajah dari sebuah Negeri ke sebuah Negeri dan telah menggembeling tenaga dan telah bekerja dengan bersungguh-sungguh minat untuk membela kepentingan petani-petani dan dalam masa setahun lebih kurang beliau menjalankan kerja, maka kedudukan beliau begitu terkenal di kalangan petani-petani sehinggakan kepada saya sebagai anak petani, saya masih ingat suatu ucapan yang telah diberi, suatu semangat yang telah diberi oleh Timbalan Menteri pada masa itu.

Katanya, petani-petani janganlah jadi seperti peribahasa iaitu "kerbau yang membajak di sawah, kucing di dapur kenyang", dan satu lagi ucapannya, "Jadikanlah nilaian setitik peluh petani-petani itu sebagai sebutir intan." Cakap-cakap seperti ini masih terletak kepada petani dan kepada anak petani, sebab itulah saya boleh ulang semula perkara ini di dalam Dewan ini, kebetulan kerana saya juga adalah anak kepada petani.

Tuan Yang di Pertua, apa yang saya dapat faham, dalam usaha yang telah dijalankan oleh Menteri yang berkenaan dahulu, usaha hendak menggembeling tenaga kepada petani dan memberi hak kepada petani, maka telah ada rancangan atau projek mengenai dengan Pasar Borong di Kuala Lumpur ini dan nampaknya sekarang ini Pasar Borong yang disebutkan itu tinggal di atas kertas sahaja dan hanyalah boleh dijadikan catitan ahli-ahli sejarah, kalau mereka itu mengulangkaji ucapan dan kenyataan-kenyataan yang dibuat oleh Menteri dari satu masa ke satu masa.

Tuan Yang di Pertua, oleh kerana saya tidak begitu hampir dengan Kementerian ini, tetapi dengan apa yang telah saya terangkan tadi dan dengan sebab perpindahan Timbalan Menteri yang berkenaan yang saya sebutkan dahulu yang dilantik dalam tahun 1971, menjadi Timbalan Menteri Pertanian dan Perikanan, sekarang menjadi Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, sudah tentulah menjadi tanda-tanya di kalangan petani.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Ini tak bersangkut dengan Bil ini. Perpindahan Menteri itu ke sana ke sini tak bersangkut-paut dengan undang-undang ini.

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Terima kasih, Tuan Yang di Pertua, oleh kerana lahirnya Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang ini, seperti saya katakan tadi dengan tertubuhnya kelak dia akan berpisah dari Kementerian Pertanian kepada Jabatan Perdana Menteri. Saya ingin mendapat penjelasan yang sebenarnya di dalam Dewan ini sekurang-kurangnya untuk menghilangkan keraguan di setengah kalangan petani.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Di mana ada disebutkan di dalam Rang Undang-undang ini berkenaan perpindahan dari Kementerian Pertanian ke Jabatan Perdana Menteri?

Tuan Hussain bin Haji Sulaiman: Tuan Yang di Pertua, di dalam Rang Undang-undang ini tidak disebutkan, tetapi di dalam ucapan Perdana Menteri sewaktu mengumumkan Undang-undang Pertubuhan ini sebulan yang lalu, ada diterangkan dengan cara yang dinyatakan bahawa Pertubuhan Peladang itu akan diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri.

Tuan Yang di Pertua, apa yang saya ingin penjelasan, saya ulang sekali lagi, dan boleh jadi petani-petani juga yang akan kurang arif seperti saya ini ingin juga penjelasan, iaitu apakah sebenarnya Kementerian Pertanian dan Perikanan tidak dapat menjalankan tugas mengenai pertanian hingga terpaksa diambil alih oleh Jabatan Perdana Menteri dan lahirnya Pertubuhan Peladang ini oleh kerana ada pergeseran antara Kementerian yang bertanggungjawab dengan petani dengan Kementerian yang bertanggungjawab atas syarikat kerjasama, maka satu cara jalan tengah, kedua-dua diambil-alih diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri. Kalau ini menjadi satu perkara yang sebenar, maka terpaksa lah berhati-hati benar di dalam melaksanakan kehendak undang-undang Pertubuhan Peladang ini. Sebab saya melihat di sini apabila Pertubuhan Peladang ini dibentuk nanti mempunyai sebanyak 13 tujuan dan kalau dihalusi tidak jauh bezanya dengan apa yang menjadi tujuan tertubuhnya Persatuan Peladang yang lalu, cuma diubah jalan bahasanya, dibuat sedikit sebanyak rekaan supaya sekali pandang janganlah

undang-undang ini sama dengan Persatuan Peladang. Dengan sebab itu bila saya baca di dalam Rang Undang-undang yang mengandungi 22 muka ini tidak berapa berbeza daripada undang-undang Persatuan Peladang dengan Undang-undang Pertubuhan Peladang. Dan kepada peladang perbezaan nama antara Persatuan Peladang dan Pertubuhan Peladang bukan itu yang menjadi maksud, tetapi apa yang dimaksudkan boleh atau tidak dilaksanakan mengikut apa yang dijelaskan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri berkenaan. Walaubagaimanapun oleh kerana Timbalan Menteri yang berkenaan yang mengemukakan Rang Undang-undang ini adalah orang yang ditugaskan untuk mengendalikan perkara ini seperti kenyataan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kira-kira sebulan yang lalu dan kebetulan Timbalan Menteri itu, ialah seorang yang begitu hampir dengan petani dan peladang, maka saya rasa, dan saya harap perkara telah berlaku kepada Timbalan Menteri Pertanian yang lalu tidak akan berlaku di dalam pelaksanaan kehendak undang-undang ini.

Itulah sahaja pandangan yang saya hendak cakapkan di dalam Dewan ini, Tuan Yang di Pertua, dan pada akhirnya saya memberikan sanjungan tinggi kepada Kerajaan walaupun benda ini sudah terlewat, tetapi daripada membiarkan petani-petani itu berkecoh sama sendiri, maka ini adalah merupakan sebagai satu penyelamat kepada petani-petani di dalam kejadian berkecoh sama sendiri terbit daripada akibat undang-undang yang dibuat oleh Kerajaan sendiri.

Tuan Haji Ahmad bin Sa'ad (Seberang Utara): Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri. Ini menunjukkan bahawa betapa beratnya pihak Kerajaan mengambil tahu dan berusaha menjalankan segala ikhtiar bagi kebaikan peladang.

Tuan Yang di Pertua, gerakan peladang berjalan mula-mulanya pada tahun 1960 dengan mengadakan persatuan peladang bentuk lama, kemudian diadakan pula sebuah undang-undang dinamakan Persatuan Peladang bentuk baru tahun 1967.

Manakala Rang Undang-undang tahun 1967 itu dibentangkan dalam Dewan ini, Tuan Yang di Pertua, saya telahpun men-

datangkan teguran secara ikhlas iaitu sekiranya Persatuan Peladang ini hendak dilaksanakan, maka hendaklah diambil perhatian di atas gerakan syarikat-syarikat kerjasama. Apa yang saya telah pun duga pada masa itu sekarang telah timbul, kerana ada per selisihan faham, ada pergolakan di antara syarikat kerjasama dengan persatuan peladang.

Bagaimana kita sedia maklum, pada hakikat yang sebenarnya undang-undang persatuan peladang tahun 1967 ini adalah gerakan syarikat kerjasama. Dan kita pada tahun 1948 mengadakan undang-undang gerakan syarikat kerjasama juga. Jadi manakala dilaksanakan taraf perintis pada tahun 1968, persatuan peladang tahun 1967 dan berjalan dengan lancar dan dengan baik dan mendapat sambutan yang baik daripada peladang sehingga gerakan syarikat kerjasama di kampung-kampung menjadi setengah-setengahnya merosot. Dan manakala dijalankan dengan sepenuhnya pada tahun 1971 nampaknya sambutan persatuan peladang ini bertambah-tambah baik di kalangan petani-petani sekalian. Maka timbullah tidak puas hati di antara pegawai-pegawai syarikat kerjasama, maka sebab itulah diadakan satu pertubuhan dinamakan Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang ini.

Jadi saya harap, apa juga perubahan yang akan dijalankan mestilah jangan disentuh, jangan dirosakkan perjalanan persatuan peladang yang ada sekarang ini. Sekiranya diadakan satu rancangan yang akan merosakkan perjalanan persatuan peladang sekarang ini maka akan bertambah-tambah lambat lagi majunya, perkembangan dan rancangan-rancangan hendak membela nasib peladang-peladang kita pada masa akan datang.

Sebagaimana yang disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri, saya berharap pihak pegawai-pegawai akan berhati-hati sungguh manakala hendak melaksanakan undang-undang ini dengan sepenuh-penuhnya dengan tidak menyebabkan sekatan atau kemerosotan gerakan persatuan peladang yang ada sekarang ini.

Tuan Yang di Pertua, sebagai satu contoh bahawa persatuan peladang yang ada sekarang ini adalah mendapat sambutan yang baik. Saya sebagai Pengerusi Lembaga Pengarah Persatuan Peladang Tenaga Murni yang ditubuhkan semenjak 16 bulan yang lalu telah mengumpulkan ahli sebanyak 780

orang dan mengumpulkan modal sebanyak \$34,420. Dan kita telah menjalankan perniagaan baja sahaja sehingga \$10,000 satu musim. Ini menunjukkan bagaimana peladang-peladang tertarik hati di atas gerakan persatuan peladang ini. Dengan sebab itu saya berharap kepada pihak yang berkenaan janganlah merosakkan perjalanan persatuan peladang yang ada sekarang ini yang mana bertujuan pada dasarnya hendak menarik syarikat kerjasama di kampung yang berasaskan kepada pertanian supaya masuk menjadi ahli persatuan peladang yang dinamakan Pertubuhan Peladang yang akan datang ini.

Syarikat kerjasama yang ada di kampung-kampung itu, pada pendapat saya, kalau hendak tarik jadi sebagai satu yunit kepada pertubuhan ini akan mengambil masa sebab banyak masalah-masalah yang dihadapi oleh syarikat-syarikat itu. Sebab saya tahu, saya sendiri menjadi Pengerusi kepada 4 buah syarikat dan saya tahu benar apa yang terjadi di sana. Tetapi bagi pihak kami di sana tidak ada pertelingkahan di antara syarikat kerjasama dan persatuan peladang, mereka bekerja dengan baik.

Tuan Yang di Pertua, apa yang saya bimbang manakala terlaksana sahaja pertubuhan ini gerakan syarikat kerjasama di luar bandar akan hapus sama sekali. Boleh jadi ada satu dua yang menjalankan urusan yang berkaitan dengan lain daripada asas pertanian. Dengan ini bermakna wakil kita sebagai wakil atau suara kerjasama di Malaysia ini bagi pihak di luar bandar tidak akan dapat didengar di mana-mana majlis perundingan peringkat kebangsaan ataupun peringkat antarabangsa.

Dengan ini, saya menarik perhatian Yang Berhormat Menteri supaya mengkaji samada patut atau tidak kita pinda nama Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang ini kepada satu nama yang baru yakni dinamakan Pertubuhan Kerjasama Peladang (Farmers' Cooperative Organisation). Sebab saya kata tadi persatuan peladang adalah gerakan syarikat kerjasama dan syarikat kerjasama pun syarikat kerjasama juga. Kalau kita sebutkan nama yang ini, maka sebarang perundingan yang ada di peringkat kebangsaan atau antarabangsa dapat kita hantarkan wakil kita untuk menyuarakan kepada pe-

ringkat-peringkat yang berkenaan berkaitan dengan nasib peladang-peladang yang ada di dalam negara kita ini.

Tuan Yang di Pertua, manakala Rang Undang-undang ini diluluskan apa yang penting sekali ialah pelaksanaannya. Kerap kali kita sendiri dapat pengalaman manakala Rang Undang-undang ini diluluskan, tetapi tidak dapat dilaksanakan bagaimana yang dikehendaki. Ini berkehendakkan kepada orang yang mempunyai jiwa dinamis, jiwa yang mahu kepada kemajuan sebagai orang yang sebenar-benarnya bertanggungjawab. Bukan sahaja orang-orang yang ditugaskan, Kementerian yang ditugaskan bahkan pegawai-pegawai yang berkaitan mestilah bersungguh-sungguh berusaha dengan sepenuhnya keyakinan yang mana sumbangan tenaga mereka itu akan mendatangkan faedah yang besar kepada peladang-peladang kita pada masa hadapan.

Tuan Yang di Pertua, manakala terubuhnya pertubuhan persatuan peladang ini saya berharap dengan setinggi-tinggi harapan supaya pihak yang berkenaan akan mengkaji dengan halusnya masalah-masalah yang dihadapi oleh peladang-peladang pada masa sekarang ini dan membuat rancangan-rancangan dan polisi-polisi yang tegas untuk mengatasi masalah-masalah yang dialami oleh peladang-peladang pada masa sekarang. Yang pertama sekali, Tuan Yang di Pertua, ialah berkaitan dengan harga hasil pertanian yang mana peladang-peladang mengeluarkan, khasnya saya tujukan kepada harga padi. Harga padi yang dijamin serendah-rendahnya dimulakan pada tahun 1961 dahulu, pada masa itu tepung berharga 12 sen sekati, gula berharga 20 sen sekati tetapi pada masa sekarang tepung sudah naik 25 sen sekati, gula 45 sen sekati, jaminan harga padi serendah-rendahnya \$16 sepikul itu tidak dinaikkan. Oleh yang demikian, saya merayulah bagi pihak Persatuan Peladang supaya Yang Amat Berhormat Perdana Menteri dengan belas kasihan menimbangkan supaya menaikkan harga minima padi itu daripada \$16 kepada \$20 sepikul dengan tidak memberi alasan yang lain lagi kerana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum barang-barang keperluan telah meningkat berapa kali ganda sangat-sangatlah berpatutan permohonan daripada peladang supaya menaikkan harga padi itu.

Yang kedua, masalah kredit yang dihadapi oleh peladang. Bank Pertanian menjalankan urusan memberi pinjaman kepada kawasan MADA sahaja dan tidak diberikan ke kawasan lain. Saya berharap supaya Bank Pertanian ini ditukarkan menjadi Bank Peladang dan dibuka supaya peladang-peladang daripada yunitnya kepada kawasan-nya, ke peringkat kebangsaan dapat membeli saham daripada Bank Peladang ini dan diberi pinjaman balik kepada peladang-peladang menerusi yunit-yunit itu atau ke kawasan-kawasan supaya mereka sendiri dapat meminjam wang mereka dan dari pihak Kerajaan akan menambahkan satu modal kepada bank. Dengan ini dapatlah disalurkan kredit itu kepada tiap-tiap peladang yang menghendaki bantuan atau pinjaman jangka-pendek untuk hendak menguruskan berkenaan dengan bayaran harga bajak sawah, baja, misalnya dan kredit jangka panjang untuk hendak membeli tanah supaya didapat milik ekonomi sebagaimana yang dikehendaki oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri sekecil-kecil keluasan 6 ekar bagi satu keluarga.

Yang ketiga, masalah berkenaan dengan pasaran. Pasaran ini sebagaimana yang disebutkan di dalam radio ialah harga di Kuala Lumpur, harga di Pulau Pinang, harga di Melaka. Saya berharap kepada pihak yang berkenaan akan membuatkan satu undang-undang supaya memberi kuasa kepada FAMA menetapkan harga hasil pertanian tiap-tiap hari samada sayur, ikan darat supaya bukan sahaja petani-petani tahu harga pasaran itu di market bahkan orang hendak membeli pun tahu harga seperti terung 20 sen sekati minima dan maxima 25 sen sekati. Dengan ini dapatkah peladang berusaha dan di atas titik peluh mereka itu dapat lebih-lebih lagi faedah kepada mereka sendiri.

Yang keempat, saya berharap sebagaimana yang dirancang oleh Timbalan Menteri Pertanian dahulu hendak mengadakan pasar borong. Saya berharap rancangan itu akan dilaksanakan dengan secepat mungkin supaya dapat hasil-hasil petani dijual melalui pasar-pasar borong ini di bandar-bandar yang besar-besar dan juga di tempat-tempat yang sesuai dan juga perbekalan yang dikehendaki oleh petani-petani, disalurkan melalui pasar-pasar ini kepada petani-petani sekalian.

Tuan Yang di Pertua, sebagaimana kita sedia maklum di antara belia-belia kita banyak yang suka beredar atau berhijrah ke bandar untuk mencari kerja dan dengan ini harus pada masa hadapan orang yang berusaha di atas tanah ini tinggal orang tua-tua sahaja. Oleh yang demikian, saya berharap manakala lulusnya undang-undang ini pihak yang berkenaan akan adakan satu peraturan supaya ditubuhkan Persatuan Peladang Muda atau Bahagian Peladang Muda di antara umur 18 tahun sehingga umur 35 tahun, maka dapatlah pihak Persatuan ini atau pertubuhan ini memberi peluang kepada mereka itu mendapat latihan-latihan yang menasabah untuk mereka sendiri akan berusaha di atas ladang yang dipunyai oleh ibubapa mereka.

Akhirnya, Tuan Yang di Pertua, jikalau kita ada undang-undang, jikalau kita ada rancangan, jikalau kita ada projek, orang yang hendak menjalankan projek itu faham segala-galanya, tetapi orang yang hendak menerima projek itu hendak menerima rancangan itu tidak faham, mesti gagal dan pasti gagal. Oleh yang demikian, saya berharap mestilah diadakan kursus kepada ahli-ahli Lembaga Pengarah Pertubuhan ini dan pada peringkat kawasan, pegawai-pegawainya dan kakitangan-kakitangannya. Dengan adanya kursus yang semacam ini dapatlah kita memberi fahaman dengan sepenuhnya kepada pihak-pihak yang bertanggungjawab supaya dapat kita laksanakan rancangan ini dengan sepenuhnya dan dapat faedah yang dikehendaki dengan secepat-cepatnya kepada peladang-peladang kita yang mana kita sedia maklum tertinggal jauh kebelakang dan kita berharap mereka akan sedikit demi sedikit akan dapat mengseimbangkan kehidupan mereka itu dengan gulungan-gulungan yang lain.

Sekian sahaja, Tuan Yang di Pertua, saya dengan ini memberi sokongan kepada Rang Undang-undang ini.

Tuan Abu Bakar bin Umar (Kubang Pasu Barat): Tuan Yang di Pertua, saya bangun bercakap sepatah dua dalam perbahasan Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang, 1973. Tuan Yang di Pertua, mengikut apa yang diterangkan oleh pencadang Rang Undang-undang ini, tujuan Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang yang dibentangkan di dalam Dewan ini ialah untuk

memberi satu keadaan yang baik dan satu susunan kehidupan yang selesa bagi peladang-peladang yang di saat ini mendapat tekanan-tekanan daripada pihak-pihak yang tertentu khasnya daripada pihak orang-orang tengah. Bagi saya, Tuan Yang di Pertua, Rang Undang-undang ini saya mengalu-alukan di atas peruntukannya dan memberi ucapan tahniah kepada Kerajaan yang telahpun cuba memikir bagaimanakah usaha-usaha supaya petani-petani ataupun peladang-peladang akan dapat turut bersama di dalam merasai nikmat kebaikan rancangan-rancangan Malaysia Yang Kedua ini sebagaimana yang dirasakan oleh pihak-pihak yang lain.

Tuan Yang di Pertua, kita mengetahui bahawa peladang-peladang di masa ini telah dikendalikan oleh dua pertubuhan ataupun dua badan: satu badan syarikat kerjasama dan satu lagi badan persatuan peladang dan kedua-duanya bertujuan untuk memperelokkan dan memperbaiki kehidupan peladang-peladang.

Tetapi sebagaimana yang kita tahu dua pertubuhan ini selalunya bertelagah antara satu sama lain, maka dengan ujudnya satu cita-cita atau satu Rang Undang-undang untuk menyatukan dua badan ini, saya rasa, amatlah sesuai dan sampailah masanya untuk disatukan.

Saya tidak ingin menyentuh segala-galanya dan segala-galanya peruntukan yang dibuat dalam Rang Undang-undang ini oleh kerana sepanjang-panjang pembacaan saya adalah baik belaka—tujuannya baik, maksudnya baik, hasilnya pun, insya Allah akan baik. Tetapi yang saya ingin menyentuh ialah keadaan di dalam Bahagian IV—Hak dan Tanggungan Fasal 9 (2). Mengikut pindaan ini—Fasal 9 digantikan fasal-kecil (1) dengan yang berikut:

“9. (1) Seseorang yang mana adalah seorang warganegara Malaysia telah mencapai umur 18 tahun dan—

- (a) adalah mengambil bahagian dalam pengeluaran pertanian atau ternakan;
- (b) yang pendapatannya didapati dari pengeluaran pertanian atau ternakan; atau
- (c) adalah menguasai mana-mana daripada faktor-faktor pengeluaran pertanian atau ternakan,

adalah layak, tertakluk kepada apa-apa, peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, untuk menjadi sebagai seorang ahli sesuatu Pertubuhan Peladang.”

Tuan Yang di Pertua, mengikut Fasal 9 ini diberi pilihan kepada Ahli-ahli untuk masuk menjadi Ahli Pertubuhan Peladang ataupun tidak. Apa yang saya ingin menarik perhatian pihak yang berkenaan. Tuan Yang di Pertua, memberi pilihan menjadi ahli kepada peladang-peladang untuk masuk pertubuhan, saya bimbang, dan saya rasa ragu-ragu bahawa tujuan maksud Kerajaan untuk memberi kebaikan kepada ahli Peladang tidak tercapai, tidak dapat dilaksanakan, oleh kerana sudah menjadi satu tradisi satu perkara lama khasnya kepada peladang-peladang dan khasnya kepada peladang-peladang di tempat saya, peladang-peladang di dalam kawasan Muda, mereka tidak berapa ingin untuk masuk kesatuan, mahupun kesatuan peladang ataupun syarikat kerjasama. Jadi kalau ini kita laksanakan, kita amalkan, saya bimbang tidak berapa orang yang akan menjadi ahli Pertubuhan Peladang. Maka tujuan maksud kita untuk menjadikan Pertubuhan Peladang ini sebuah Pertubuhan yang akan menggantikan orang tengah yang akan membeli hasil-hasil pertanian orang-orang petani tidak dapat dilaksanakan dengan secara beres.

Apa yang saya suka mengesyorkan kepada pihak yang berkenaan, kalau boleh kita jadikan ahli ini sebagai compulsory, menjadi wajib kepada peladang-peladang menjadi ahli pertubuhan. Mungkin pihak berkenaan memikirkan kalau kita memaksa atau kalau kita mewajibkan menjadi ahli mungkin ada orang yang tidak berdaya yang mengeluarkan yuran atau mengeluarkan saham. Kalau itu perkara yang timbul, maka saya mengesyorkan kepada pihak yang berkenaan supaya yuran kepada ahli itu janganlah banyak, ataupun jangan terlampau mahal dan saham jangan terlampau mahal semacam sekarang ini, apa yang saya fahamkan, Tuan Yang di Pertua, bahawa tiap-tiap seorang untuk menjadi ahli Persatuan Peladang dia terpaksa membeli saham sebanyak \$30.

Yang keduanya, dengan kita mewajibkan ahli peladang ini kepada petani-petani maka tidak akan timbullah lagi perkara-perkara yang sedang timbul sekarang ini. Sebab

setengah-setengah tempat ada ahli-ahli ataupun ada peladang-peladang yang ingin menjadi ahli peladang, tetapi dia tidak dapat berbuat demikian, oleh kerana satu-satu hal yang menghalang dia atau menghalang mereka itu menjadi ahli-ahli peladang. Mungkin ini timbul, oleh kerana pertarungan politik di masa-masa yang lepas amatlah kuat. Saya memberikan contoh, Tuan Yang di Pertua, apa yang telah berlaku, kadang-kadang di tempat yang banyak ahli-ahli sebuah parti politik, yang ahli parti politik yang lain tidak dapat menjadi ahli bagi Persatuan Peladang itu. Tetapi perkara itu insya Allah, barangkali perkara itu tidak akan timbul pada masa sekarang ini oleh kerana kedudukan politik pemerintahan negara kita ini, kita telah tahu bersama bahawa percampuran (coalition) ini, barangkali perkara itu akan hapus dengan sendirinya. Tetapi apa yang saya takut kalau-kalau ada lain daripada anasir-anasir politik, ada anasir-anasir lain pula untuk memecahkan serta untuk menahan ahli-ahli ini untuk menjadi ahli-ahli Persatuan Peladang ini.

Tuan Yang di Pertua, saya ingin menarik perhatian pihak yang berkenaan iaitu pihak Kerajaan, bersangkutan paut dengan Rang Undang-undang ini, maka bagi saya, saya menyokong Rang Undang-undang ini dengan rasa dapat ahli-ahli peladang atau peladang merasa nikmat Rancangan Malaysia Kedua ini dengan ujudnya dengan lulusnya Rang Undang-undang ini.

Raja Nong Chik bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di Pertua, saya adalah menyokong dengan sepenuh-penuhnya di atas Rang Undang-undang ini, kerana inilah yang ditunggu-tunggu oleh peladang-peladang kita di seluruh pelusuk tanahair kita. Peladang-peladang kita terutama sekali peladang-peladang bumiputra, iaitu di masa penjajah dan selepas penjajah. Sebelum penjajahan kehidupan peladang-peladang kita tersangat sempit oleh kerana lintah-lintah darat lebih banyak daripada hari ini.

Tanah-tanah kita iaitu kaum-kaum tani, peladang-peladang kita baikpun di dalam bandar mahupun di luar bandar habis dilelong oleh Cetti, oleh kerana kesesakan hidup, terutama sekali bumiputra ini. Oleh yang demikian, maka selepas merdeka bermacam-macam pertubuhan yang timbul, tetapi hari ini Kerajaan telah sedar, walaupun

Syarikat Kerjasama ataupun Persatuan Peladang, itu tidak menjadi soal. Kita hendak meninggikan taraf hidup, taraf hidup bumiputra terutama sekali yang hidup di luar-luar bandar iaitu peladang-peladang kita. Pergeselan-pergeselan ataupun pergaduhan-pergaduhan di antara Pegawai Kerajaan ataupun parti politik itu tidak menjadi soal, oleh kerana pergaduhan di antara Pegawai Kerajaan untuk pangkat dan sebagainya ataupun di antara parti-parti politik, peladang tinggal peladang, terus jadi peladang, kalau mereka tidak sedarkan diri. Oleh kerana kehidupan mereka melarat tak siapa akan membelanya. Dengan sebab itu, saya adalah menyokong dengan sepenuh-penuhnya di atas Pertubuhan Peladang ini. Saya nampak Kerajaan betul-betul hendak menolong rakyat di kampung-kampung.

Itulah sebabnya ataupun agaknya yang diambil daripada Kementerian Pertanian kemudian diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri sendiri. Oleh kerana, Kerajaan nampak di masa dharurat dahulu jikalau kaum-kaum peladang kita di luar-luar bandar tidak taat setia kepada Kerajaan kita pada hari ini sudah lama Kerajaan kita ini dipegang oleh Chin Peng, sebab apa saya katakan demikian oleh kerana Chin Peng dari hutan ke kampung, lepas kampung baharu ke pekan. Jikalau peladang-peladang kita menyokong mereka, sudah lama negeri kita di tangan komunis. Tetapi peladang-peladang kita terutama sekali peladang-peladang bumiputra adalah taat, setaat-taatnya ke negeri ini, loyaltynya bukan 100% tetapi 1,000% maka dengan sebab itu terselamatlah negara kita daripada belunggu komunis ini. Saya fikir dengan kerana membalas budi mereka ini, maka Persatuan Peladang ini ditubuhkan, moga-moga dalam Rancangan Lima Tahun Malaysia Kedua ini Kerajaan dapat menolong mereka bagi meninggikan taraf hidup mereka. Saya yakin dan percaya iaitu Kerajaan sekarang bila telah membuat Undang-undang ini telahpun bersedia bagaimana untuk menolong peladang-peladang kita sebagaimana tujuan-tujuan yang ada di dalamnya.

Tuan Yang di Pertua, dahulu saya bekerja dalam perkhidmatan Kerajaan, di masa itu saya menjadi Pegawai Psychological Warfare ataupun Pegawai Peperangan Urat Saraf. Saya telah pergi sampai ke Kuala Nerang, Kedah di sana saya tengok bagaimana kehidupan peladang-peladang kita,

pesawah-pesawah kita, rumah rebeh hendak tumbang, atapnya pun atap juga, dindingnya atap juga. Dengan sebab itu adalah kaum-kaum kominis ini datang dan menolong mereka untuk menegakkan rumahnya. Oleh kerana saya berjalan daripada Kuala Nerang terus sampai ke sempadan Siam, jadi saya tahu di atas perkara ini, dengan sebab itu fikiran mereka dirasuki oleh kominis, tetapi dapat diselamatkan kerana kita pergi di situ dan memberi penerangan-penerangan bahawa Kerajaan tidak meninggalkan orang kampung itu. Saya harap pada masa yang akan datang, maka Kerajaan terpaksa menolong dengan sebetul-betulnya di dalam Rancangan Lima Tahun Kedua Malaysia. Kerajaan terpaksa juga menengokkan hasil yang dikeluarkan oleh orang-orang kampung. Saya cadangkan seperti mana yang dikatakan oleh Setiausaha Parlimen kepada Kementerian Pertanian semalam mengatakan bahawa pada masa yang akan datang akan diberi lesen kepada orang-orang bagi membeli hasil-hasil daripada orang kampung. Saya fikir ini adalah berlawanan sangat dengan tujuan Persatuan Peladang.

Persatuan Peladang Taiwan. Persatuan Peladang di Taiwan cukup kuat. Kuomintang di Taiwan pun takut dengan Persatuan Peladang ini, kerana pertubuhannya betul-betul kuat, ahlinya ramai. Saya mengharapkan Persatuan Peladang atau Pertubuhan Peladang yang hendak ditubuhkan ini betul-betul bukannya cuma untuk memberi semangat sedikit-sedikit kepada orang ini, tetapi yang saya harapkan iaitu sebagaimana saya lihat di Taiwan yang mana pada masa dahulu, masa saya bersekolah dahulu, orang-orang ini duduk di rumah-rumah tanah, tetapi sekarang sudah rumah batu, ada motokar dan sebagainya. Pada satu masa yang akan datang barangkali lima tahun atau 10 tahun yang akan datang kaum-kaum peladang kita agaknya dengan adanya Persatuan Peladang ini kehidupan mereka boleh kita atasi seperti mana mereka di Taiwan.

Sesudah itu, badan-badan ini mestilah bergerak. Kita tubuhkan Persatuan Peladang ini mestilah bergerak. Oleh kerana kalau ada lembaga sahaja, tetapi lembaga ini adalah kejang dan kaku, maka tentulah sekali tidak dapat bergerak. Dengan sebab itu, saya berharap badan ini sebagaimana tujuannya tadi menyatakan akan ada Bank Peladang, ada transport untuk peladang, wholesale

market untuk peladang, kedai-kedai peladang, dan tujuan Pertubuhan Peladang ini akan dikehendaki oleh Kerajaan supaya masuk dalam perniagaan dan perindustrian. Dan satu lagi saya minta iaitu oleh kerana banyak saya dengar di Telok Anson dan di Kedah dan tempat-tempat yang lain tanah-tanah peladang ini banyak yang telah dilelong ataupun digadaikan kepada orang-orang tengah atau cetti dan sebagainya, maka Persatuan Peladang ini mestilah menebus tanah-tanah mereka. Kemudian daripada itu peladang-peladang itu juga memikirkan bagaimana rumah-rumah yang didirikan oleh Kerajaan di dalam bandar, maka orang-orang kampung kita juga, peladang kita juga berkehendakkan rumah-rumah mereka itu selepas 16 tahun merdeka, maka rumah-rumah mereka ini mestilah didirikan oleh Kerajaan sebagaimana di dalam bandar begitu juga didirikan di lot masing-masing yang ada sekarang ini. Saya harap dengan adanya bank tadi, peladang-peladang boleh mendapat pinjaman daripada bank tadi.

Saya minta juga Pertubuhan Peladang ini apabila telah maju dan berjaya, maka hendaklah didirikan kilang-kilang untuk menampung hasil-hasil daripada petani-petani. Semalam saya telah bercakap berkenaan dengan hasil-hasil yang tak lama lagi akan dikeluarkan oleh peladang-peladang kita yang menanam koko di bawah pokok kelapa, sungguhpun dijawab, menyatakan factory ataupun kilang kelapa juga akan mengilang koko, tetapi saya fikir tidak sesuai sangat koko dengan kelapa bercampur-aduk dan saya tidak pernah menengok iaitu factory koko, sebab koko itu bijinya itu diambil, dikelurkan bijinya kemudian dimisin, tetapi kelapa ini adalah berlainan. Factory kelapa dan factory koko disatukan—dicampur-adukkan, saya fikir kalau tidak ada dibuat research betul-betul jadi akhirnya gagal nanti. Kita ada membuat jangka panjang atas meninggikan taraf hidup orang kampung, bukan kerana cuma menjawab soalan saya, tetapi adalah bertanggung-jawab kepada rakyat. Saya haraplah kilang-kilang yang akan didirikan di kampung-kampung nanti jangan dicampur-adukkan koko campur dengan ubi, habis campur dengan kelapa, campur dengan kopi, jadi satu factory bercampur semua untuk menyenangkan hati yang bertanya sahaja. Saya percaya Kerajaan memang betul-betul menjalankannya kerana di dalam Rancangan

Lima Tahun Malaysia Yang Kedua, peladang-peladang ini yang tinggal oleh kerana apabila Wakil-wakil Rakyat seperti kita ini pergi ke kampung-kampung dan ditanyakan orang kampung bagaimana kehidupan kami, orang-orang pekan sudah maju sangat, tetapi kami bagaimana, ditanyanya, saya pun sudah hendak menjawabnya.

Katanya: Belilah saham; duitnya mana hendak beli saham? Buatlah fekteri. Mana duit hendak buat fekteri? Ambillah tanah. Mana ada tanah? Tanah Kerajaan sudah habis, tanah hutan sudah habis, hendak beli estet tak berduit, orang-orang Inggeris pun tidak hendak menjualkan estetnya lagi. Jadi, bagaimana hendak meninggikan taraf hidup orang kampung. Saya pun naik bingung jugalah, tetapi hendak dijawab jugalah kepada orang-orang kampung ini, kalau tidak besok mereka tidak pilih saya lagi. Jadi jawablah. ini ada satu peluang untuk saya menjawab bahawa sebagaimana saudara saya daripada Kedah mengatakan orang ramai tak hendak masuk, mesti dipaksa, tetapi saya fikir paksaan tak dapat kita membuat seperti Jepun, paksa-paksa orang, orang balik menentang kita. Saya fikir bukan paksa, ini kita mestilah memberi penerangan kepada peladang-peladang kita, kepada orang-orang terutama sekali bumiputra, tujuan-tujuan yang murni, tujuan-tujuan yang baik. Jikalau orang-orang Melayu betul-betul hendak maju, bumiputra di Sabah dan Sarawak hendak maju, saya percaya jikalau corak pegawai-pegawai kita dan kita sebagai Wakil Rakyat betul-betul hendak menengok bumiputra dan juga yang banyak maju di luar bandar di dalam Rancangan Lima Tahun Kedua untuk membasmikan kemiskinan, baik di dalam atau luar bandar, maka saya percaya benar-benar iaitu Pertubuhan Peladang inilah yang dapat menghasilkan cita-cita kita semuanya.

Itulah sahaja, Tuan Yang di Pertua, saya harap apa yang saya kemukakan pada petang ini dapat direnungkan daripada pihak yang berkenaan dan saya bukan sahaja menyokong 100% tetapi menyokong 1,000% di atas penubuhan Pertubuhan Peladang.

Tuan Lee Seck Fun (Tanjong Malim): Tuan Yang di Pertua, saya suka juga mengambil masa sedikit berucap sepatah dua atas Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang yang kita bahaskan sekarang.

Kita memang tahu Kerajaan cukup mengambil berat di atas petani-petani di luar bandar dan juga mengadakan berbagai Undang-undang untuk petani-petani. Masa-alahnya banyak Rang Undang-undang kita telahpun luluskan dan telah menjadi Akta, tetapi perlaksanaannya kurang maju sedikit, sebab sumber Rang Undang-undang yang kita luluskan dan kalau boleh dilaksanakan atau boleh difahamkan kepada rakyat atau petani-petani. Saya rasa ramailah petani-petani yang dapat faedah di atas kelulusan Rang Undang-undang yang kita telah luluskan dan Rang Undang-undang ini akan kita luluskan hari ini juga untuk faedah rakyat, tetapi banyak yang saya dapat tahu seperti Pertubuhan Peladang atau Persatuan Peladang, banyak boleh didapati faedah oleh rakyat, tetapi rakyat tidak tahu di masa sekarang ini Kerajaan adalah meluluskan suatu Rang Undang-undang dan rakyat boleh dapat keuntungan dari apa yang tersebut di dalam Rang Undang-undang itu. Saya harap kalau Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang ini diluluskan pegawai yang di atas sampai ke Negeri, Daerah, dan Daerah kecil dan pegawai-pegawai semua tingkatan dapatlah melaksanakan Rang Undang-undang ini dan haraplah dapat faedah kepada rakyat.

Kalau kita pandangan kepada kebanyakan kebun-kebun kecil atau kebun buah-buahan di kampung, sampai 45 hingga 50 tahun pun pokok-pokok buah-buahan seperti rambutan, durian, langsung serupa macam itu juga, tidak dapat rakyat atau penduduk-penduduk di luar bandar menggunakan, seperti Rang Undang-undang ini dapatlah mereka meminjam wang daripada Kerajaan dan dapat nasihat daripada pegawai-pegawai atau Pegawai Pertanian atau Pembantu Pertanian di daerah-daerah kecil, bolehlah mereka dapat faedah ini, usaha dan baiki kebun-kebun itu dan mereka dapat faedah-faedahnya.

Kita tahu dalam pasaran sekarang, dari setahun ke setahun seperti durian kalau kita tengok dari setahun ke setahun bertambah kurang. Sebab pokoknya sudah tua, memanglah buahnya kecil dan kurang pula. Seperti lain-lain buah-buahan banyak di kala dahulu ada, tetapi sekarang kurang dan ada yang tak ada langsung. Seperti buah pulasan adalah terlalu kurang sekarang. Kalau kita menggalakkan tanaman buah pulasan,

saya ingat pasarannya agak lebih baik, sebab buah itu manisnya seperti buah laychee. Saya harap apabila kita luluskan Rang Undang-undang di Parlimen ini disampaikan apa yang tersebut di dalam Rang Undang-undang ini supaya mendatangkan faedah kepada rakyat, dan diterangkan kepada rakyat, di Negeri-negeri, Daerah-daerah sampai ke kampung-kampung.

Wan Mokhtar bin Ahmad (Kemaman):

Tuan Yang di Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang ini yang bertujuan untuk menyatukan di antara Persatuan-persatuan Peladang dengan Syarikat-syarikat Kerjasama yang bercorak pertanian dalam satu pertubuhan yang dinamakan Pertubuhan Peladang.

Tuan Yang di Pertua, pada masa ini walaupun ada Persatuan-persatuan Peladang di luar-luar bandar, tetapi kesan dan faedah yang didapati oleh petani-petani tidaklah begitu ternyata disebabkan beberapa kesulitan yang tidak dapat diatasi oleh persatuan-persatuan itu, seperti mengadakan kemudahan-kemudahan jentera, kemudahan-kemudahan kredit, pengangkutan dan sebagainya. Oleh itu, kita dapati setengah-setengah Persatuan Peladang di kampung-kampung bilangan ahlinya dari satu masa ke satu masa berkurangan.

Oleh itu, langkah yang diambil oleh Kerajaan dengan menubuhkan Pertubuhan Peladang ini adalah satu langkah yang bijak bagi kepentingan peladang-peladang, pen-ternak-penternak dan ahli-ahli syarikat kerjasama dan saya percaya dengan terlaksananya usaha ini kesan-kesan yang nyata dapat dilihat oleh peladang-peladang sekalian.

Tuan Yang di Pertua, pada masa ini peladang-peladang di kampung berada dalam berbagai-bagai persatuan, seperti Persatuan Peladang, Persatuan Kerjasama Serbaguna dan sebagainya yang mana semua persatuan-persatuan ini tujuan-tujuannya adalah sama di mana Persatuan Peladang berusaha untuk menyediakan dan mengendalikan dalam bidang pertanian dan ternakan, sementara syarikat-syarikat kerjasama dan serbaguna bergerak dalam bidang pemasaran dan sebagainya. Maka dengan adanya Rang Undang-undang ini, tenaga yang berkebolehan yang ada sedikit-sebanyak di kampung-kampung yang

bertaburan dalam berbagai-bagai persatuan yang tujuannya sama dapat dikumpulkan dalam pertubuhan ini.

Tuan Yang di Pertua, satu masalah besar yang dihadapi oleh petani-petani pada masa ini ialah kemudahan-kemudahan sebagaimana yang saya sebutkan tadi untuk mengusahakan tanah-tanah mereka ialah soal kemudahan-kemudahan jentera, soal kewangan dan sebagainya. Maka dengan adanya Rang Undang-undang ini yang menyebutkan di antara tujuan-tujuannya ialah:

- “6. (d) bagi mengadakan kemudahan-kemudahan dan perkhidmatan-perkhidmatan kejenteraan ladang yang perlu bagi memodenkan usaha-usaha perladangan;
- (e) bagi mengadakan kemudahan-kemudahan dan perkhidmatan-perkhidmatan kredit dan bagi memajukan pelaburan yang lebih besar dalam bidang-bidang pertanian dan ekonomi;
- (f) x x x x x x x x x x
- (g) bagi mengadakan perkhidmatan pemasaran, penyimpanan, kompleks pengeringan, penggudangan dan lain-lain kemudahan;
- (h) bagi mengendalikan dan mengadakan kemudahan-kemudahan pengangkutan bagi menambah usaha-usaha pemasaran pertanian dan lain-lain usaha yang berkaitan;

Saya percaya, dengan tercatitnya tujuan-tujuan ini kesulitan yang dihadapi oleh petani-petani pada masa ini akan dapat diatasi.

Tuan Yang di Pertua, sungguhpun Rang Undang-undang ini meliputi seluruh Malaysia tetapi saya percaya adalah menjadi suatu kesukaran untuk dikuatkuasakan serentak disebabkan kekurangan kakitangan dan sebagainya. Saya harap Rang Undang-undang ini akan menarik kembali kepercayaan petani-petani kepada pertubuhan-pertubuhan. Oleh itu, saya harap Rang Undang-undang ini dapat dilaksanakan berperingkat-peringkat supaya faedah dan kesan-kesannya dapat dilihat dengan nyata.

Sekianlah sahaja, Tuan Yang di Pertua, dan saya menyokong Rang Undang-undang ini.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad (Muar Utara): Tuan Yang di Pertua, saya turut sama menyokong Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita ini, apatah lagi Rang Undang-undang ini meliputi seluruh Malaysia, Sabah dan Sarawak, tambahan pula bahawa Pertubuhan Peladang ini duduknya di bawah kelolaan Yang Amat Berhormat Perdana Menteri ini sangat penting. Ini satu kejayaan yang penuh yang diberikan oleh seluruh petani-petani dalam tanahair kita ini.

Tuan Yang di Pertua, saya hendak menyentuh Bahagian I, Fasal (2), iaitu tafsiran "peladang":

"2. "peladang" ertinya seseorang yang bertugas terutama sekali bagi mengeluarkan hasil pertanian atau ternakan dan yang memperolehi pendapatannya daripada pengeluaran itu;"

Mereka yang sah menjadi Ahli Persatuan Peladang atau unit, ini perlu diawasi, sebab kita tak mahu bahawa ada musuh-musuh yang mengambil kesempatan akan faedah peruntukan Rang Undang-undang ini. Kita telah nampak bagaimana Persatuan-persatuan Peladang yang lalu mereka itu tidak duduk di kawasan itu, tidak mengusahakan tanah yang mereka menjadi ahli Persatuan Peladang, faedah-faedahnya itu mereka telah ambil.

Yang kedua, sebagai tradisi penduduk Malaysia yang bercucuk tanam, berternak, menangkap ikan, bertukang kayu, berniaga dan lain-lain itu telah menjadi satu tradisi umat Malaysia tetapi selama ini, bermacam-macam ikhtiar telah dijalankan oleh Kerajaan. Saya berpendapat kurang memuaskan, jadi tak ada tempat yang peladang-peladang kita hendak bergantung. Mudah-mudahan dengan diluluskan dan dilaksanakan Pertubuhan Peladang ini akan dapatlah nasib mereka pada masa akan datang cerah kepada kemewahan dan kemakmuran.

Peladang-peladang kita, mengamalkan pada falsafah hidupnya:

Kalau hendak hidup macam raja—bertani;
Kalau hendak hidup menjadi saudagar—berniaga;
Kalau hendak hidup menjadi kuli—makan gaji.

Peladang-peladang kita lebih menyukai hidupnya pada bertani dan dengan bertani itu keadaan hidupnya boleh mewah dan

boleh selesa dalam apa semua kehendaknya tetapi kalau dibiarkan dengan keadaan yang ada sekarang, falsafah itu tidak dapat dinikmatinya.

Tuan Yang di Pertua, dalam bahagian tafsiran ini juga syarikat kerjasama yang berasaskan pertanian adalah menjadi unit Lembaga Pertubuhan Peladang. Saya tidak bersetuju dengan salah seorang daripada rakan sejawat saya supaya nama Pertubuhan Peladang ini dipinda, sebab apa yang telah dicakapkan oleh Yang Berhormat yang berkenaan mengatakan bahawa dengan lahirnya Pertubuhan Peladang ini akan meliputi Persatuan Peladang yang ada sekarang dan juga syarikat kerjasama yang ada unsur pertanian.

Selain daripada itu, saya harap pada satu masa yang akan datang pertubuhan ini akan bawa juga masuk bersama ke dalam unit peladang ini tiap-tiap rancangan tanah yang diusahakan oleh Kerajaan dan dengan keadaan ini bahawa pertubuhan ini akan teguh dan kuat iaitu seperti FELCRA, FELDA, Belia dan yang ada unsur dengan pertanian dengan dimasukkan dalam pertubuhan kita ini.

Saya menyentuh dalam Bahagian II, Fasal (6)—Tujuan-tujuan Pertubuhan Peladang, muka 5. Di antaranya ialah:

"6. (j) bagi memudahkan pembentukan modal

(k) bagi membantu ahli-ahli dalam memperolehi tanah baru"

Saya gemar menarik perhatian, Tuan Yang di Pertua, pertubuhan ini kalau hendak maju mesti ada modal. Jadi modal yang saya nampak boleh diharapkan, boleh ditumpukan ialah kepada Bank Pertanian. Dengan ini, saya mengharapkan Kerajaan hendaklah menguntukkan wang yang banyak kepada Bank Pertanian ini sebab dari modal yang kita ambil daripada Bank Pertanian akan dapat melaksanakan rancangan-rancangan yang dibuat oleh Pertubuhan Peladang ini. Saya khuatir, kalau dengan keadaan wang simpanan yang ada sekarang dalam Bank Pertanian maka segala rancangan yang mana baik dibuat oleh petani ini tidak dapat disempurnakan dengan betul.

Dalam masaalah memperolehi tanah, saya berharap Kerajaan Negeri jangan begitu meragukan atas permintaan Pertubuhan

hasil." Tetapi jikalau kita bandingkan dengan pendapatan orang yang makan gaji yang mendapat \$150.00 atau \$200.00 pada satu bulan, jika kita membuatkan tanah ini dengan dua-tiga ekar, dengan secara yang betul, ini boleh mendatangkan faedah kepada kita untuk masa yang panjang. Kalau saya bandingkan dengan orang yang bekerja dengan Kerajaan ataupun kompeni-kompeni yang duduk senang apabila sudah habis pekerjaannya mungkin kurangnya kesenangannya. Berkenaan petani ini, jika dipelihara dengan baik, walaupun mereka tidak bekerja, tetapi anak cucu mereka akan merasai nikmatnya. Ini jalan yang panjang. Satu perkara yang saya ingin menerangkan supaya Pertubuhan Peladang ini mengambil perhatian, kerana saya telah saksikan dengan mata-kepala saya sendiri. Misalnya satu kawasan itu mempunyai 30-40 ekar akan tetapi yang membuat kebun atau ladang itu hanya 4 keluarga yang mempunyai 5-6 ekar dalam satu keluarga. Hutan yang besar-besar itu banyak lagi di sana. Dengan keadaan hutan yang ada itu, maka binatang-binatang mengacau tanamannya dan merosakkan tanaman mereka itu. Inilah satu perkara yang merunsingkan.

Saya merayu sekali lagi kepada Pertubuhan Peladang yang ada ini supaya benar-benar memberikan petunjuk kepada mereka supaya membuka tanah itu sampai bersih, sehingga binatang-binatang yang mengacau itu tidak datang kembali lagi. Had itulah sahaja, dan saya ucapkan terima kasih.

Awang Bungsu bin Abdullah (Limbang-Lawas): Tuan Yang di Pertua, saya mengambil peluang sedikit untuk bercakap dalam Rang Undang-undang Pertubuhan Peladang, 1973. Yang pertama sekali, saya suka mengambil perhatian iaitu hampir 80% pekerja di Sarawak adalah kaum peladang, tetapi dalam masa sekarang peladang ini sangat merasa kesusahan oleh sebab mereka menjalankan pekerjaan dengan alat-alat yang lama. Saya berharap Kerajaan memberi bantuan untuk mengadakan alat-alat yang baru dan moden seperti enjen untuk tujuan-tujuan peladang.

Satu perkara lagi yang memberi kesusahan kepada peladang di Sarawak iaitu mereka sangat kekurangan modal. Saya berharap Pertubuhan ini dapatlah memberikan bantuan

kepada peladang-peladang di Sarawak supaya mereka dapat memperolehi taraf hidup yang baik lagi untuk mereka.

Tuan Yang di Pertua, yang akhir sekali iaitu berkenaan dengan mengadakan pinjaman kepada peladang-peladang untuk menjalankan kemahuan mereka membuat pembangunan berkenaan dengan tanaman dalam ladang-ladang mereka masing-masing. Pada masa sekarang ejensi-ejensi seperti MARA, FAMA, dan FELDA sangat tidak mencukupi, oleh sebab itu saya berharap Kerajaan akan memberi bantuan dan peraturan kepada peladang-peladang di Sarawak di dalam masa yang akan datang.

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya dengan seberapa ringkas akan memberikan penjelasan dan jawapan-jawapan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah bercakap.

Terlebih dahulu saya mengucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat, nampaknya daripada ucapan-ucapan Ahli-ahli Yang Berhormat itu adalah kesemuanya menyokong di atas Rang Undang-undang yang telah dikemukakan kepada Dewan yang mulia ini.

Pada hakikatnya, pada dasarnya seperti yang saya telah sebut dalam ucapan saya yang pertama waktu mengemukakan Rang Undang-undang ini. Tuan Yang di Pertua, inilah satu usaha Kerajaan untuk menyatukan pertubuhan-pertubuhan seperti persatuan peladang dengan cooperative yang berasaskan pertanian di bawah satu naungan di bawah pertubuhan peladang.

Mungkin apa yang disebutkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi iaitu soalan perselisihan faham di antara syarikat kerjasama dengan persatuan peladang itu mungkin ada berlaku dalam satu-satu kemasyarakatan kemanusiaan yang mana kita rasa tidak boleh kita nafikan, Tuan Yang di Pertua, dalam dunia ini adalah satu perkara kita tidak boleh dapatkan 100% fahaman dari satu-satu soalan yang ditimbulkan dalam dunia ini sama juga di dalam masyarakat yang besar dan kecil. Adalah menjadi tugas Kerajaan supaya di dalam soal-soal penyatuan ini, maka diadakan satu undang-undang ini yang bertujuan untuk mengamalgamation kedua-dua pertubuhan ini.

Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Padawan telah mengemukakan banyak perhatian-perhatian yang telah dijalankan. Beliau telah mengatakan janganlah market-market agricultural produce itu mengadakan market untuk agricultural produce kerana ini akan mengakibatkan over-production. Saya suka mengatakan, Tuan Yang di Pertua, untuk menjawabkan ini, kita berharap di dalam organisasi yang kita akan tubuhkan ini dan agensi-agensi Kerajaan seperti FAMA dan juga Lembaga Pertubuhan Peladang akan menjadikan satu badan koordinasi untuk pasaran-pasaran dan kita harap di dalam soal ini dan perhatian-perhatian Ahli Yang Berhormat itu kita akan ambil perhatian supaya keadaan itu akan tidak timbul. Dan juga Ahli Yang Berhormat itu mengatakan janganlah ada over-centralization di atas usaha-usaha aktiviti-aktiviti di dalam pertubuhan peladang ini. Saya suka menjawabkan, dengan adanya satu Pusat Kemajuan Pertanian yang dinamakan dalam bahasa Inggeris ADC (Agricultural Development Centre) inilah cara yang kita harap dengan adanya ADC ini di tempat-tempat yang kecil-kecil, maka kita dapat dicentralizekan. Jadi kemudahan-kemudahan yang patut diberikan ataupun pertolongan-pertolongan yang patut diberikan kepada petani-petani akan dapat disalurkan melalui ADC ini. Seperti saya kata kemudahan-kemudahan itu adalah tercatat seperti tujuan-tujuan yang ada di dalam undang-undang kita di dalam Fasal 6 di dalam Rang Undang-undang ini. Saya tidak payah baca kerana sangat panjang, melainkan untuk makluman Ahli-ahli Yang Berhormat saya rojokkan kepada Fasal 6 iaitu banyak seksyen iaitu daripada (a) sampai (m) iaitu kemudahan-kemudahan yang mana tujuan-tujuan dan objektive-objektive pertubuhan peladang ini dapat dijalankan melalui, ADC yang akan ditubuhkan di tempat-tempat yang mungkin kita fikir memerlukan mengadakan ADC ini.

Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Padawan ada juga mengemukakan ataupun menarik perhatian Kerajaan supaya mengadakan educational programme over mass media untuk keuntungan dan kebaikan peladang-peladang. Jadi saya akan mengambil perhatian di atas ini dan saya rasa dengan adanya pertubuhan Lembaga Pertubuhan Peladang yang mungkin selepas ini akan dikemukakan Rang Undang Lem-

baga ini dan juga melalui dan koordinasi dengan Jabatan Pertanian, kita akan mengambil pertimbangan supaya kemudahan-kemudahan itu kita akan dapat memberikan kebaikan-kebaikan dan kemudahan-kemudahan itu kepada petani-petani. Adalah saya rasa juga menjadikan kebaikan adalah menjadi satu buah fikiran bagi pihak Kerajaan cara-cara peraturan-peraturan menanam satu-satu benih dan juga menanam satu-satu buah di satu-satu tempat itu mungkin pihak Kerajaan dan juga melalui pertubuhan ataupun Lembaga Pertubuhan Peladang ini dan juga Jabatan-jabatan Pertanian mencarikan tempat dan memberikan nasihat-nasihat yang tertentu supaya buah-buah itu ada tempat yang tidak patut ditanam dan tempat-tempat itu tidak payahlah ditanam oleh sebab soil di situ tidak sesuai. Mungkin dinasihatkan buah-buah yang lain ataupun tanaman-tanaman yang lain patut ditanam di tempat-tempat yang mungkin pada pihak expertise atau pakar-pakar tanaman yang boleh memberikan nasihat supaya tanaman-tanaman yang sesuai bagi tanah, tempat, musim dan hawa dan sebagainya patut ditanamkan. Jadi dalam soal ini, saya suka mengambil perhatian di atas cadangan-cadangan dan akan menimbangkan hal-hal yang telah dibuat oleh Ahli Yang Berhormat dari Padawan itu.

Ahli Yang Berhormat dari Besut telah bercakap dari banyak segi perkara yang mungkin saya rasa tidak perlu saya menjawab satu persatu. Tetapi saya mengambil perhatian di atas apa yang telah dikatakan. Tetapi satu soal yang beliau telah memintakan jawapan, apakah sebabnya pertubuhan peladang ini diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri. Seperti Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum satu badan iaitu bersabit dengan pertanian iaitu Agricultural Development ini sangatlah besar dan sangatlah mustahak bagi negara kita yang berkehendakkan satu integrated process, yang berkehendakkan koordinasi di antara Jabatan-jabatan dan juga di antara Kementerian-kementerian yang ada dalam negara kita ini, maka saya rasa tidak ada Jabatan lain yang sesuai untuk mengadakan koordinasi ini melainkan Jabatan Perdana Menteri. Sebab itulah saya rasa satu tindakan yang bijak telah diambilkan diletakkan Pertubuhan Peladang itu di bawah Jabatan Perdana Menteri, oleh sebab perlu dan mustahak

koordinasi di antara Kementerian-kementerian perlu diambil oleh pihak Kementerian. Oleh sebab Ahli Yang Berhormat sedia maklum kita ada banyak agensi-agensi Kerajaan seperti RISDA di bawah Kementerian Perusahaan Utama, FAMA di bawah Kementerian Pertanian dan Perikanan, Bank Pertanian di bawah Jabatan Perdana Menteri dan MARDI di bawah Kementerian Pertanian dan Perikanan. Ini telah banyak Kementerian-kementerian, jadi jikalau diletakkan, sebagai saya kata tadi, di bawah Jabatan Perdana Menteri, ini akan menyenangkan dari segi untuk menyelaraskan dan mengadakan koordinasi untuk menyelaraskan pekerjaan-pekerjaan yang telah ditugaskan di bawah pertubuhan itu. Dan juga beliau telah menanyakan adakah Kementerian Pertanian dan Perikanan telah gagal untuk mengusahakan kemajuan di dalam persatuan peladang. Jawapan saya tidak, Tuan Yang di Pertua. Pertubuhan Peladang ini akan bekerjasama dengan seperti saya telah sebutkan dengan Jabatan-jabatan seperti yang ada dalam Kementerian Pertanian dan Perikanan dan seperti saya sebutkan tadi, jadi letaknya di bawah Jabatan Perdana Menteri adalah untuk memberikan peladang-peladang ataupun petani-petani pertolongan yang maxima selepas daripada hasil integrasi ataupun coordination yang aktiviti-aktiviti yang bersabit dengan kemajuan pertanian (agricultural development).

Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat dari Seberang Utara telah menyatakan mungkin pada fikiran beliau dari semasa ke semasa syarikat kerjasama akan merosot. Saya rasa, saya tidaklah bersetuju, atau bersefahaman dengan beliau. Itu terpujalah kepada usaha-usaha di atas syarikat kerjasama yang berkenaan. Jikalau dengan adanya Pertubuhan-pertubuhan Peladang ini pertolongan dan kemudahan akan diberikan sama dengan Persatuan Peladang yang ada sekarang ini. Kerajaan tidak berhajat hendak menjadikan anak tiri kepada syarikat kerjasama dan tidak ada kemungkinan jikalau kegiatan dan pergerakan-pergerakan syarikat kerjasama ini ada kemajuan dan dapat kemajuan dan tidak mungkin pada fikiran saya, syarikat kerjasama ini akan merosot pada masa-masa yang akan datang, maka bergantunglah kepada tiap-tiap sebuah syarikat kerjasama itu mengadakan satu usaha kegiatan supaya tiap-tiap syarikat kerjasama itu akan mendapat kemajuan di masa-masa

yang akan datang. Bukanlah bermakna kita akan membuatkan dan memperkecil-kecilkan hak-hak ataupun kegiatan syarikat kerjasama.

Adalah menjadi hajat dan hasrat Kerajaan iaitu di antara kedua pertubuhan ini atau Persatuan Peladang ini, iaitu syarikat kerjasama dengan Persatuan Peladang ini akan tidak ada perbezaan dari segi memberi kemudahan-kemudahan dan pertolongan. Sebab itulah diadakan satu Rang Undang-undang ini supaya perbezaan itu tidak ada pada masa-masa yang akan datang.

Saya suka mengingatkan kepada syarikat kerjasama sekarang ini iaitu janganlah ada perbezaan, janganlah mengatakan adanya perbezaan di antara satu syarikat kerjasama dengan satu pertubuhan Peladang ataupun Persatuan Peladang.

Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat itu telah juga menyebutkan dari segi soal harga padi minima patut dinaikkan. Saya rasa ini bukanlah soal saya patut menjawabnya. Tetapi kita telah dengar dalam soal-soal banyak perkara inflasi yang telah disebutkan di sini yang telah dikatakan inflasi telah naik, tetapi Kementerian Kewangan dan juga Kementerian Perdagangan dan Perindustrian mungkin Kementerian yang sesuai untuk menjawabnya, tetapi dalam soal untuk kita membincangkan Farmer's Organisation Bill ini tidak perlu saya menjawabkan.

Dan juga beliau telah mengatakan iaitu ADC ataupun Bank Pertanian hanya mengadakan usaha atau operasi di dalam MADA sahaja. Saya suka menyatakan kita tidak hendak mengatakan dalam soal MADA sahaja, tetapi kita akan mengadakan ADC ini di semua tempat yang mana keperluan dan kemungkinan kehendak petani-petani itu ada, maka akan adakan ADC ataupun tempat Pusat Kemajuan Pertanian ini.

Bank Pertanian akan menyalurkan kredit-kreditnya melalui ADC dan seperti yang saya telah sebutkan tadi saya akan kemukakan di dalam Rang Undang-undang Lembaga Pertubuhan Peladang ini soal sedikit sebanyak akan menyentuh kedudukan ADC di dalam Pertubuhan Peladang ini dan juga kredit-kredit ataupun pertolongan kewangan ini akan juga diberikan kepada member unit yang mana menjadi ahli seperti

Persatuan Peladang dan juga syarikat kerjasama yang telah menjadi ahli sebagai member yunit di dalam Pertubuhan Peladang ini.

Tuan Yang di Pertua, Ahli Yang Berhormat ada juga membangkitkan Pasar Borong. Saya suka menjawab iaitu soal Pasar Borong yang telah dicadangkan oleh orang-orang yang telah mencadangkan Pasar Borong ini, saya suka menyatakan langkah-langkah untuk mendapatkan tempat dan kemudahan-kemudahan Pasar Borong ini di Kuala Lumpur telahpun dijalankan dan dengan rancangan dan kerjasama daripada Datuk Bandaraya Kuala Lumpur. Kerjasama untuk menyediakan kemudahan-kemudahan ini sedang dilaksanakan dan urusan-urusan pemasaran itu akan dijalankan sebaik-baik sahaja siap kemudahan-kemudahan di tempat-tempat yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat dari Kubang Pasu Barat ada juga menyentuh dari segi keahlian yang mana ada pada masa-masa yang lampau khususnya di Kedah beliau telah mengatakan ada halangan-halangan yang membuatkan ahli-ahli itu dapat ditambahkan di dalam Persatuan Peladang. Oleh sebab satu-satu sebab yang telah disebutkan oleh beliau adalah politik. Saya suka menjawabnya, Tuan Yang di Pertua, kita seberapa yang boleh soal politik ini ialah untuk patutlah kita hilangkan dan saya rasa dengan adanya kedudukan sekarang ini Kerajaan Campuran khususnya di Kedah dan di negeri-negeri lain di mana perlawanan hebat pada masa-masa yang lampau di antara UMNO dan PAS mungkin akan hilang dan dengan kerjasama ahli-ahli Yang Berhormat baik daripada UMNO dan juga daripada PAS kita akan dapat mengatasi kesulitan-kesulitan yang ada dalam segi politik menghalangkan satu-satu pihak masuk dan menjadi di dalam Persatuan Peladang ini.

Dari segi ini, saya rasa dengan seberapa yang boleh jikalau Ahli-ahli Yang Berhormat semua yang ada di dalam Dewan ini bekerjasama untuk mengatasi kesulitan ini, apa yang disungutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya rasa, pada masa yang akan datang akan hilang dan tidak akan timbul lagi. Ada juga beliau mencadangkan iaitu setakat mana yang boleh untuk membanyakkan keahlian di dalam Persatuan Peladang supaya cara

paksaan dibuatkan ahli-ahli itu menjadi ahli orang-orang dalam kawasan itu menjadi ahli Persatuan Peladang. Saya rasa, ini adalah cadangan yang baik, tetapi di dalam satu cara yang kita sekarang ini kita berkehendakkan jikalau ada kebaikan, keuntungan dan ada kemudahan-kemudahan yang boleh didapati oleh satu-satu ahli mungkin saya rasa tidaklah perlu kita adakan paksaan untuk memaksakan tiap-tiap satu seorang menjadi ahli. Saya rasa dengan cadangan-cadangan dari segi implemantasi dapat diatasi dengan 100% mungkin kebaikan itu akan nampak dan dapat diper-cayai kepada semua orang-orang yang ada di dalam kawasan yang berkenaan dan boleh masuk sebagai ahli dalam Persatuan-persatuan Peladang ataupun Pertubuhan-pertubuhan Peladang yang akan diadakan di kawasan-kawasan. Buat masa sekarang ini, saya rasa tidaklah perlu kita mengadakan paksaan, ini satu cara yang saya rasa mungkin kita tidak perlu dilaksanakan dari segi paksaan-paksaan yang mana kita berdasarkan negara yang demokrasi tidak perlu buat masa sekarang ini mengadakan paksaan.

Sungguhpun Ahli Yang Berhormat itu ada hajat dan niat yang baik supaya kegiatan dan sokongan-sokongan daripada keseluruhan orang-orang yang ada di tempat itu memberikan sokongan yang penuh kepada pertubuhan-pertubuhan yang saya sebutkan tadi.

Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat dari Kuala Selangor telah membuat banyak cadangan-cadangan seperti membeli balik tanah yang telah dipajakan, yang dibuatkan oleh orang-orang yang ada tanah pada masa-masa penjajah dahulu, diberikan pertolongan. Saya suka mengatakan, setakat mana yang boleh, dengan adanya pertolongan kewangan daripada Bank Pertanian, saluran melalui ADC ini mungkin kita akan dapat mengatasi kesulitan untuk redeemed tanah-tanah daripada mereka yang telah tergadai kepada orang-orang yang tertentu. Juga beliau telah mengatakan sebelum faktori-faktori atau kilang-kilang atau perusahaan-perusahaan yang lain diadakan bagi pihak pertubuhan peladang ini, patutlah berjaga-jaga supaya perkara ini akan tidak merugikan dari segi perlaksanaan dan perjalanan perusahaan itu. Saya suka mengatakan dengan cadangan itu sebelum apa-apa perusahaan ataupun faktori-faktori dibangunkan bagi pertubuhan ini, mungkin bagi pihak pertubuhan ini akan mengadakan feasibility atau viability study

untuk menjalankan satu-satu perusahaan. Dengan adanya tunjukajar daripada pihak-pihak ejensi seperti FIDA, MARDI dan Food Technology, mungkin kita dapat nasihat-nasihat yang boleh memberikan cara-cara yang boleh dibuat satu-satu projek itu liability ataupun tidak viable. Maka saya suka memberi jaminan sebelum apa-apa satu rancangan yang mana patut dibuat oleh pihak Lembaga atau pertubuhan ini yang mana patut dibuat, satu kajian atau feasibility mestilah dibuat dahulu dan pakar-pakar yang berkenaan mungkin dijemput untuk memberikan nasihat-nasihat itu.

Tuan Yang di Pertua, seperti saya telah sebutkan di bawah Fasal 6 yang mana saya rasa tidak perlu saya jawab. Dengan izin, saya bacakan sedikit dalam bahasa Inggeris yang berbunyi:

"6 (a) to provide extension services and training facilities to farmers so as to equip them with technology essential for the advancement of agriculture, horti-culture, animal husbandary, home economics, agri-business and other commercial enterprises;

(b) to expand agricultural production amongst farmers and smallholders so as to promote greater diversification and commercialization of agriculture and to expand and promote agri-business;"

Nampaknya di dalam objek-objek ataupun tujuan-tujuan ini apa yang telah dicadangkan oleh Yang Berhormat itu adalah tercatat di dalam undang-undang yang boleh menjadikan pertubuhan peladang ini membuatkan cadangan-cadangan yang telah dibuat oleh beliau itu.

Yang Berhormat dari Kemaman telahpun menyentuh sedikit sebanyak, saya akan mengambil perhatian di atas segi-segi kemudahan dan juga apa-apa yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat itu dan pihak Lembaga atau Jabatan saya akan mengambil perhatian atas cadangan Yang Berhormat itu.

Saya mengucapkan terima kasih kepada Yang Berhormat dari Muar Utara di atas cadangan-cadangan seperti mengadakan kemudahan-kemudahan kewangan daripada Bank Pertanian dan seperti yang saya sebutkan tadi tidak payahlah saya mengulangkan lagi kerana cadangan-cadangan Yang Berhormat itu akan disalurkan mengikut ADC iaitu Pusat-pusat Kemajuan Pertanian yang

saya sebutkan tadi. Dan pembayaran saham, beliau hendak ketahui di atas berapakah banyak. Saya suka mengatakan mengikut sekarang ini cadangan-cadangan itu akan dikaji dan kita akan mempertimbangkan setakat mana yang boleh supaya sesuai dengan kedudukan petani-petani di atas segi kewangan mereka supaya petani-petani yang tidak berada boleh bersama-sama untuk menjadi ahli dalam pertubuhan Peladang ini dan undang-undang itu akan dibuat di bawah Bab 35 kepada undang-undang ini supaya menyesuaikan tiap-tiap satu ahli itu dan undang-undang tubuh tiap-tiap satu pertubuhan itu akan mencatatkan berapakah perlu kepada tiap-tiap orang itu. Tetapi nasihat-nasihat kita dapatlah diberi supaya seperti yang dicadangkan oleh Yang Berhormat itu dapat dijalankan supaya kita dapat sokongan penuh daripada semua orang-orang dalam kawasan yang tertentu itu.

Tuan Yang di Pertua, Yang Berhormat telah mengatakan Fasal 5 Farmers' Organisation ini adalah satu corporate body yang diselenggarakan oleh satu jemaah pengarah yang mengikut keadaannya kita akan adakan pada tempat-tempat yang perlu diadakan. Dan juga saya suka mengatakan di dalam undang-undang kita ini kita tidak sebutkan, tetapi cara pertubuhan itu seperti yang telah kita sebutkan dalam Fasal 3 antara lain menyatakan:

"3. (1) A Farmers' Organisation may be formed in accordance with the provisions of this Act or any regulations made thereunder.

(2) Any two or more Farmers' Organisations registered in accordance with this Act may with the approval of the Registrar and in accordance with any regulations made thereunder, confederate into a higher level Farmers' Organisation."

Jadi kita akan mengambil perhatian apa yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat itu, di mana perlu di peringkat negeri, peringkat daerah, peringkat mukim dan peringkat negara, kita akan mengambil perhatian supaya kenaikan dan keuntungan seluruhnya dapat dinikmati oleh semua petani-petani dan peladang-peladang menjadi ahli.

Ahli Yang Berhormat dari Santubong memintakan supaya pekebun-pekebun kecil akan dapat pertolongan yang sama dari segi

kemudahan-kemudahan ini. Ini adalah menjadi tugas juga dan kita akan tidaklah akan menghiraukan mereka itu dan kita akan menjaga juga jika perlu pekebun-pekebun kecil ini diberikan kemudahan-kemudahan dan pertolongan-pertolongan yang saya telah sebutkan dari segi kewangan dan benih-benih ataupun input dan sebagainya. Saya akan mengambil perhatian apa yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat itu.

Ahli Yang Berhormat dari Limbang-Lawas, adalah menjadi tugas Kerajaan, oleh sebab itulah yang kita pihak Kerajaan telah menitikberatkan dari segi peladang, petani-petani yang telah mengadakan pertubuhan peladang ini dan pada masa-masa yang lampau kita telah mengadakan persatuan peladang dan sekarang ini pertubuhan peladang dan juga kooperatif yang berasaskan pertanian, supaya kemudahan-kemudahan ini boleh dinikmati oleh peladang-peladang dan petani-petani. Jadi kerajaan telah menitikberatkan bukan sahaja di sini tetapi di Sarawak juga mungkin kita akan boleh menimbangkan kedudukan itu.

Oleh sebab penduduk-penduduk dalam negara kita ini kebanyakan 50% lebih adalah disifatkan datangnya dari golongan petani, maka dengan sebab itulah Kerajaan telah pada masa-masa yang lampau ini menitikberatkan memberikan apa-apa kemudahan yang perlu supaya petani-petani dapat kemudahan dan pada akhirnya mendapatkan taraf hidup yang baik. Itulah sebabnya pada masa-masa yang lampau di bawah pimpinan kerajaan sekarang ini, di bawah Yang Amat Berhormat Tun Perdana Menteri telah menitikberatkan dan salah satu sebabnya mungkin yang telah meletakkan pertubuhan peladang ini di bawah jabatannya sendiri, oleh sebab beliau ini sangatlah berwaspada di atas kedudukan petani-petani dan menitikberatkan kedudukan petani-petani ini.

Itulah sedikit sahaja jawapan saya yang ringkas, yang saya jawab kepada Ahli-ahli Yang Berhormat, tetapi jikalau ada apa-apa yang saya mungkin ada ketinggalan dalam jawapan saya, saya akan mengambil perhatian kerananya ucapan-ucapan Yang Berhormat itu adalah dicatit dan telah diprintkan maka akan menjadi panduan kepada kita untuk menjalankan tugas-tugas sebagai Persatuan Peladang ini. Itulah sahaja, terima kasih.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 35—

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan dua pindaan ke atas Rang Undang-undang ini sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum tafsiran “peladang” sebagaimana yang didapati dalam Fasal 2 dalam Rang Undang-undang Akta Pertubuhan Peladang, 1973. Ini amatlah terhad (restricted) dan tidak akan menimbulkan lebih besar bilangan orang-orang memasuki dan mengambil bahagian di dalam Pertubuhan-Pertubuhan Peladang dengan tujuan bagi membolehkan lebih besar rakyat luar bandar mengambil bahagian di dalam Pertubuhan-pertubuhan Peladang. Saya sukacita mencadangkan pindaan seperti yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat.

Pindaannya adalah seperti berikut:

*Fasal 2—*potong takrif “peladang”.

*Fasal 9—*gantikan fasal-kecil (1) dengan yang berikut—

“(1) Seseorang yang mana adalah seorang warganegara Malaysia, telah mencapai umur 18 tahun dan—

- (a) adalah mengambil bahagian dalam pengeluaran pertanian atau ternakan;
- (b) yang pendapatannya didapati dari pengeluaran pertanian atau ternakan; atau
- (c) adalah menguasai mana-mana daripada faktor-faktor pengeluaran pertanian atau ternakan,

adalah layak, tertakluk kepada apa-apa, peraturan yang dibuat di bawah Akta ini, untuk menjadi sebagai seorang ahli sesuatu ‘Pertubuhan Peladang’.”

*Clause 2—*delete the definition of “farmer”.

Clause 9—substitute for sub-clause (1) the following—

“(1) Any person who is a citizen of Malaysia, has attained the age of 18 years and—

- (a) is engaged in agricultural or livestock production;
- (b) whose income is derived from agricultural or livestock production; or
- (c) is in command of any of the factors of agricultural or livestock production,

shall, subject to any regulations made hereunder, be eligible to be a member of a ‘Farmers’ Organization”.

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 hingga 35 sebagaimana yang dipinda, diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG LEMBAGA PERTUBUHAN PELADANG

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mengemukakan Rang Undang-undang Akta Lembaga Pertubuhan Peladang, 1973, dibaca pada kali yang kedua.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, Rang Undang-undang ini bertujuan untuk menubuhkan Lembaga Pertubuhan Peladang yang akan diberi tugas-tugas bagi menggalak, mempergiat, memudah dan mengusahakan kemajuan ekonomi dan sosial Pertubuhan-pertubuhan Peladang. Pertubuhan-pertubuhan ini akan didaftar di bawah satu Akta Parlimen yang baru, yang baginya satu Rang Undang-undang yang berasingan yang baru diluluskan sekejap tadi. Langkah bagi menubuhkan Lembaga Pertubuhan Peladang ini adalah diambil bagi mengatasi conflict serta perselisihan yang sering berlaku di kalangan ahli-ahli Persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama, khasnya di antara mereka yang tinggal di dalam kawasan pertanian

yang sama. Ada didapati bahawa kedua-dua buah pertubuhan itu, iaitu Persatuan-persatuan Peladang dan syarikat-syarikat kerjasama, mempunyai tujuan-tujuan serta aktiviti-aktiviti yang sama. Oleh hal yang demikian, pucuk pimpinan kedua-dua pertubuhan ini sering bersaing bagi menarik ahli-ahli memasuki pertubuhan masing-masing. Hal yang memburukkan lagi keadaan ini ialah bahawa kedua-dua pertubuhan ini mendapat layanan dan perkhidmatan yang berlainan pula daripada pegawai-pegawai Kerajaan di bawah Jabatan-jabatan yang tertentu. Persaingan di antara Jabatan-jabatan ini, biarpun didorongkan oleh tujuan dan niat-niat yang murni, telah menimbulkan kekeliruan di kalangan peladang-peladang kita sendiri terhadap tujuan-tujuan serta dasar-dasar Kerajaan. Sekiranya keadaan ini dibiarkan berlanjutan, maka nescayalah ianya akan membawa akibat buruk kepada peladang-peladang kerana ini akan memecahbelahkan mereka. Persaingan di antara Jabatan-jabatan Kerajaan akan melahirkan perasaan kurang kepercayaan di kalangan rakyat terhadap pimpinan Kerajaan. Pendek kata, usaha-usaha dan tenaga Kerajaan bagi membantu peladang-peladang dalam keadaan yang demikian akan merupakan “counter-productive”.

Memandangkan kepada hal-hal ini, adalah wajar supaya disusun semula pertubuhan-pertubuhan itu dengan mencantumkan kedua-duanya, demi menjaga kepentingan petani-petani kita sendiri. Kuasa-kuasa bagi menyatukan persatuan-persatuan peladang dengan syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian yang telah sedia berdaftar, dan wujud dalam kawasan-kawasan pertanian yang tertentu, di bawah satu badan yang tunggal (pertubuhan peladang) adalah yang peruntukkan di dalam Rang Undang-undang Akta Pertubuhan Peladang, 1973, yang Ahli-ahli Yang Berhormat telahpun berbincang dan telahpun diluluskan sekejap tadi.

Tujuan utama bagi menubuhkan Lembaga Pertubuhan Peladang ini adalah supaya semua usaha dan kegiatan bagi memajukan masyarakat tani akan berjalan dengan penuh penyelarasan, serentak, lancar dan licin. Penyelarasan dengan usaha-usaha badan-badan Kerajaan yang lain, adalah dianggap mustahak. Dengan adanya penyelarasan yang rapi adalah diharapkan bahawa tidaklah akan timbul lagi perselisihan faham dan pertindehan gugas (duplication of efforts)

di kalangan pegawai-pegawai dan Jabatan-jabatan Kerajaan. Begitu juga tidaklah harus timbul lagi bezu membeza di antara ahli-ahli Persatuan Peladang dengan Syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian kerana semuanya kelak akan bersatu di bawah panji-panji Pertubuhan Peladang sahaja. Lembaga ini akan mengambil alih tugas-tugas bagi memaju persatuan-persatuan peladang daripada Jabatan Pertanian dan syarikat-syarikat kerjasama yang bercorak pertanian daripada Jabatan Kemajuan Kerjasama.

Seksyen 4 (1) dalam Rang Undang-undang ini menerangkan tugas-tugas Lembaga Pertubuhan Peladang, iaitu:

- (a) untuk menggalakkan, mempergiat, memudahkan dan mengusahakan kemajuan ekonomi dan sosial Pertubuhan Peladang;
- (b) untuk mendaftar, mengawal dan menyelia Pertubuhan Peladang;
- (c) untuk merancang dan mengusahakan apa-apa kemajuan pertanian di dalam kawasan Kemajuan Peladang itu; dan
- (d) untuk mengawal dan menyelaraskan pelaksanaan aktiviti-aktiviti yang tersebut.

Walaupun bagaimanapun, Lembaga Pertubuhan Peladang boleh diberi apa-apa tugas-tugas lain, menjalankan apa-apa kuasa lain dan mentadbir dan membelanjakan apa-apa wang lain bagi apa-apa maksud sebagaimana yang diuntukkan atau diberi oleh Kerajaan Persekutuan atau Kerajaan Negeri (Seksyen 11). Kuasa-kuasa Lembaga sebagaimana yang didapati di bawah Seksyen 4 (2) adalah bertujuan bagi memperluaskan "economic base" bagi masyarakat tani kita. Lembaga ini akan menyusun rancangan-rancangan bagi menubuhkan "agro-based industries" serta enterprais-enterprais perdagangan dan perindustrian. Adalah diharapkan bahawa dengan penyertaan ahli-ahli pertubuhan-pertubuhan peladang dalam aktiviti-aktiviti ini paras pendapatan masyarakat tani akan meningkat naik.

Matlamat akhir Kerajaan bagi menubuhkan Lembaga Pertubuhan Peladang ini adalah hendak mencapai ke arah memodenkan sektor pertanian. Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, untuk mencapai matlamat ini, kita terpaksa mengubah corak "subsistence farming" ke arah

"commercial farming". Pada ringkasnya, matlamat ini boleh dicapai melalui unsur-unsur seperti berikut:

- (a) penggunaan ciri-ciri teknologi yang lebih baik;
- (b) penggunaan alat-alat jentera di ladang-ladang;
- (c) penggunaan jenis-jenis tanaman yang baru;
- (d) sistem pengurusan ladang yang lebih sempurna;
- (e) sistem pemasaran yang lebih baik;
- (f) land reform, serta cara-cara penggunaan tanah yang lebih productive;
- (g) perkhidmatan-perkhidmatan perkembangan;
- (h) tindakan secara kumpulan oleh petani-petani, iaitu melalui Pertubuhan Peladang; dan
- (i) dengan penyediaan kemudahan-kemudahan seperti air, bekalan elektrik serta alat-alat perhubungan yang lain.

Perancangan serta penyusunan rancangan-rancangan mengenai perkara-perkara ini adalah menjadi tanggungjawab utama Lembaga Pertubuhan Peladang dalam usaha-usahanya bagi memodenkan sektor pertanian.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, pada masa ini petani-petani kita adalah mendapatkan kredit daripada pelbagai sumber, termasuklah daripada badan-badan Kerajaan. Pada setengah-setengah pihak, adalah didapati bahawa usaha-usaha bagi melanjutkan kredit serta "agricultural inputs" kepada petani-petani itu telah tidak dapat diselarasakan dengan sempurna. Oleh hal yang demikian, pihak Kerajaan, oleh kerana memandangkan bahawa penyediaan kredit dan "agricultural inputs" ini adalah merupakan alat-alat yang utama bagi mempercepatkan proses memodenkan sektor pertanian, telahpun mengambil keputusan bagi menugaskan Lembaga Pertubuhan Peladang ini bagi mengendalikan "Agricultural Development Centres" (Pusat-pusat Kemajuan Pertanian) yang saya sebutkan tadi. Pusat-pusat Kemajuan Pertanian ini akan memainkan peranan yang penting dalam usaha-usaha Lembaga Pertubuhan Peladang ini memodenkan sektor pertanian. Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum, pada masa ini persatuan-persatuan peladang dan syarikat-syarikat kerjasama

adalah menumpukan bantuan serta perkhidmatan-perkhidmatan kepada ahli-ahli mereka sahaja. Peladang-peladang yang lain yang bukan menjadi ahli persatuan peladang ataupun syarikat kerjasama terpaksa meminjam ataupun memperolehi kredit daripada "private local credit centres". Dalam pada itu pusat-pusat ini tiada mempunyai kemampuan bagi menimbangkan pinjaman kepada keseluruhan masyarakat tani dalam kawasan pertanian yang berkenaan. Memandangkan kepada hal ini, Lembaga Pertubuhan Peladang akan mengwujudkan Kawasan Kemajuan Peladang mengikut seksyen 10 dalam Akta ini di mana kemajuan pertanian dan ekonomi yang diperhambat akan digalakkan. Di tiap-tiap satu kawasan itu Lembaga Pertubuhan Peladang akan mendirikan Pusat Kemajuan Pertanian yang akan bertanggungjawab bagi membekalkan "agricultural inputs" dan perkhidmatan-perkhidmatan yang sewajarnya kepada petani-petani yang berkecayaan menerima bantuan. Pusat Kemajuan Pertanian ini akan memberi perkhidmatan-perkhidmatan kepada semua peladang-peladang yang berkecayaan di kawasan yang berkenaan. Oleh kerana aktiviti-aktiviti Pusat Kemajuan Pertanian itu akan meliputi semua peladang-peladang di kawasan kemajuan yang berkenaan, maka nescaya pusat kemajuan ini akan berkembang sebagai satu pusat yang "viable", oleh kerana ianya akan mengendalikan sekumpulan wang pinjaman yang besar serta mengendalikan aktiviti-aktiviti perniagaan yang sangat luas.

Tuan Yang di Pertua, nyatalah bahawa dengan tertubuhnya Pusat Kemajuan Pertanian kelak, ianya akan membawa satu perubahan institusi (institutional change) dalam sistem ekonomi rakyat luar bandar. Dengan tertubuhnya Pusat Kemajuan Pertanian ini sendiri telah merupakan satu perubahan institusi dalam penyampaian kredit bagi masyarakat kita di luar bandar. Dengan perubahan sistem kredit ini adalah diharapkan ianya juga akan dapat mencetuskan perubahan-perubahan institusi yang lain di luar bandar. Satu daripada institusi yang dianggap perlu mengalami perubahan ialah berkenaan dengan (a) pajakan tanah dan (b) penyatuan bidang-bidang tanah yang kecil untuk menjadi bidang tanah yang difikirkan ekonomik dan "viable" bagi pengeluaran hasil pertanian. Adalah juga diharapkan bahawa dengan adanya sejumlah kredit yang

besar di kawasan luar bandar peladang-peladang akan berkebolehan bagi menebus kembali tanah-tanah mereka yang telah tergadai. Sayugia diingatkan bahawa "commercial farming" adalah bergantung kepada keluasan serta jaminan hak ladang-ladang kepunyaan peladang-peladang itu sendiri. Bagi maksud ini Lembaga Pertubuhan Peladang melalui Pusat-pusat Kemajuan Pertanian dan juga dengan kerjasama badan-badan yang lain seperti pihak-pihak Universiti dan Unit-unit Perancangan Kerajaan akan menjalankan kajian berkenaan dengan "land ownership", "tenancy" dan juga keluasan ladang-ladang yang didapati pada masa ini di kawasan-kawasan luar bandar.

Penubuhan Lembaga Pertubuhan Peladang ini adalah merupakan kemuncak usaha-usaha Kerajaan bagi menyelaras dan memperkemaskan jentera-jentera pentadbiran bagi memaju serta mengawasi perjalanan masyarakat petani kita. Satu Majlis Penasihat Peladang adalah ditubuhkan mengikut seksyen 6 Rang Undang-undang ini bagi maksud menasihatkan Menteri atas perkara-perkara yang berkenaan dengan kemajuan pertubuhan-pertubuhan peladang. Dengan tujuan mencapai penyelarasan yang sempurna, terutama sekali di antara badan-badan berkanun yang lain seperti RISDA, FAMA, FIMA, MARDI dan juga dengan Jabatan-jabatan Kerajaan yang bertanggungjawab bagi kemajuan pertanian, maka saya sendiri akan mengawasi Lembaga ini. Adalah diharapkan bahawa dengan penyelarasan yang sempurna di antara Lembaga ini dengan badan-badan itu, maka akan lahirlah perhubungan yang bersifat "symbiotic" di antara mereka itu. Dengan adanya perhubungan yang baik dan juga saling bantu membantu di antara badan-badan ini, Kerajaan yakin dan percaya bahawa rancangan-rancangan bagi memperbaiki masyarakat tani kita akan dapat dilaksanakan di atas dasar "integrated approach".

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Tuan Yang di Pertua, dalam masaalah saya memberi sokongan dalam usul yang dibawa oleh Yang

Berhormat Menteri yang berkenaan berhubung dengan Lembaga Pertubuhan Peladang, gemar saya memberikan dua tiga masaalah yang ada kaitan dengan perkara ini.

Pertama sekali atas ucapan Yang Berhormat Menteri tadi telah mengatakan bahawa dengan ujudnya Lembaga Pertubuhan Peladang ini akan menyelesaikan perselisihan faham di antara syarikat kerjasama dan juga dengan Persatuan Peladang di kawasan-kawasan yang ada sekarang.

Saya gemar memberikan satu pandangan kepada Kementerian ini bahawa bertindih faham ataupun perselisihan faham ini kalau hendak diatasi berpuncala pada awalnya daripada pegawai-pegawai yang berkenaan. Kalau kita dapat kerjasama, yang menunjukkan yang padu, yang baik daripada pegawai-pegawai yang berkenaan daripada syarikat kerjasama dan Persatuan Peladang ini insya Allah peladang-peladang kita akan memberikan sokongan dengan penuh. Sebab, Tuan Yang di Pertua, puncanya ada bertindih faham ini pada masa yang lalu menurut apa yang saya dapat tahu bahawa kadangkala datangnya daripada seseorang pegawai ini. Mereka ini cemburukan kemajuan yang dibuat oleh sesuatu badan umpamanya syarikat kerjasama ataupun daripada persatuan peladang. Keadaan inilah juga yang patut kita berikan kursus mental pegawai-pegawai ini supaya dapat mengamalkan Rang Undang-undang ini, itu yang pertama.

Yang kedua, berhubung dengan Persatuan Peladang kita dan juga ahli-ahli syarikat kerjasama kita, saya fikir mereka akan memberikan kerjasama yang penuh kepada perhubungan Lembaga, yang dikehendaki oleh Rang Undang-undang yang ada dalam Lembaga Pertubuhan Peladang ini. Syaratnya bahawa hak yang ada pada Persatuan Peladang dan juga hak yang ada pada syarikat kerjasama itu hendaklah dipelihara dan dikekalkan. Selagi hak mereka ini akan diperaitkan atau diperbahagikan selama itu kerjasama ini tidak dapat kita buat. Ini satu perkara yang kita kena kaji dengan cermat dan halus. Sebab bila kita hendak menyelaraskan kuasa ini tentulah kita akan memikirkan umpamanya syarikat kerjasama itu telah mempunyai modal yang banyak, perusahaan yang tertentu, sebuah syarikat kilang padi mereka telah buat, ada mesin, ada keuntungan tiap-tiap tahun, maka Persatuan Peladang ini pula baharu lagi, modalnya

tidak banyak. Jadi, dari masa ini patut kita fikirkan supaya mereka ini akan memberikan kerjasama yang penuh dalam Lembaga ini.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di Pertua, dalam masaalah ini juga. Saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri boleh atau tidak ahli Persatuan Peladang ini menjadi ahli syarikat kerjasama yang berasaskan pertanian. Ertinya sekali dia menjadi ahli syarikat kerjasama, sekali lagi dia menjadi ahli Persatuan Peladang, adakah Rang Undang-undang ini membolehkan? Kiranya keadaan ini membolehkan, ini satu jalan yang boleh kita memberikan perpaduan kepada dua golongan petani ini. Sebabnya, Tuan Yang di Pertua, tujuannya, kehendaknya satu. Dengan mereka boleh menjadi ahli dan boleh menanam modal pada kedua-dua badan ini, saya fikir ini satu corak yang boleh lagi melebarkan, boleh lagi menguntungkan mereka, dengan keadaan kita memberikan peluang dia boleh menjadi ahli syarikat kerjasama dan dia juga boleh menjadi ahli Persatuan Peladang. Ini satu peluang yang boleh didapati oleh ahli-ahli Persatuan Peladang kita, keuntungan daripada dua jenis badan yang tertentu ini.

Saya sangat berbangga, Yang Berhormat Menteri telah menyatakan bahawa dalam Rang Undang-undang ini akan mengadakan kemajuan pertanian. Dalam masaalah kemajuan pertanian ini juga kita kena menentukan bahawa Persatuan Peladang ini tugasnya hanya ada hubungannya dengan penanaman, dengan perusahaan kemajuan pertanian dan syarikat kerjasama yang kita telah cantumkan ini kita berikan tugas mereka itu dalam bahagian pemasaran dan juga dalam bahagian mereka menjual baja, alat-alat yang ada kaitan dengan pertanian. Dengan keadaan yang macam ini, saya fikir dapat mereka itu memberikan kuasa-kuasa yang tertentu dengan tujuan yang satu.

Dalam perkara kemajuan pertanian ini, Tuan Yang di Pertua, saya fikir oleh sebab lembaga ini hendak membuat satu perkara yang besar, yang memberi menafaat dan faedah kepada petani kita satu-satu kawasan pertanian, atau yang telah diwujudkan oleh Lembaga Pertubuhan Peladang ini, Yang Berhormat Menteri telah menyatakan tadi bahawa MARDI akan memberi bantuan kepada kita dan pegawai-pegawai yang berkenaan yang ada kaitan dengan tanah ini akan memberi kerjasama yang penuh dengan

sebabnya Pertubuhan Peladang tadi boleh diletakkan di bawah Jabatan Perdana Menteri.

Apa yang saya mengharapkan bahawa dalam satu kawasan Persatuan Peladang atau satu daerah telah dibuatkan kajian pada bumi itu, bumi ini sesuai dengan tanaman yang tertentu, umpamanya tanaman jagung saya misalkan. Maka kawasan itu diperintahkan supaya ditanam jagung, setelah dapat tanaman jagung ini yang besar, yang luas 5,000 atau 6,000 ekar satu rancangan yang kedua patut kita adakan. Kilang memproses jagung samada kita tinkan atau kita jadikan jagung ini sebagai makanan haiwan yang ada kaitan dengan hidup petani, itu satu.

Yang kedua, kita sekarang banyak bahan-bahan yang dikehendaki oleh dalam negeri dan juga luar negeri, umpamanya tembakau. Dalam kawasan Kelantan, di sana ada satu tempat yang maju ditanam tembakau dan kawasan ini juga patut kita adakan satu kilang kerana memproses tembakau dan kilang ini juga boleh membuat rokok buatan Malaysia yang dibuat oleh peladang-peladang kita sama mutunya dengan rokok yang dibuat oleh kilang yang menanam modal dalam negeri ini. Ini yang saya mahu, kerana kita menghisap rokok—saya tak hisap rokok, Tuan Yang di Pertua, Rokok 555, Rothmans dan macam-macam lagi semua rokok ini bercorak luar negeri. Saya mahu rokok yang dikeluarkan oleh peladang kita sendiri dan kalau boleh rokok ini juga dihisap oleh peladang-peladang kita seluruh tanahair ini. Kalau mutunya baik, orang lain juga akan menghisap rokok yang daripada peladang. Tuan Yang di Pertua, curut juga kena buat, tembakau paip pun kita kena buat, sebab saya dapat tahu ramai orang yang berminat menghisap paip. Jadi kita mahu paip yang kita hisap, tembakau yang kita hisap, rokok yang kita hisap itu dibuat oleh peladang kita.

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Adakah boleh laku, Ahli Yang Berhormat?

Tuan Haji Ahmad bin Arshad: Saya fikir, Tuan Yang di Pertua, masalaah laku ini boleh. Kita minta kerjasama dari peladang-peladang kita. Kalau rasanya bagus, rasanya sedap barangkali Tuan Yang di Pertua tak mahu lagi beli tembakau yang datang daripada luar negeri. Masaalah ini, Tuan Yang di Pertua, walaupun saya bercakap ini

dengan cara marah rasa saya, tetapi semangat saya mahu peladang-peladang kita berdiri di atas kaki sendiri—itu maksud saya.

Tadi Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Pertanian dan Perikanan ada menyatakan berkenaan dengan buah susu. Buah susu itu patut tak dibenarkan cakup buah susu, ada orang marah dengan menyebut perkataan buah susu itu, tetapi oleh sebab saya dengar Ahli Yang Berhormat bercakap buah susu, saya pun sebut buah susu juga. Buah susu ini, kita tanam dengan banyaknya di mana kawasan yang sesuai dan juga satu lagi saya hendak contohkan bahawa tanahair kita ini subur, tetapi tidak diproses, tidak dikaji, umpamanya sayur-sayuran yang tinggi mutunya itu pada masa sekarang banyak kita beli daripada luar negeri pada hal kita buka supermarket, macam-macam pasar yang kelas tinggi. Bahan-bahan yang didapati daripada pasar ini datangnya bukan daripada tanahair kita, tetapi datangnya daripada luar negeri.

Saya mengharapkan ini juga patut dibuat kajian, kalau tak boleh ditanam di bawah tanaman sayur-sayuran yang bermutu tinggi, kita cari tanah-tanah seperti di Gunung Tahan, Pahang, atau di Negeri Trengganu di mana-mana tempat yang sesuai yang berhawa sejuk supaya kita tanam sayur-sayuran ini demi kepentingan hendak meninggikan taraf peladang-peladang kita. Dengan ini, saya fikir dapatlah perubahan cara hidup petani-petani kita.

Dan saya harap bahawa kedua-dua Rang Undang-undang yang diluluskan ini bukan sahaja melegakan hati petani-petani kita, menghiburkan petani-petani kita, tetapi saya mahu satu tahun, dua tahun ada kesannya yang dirasai oleh petani-petani kita, kalau kita buat Undang-undang di atas meja ini, Tuan Yang di Pertua, tidak memberi faedah kepada petani kita, kita membuang masa sahaja dan Tuan Yang di Pertua pun mempengerusikan persidangan ini tidak dapat pahala.

Apa yang saya mahu bahawa Rang Undang-undang ini sudah dibuat, rancangan yang kita jalankan akan memberi menafaat kepada kita nanti tak dapat 100% tetapi kemajuan itu kita nampak melahirkan, satu tahun, dua tahun, tiga tahun dan beberapa tahun yang lagi akan datang hatta terus kekal bahawa hidup petani itu satu hidup

yang makmur dalam tanahair kita sendiri. Sekianlah, Tuan Yang di Pertua, terima kasih.

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, dengan ringkasnya saya menjawab apa yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara tadi oleh sebab adanya di bawah satu organisasi iaitu Lembaga Pertubuhan Peladang ini, maka saya rasa perselisihan faham yang telah ada pada masa yang lampau itu tidak akan berlaku lagi kerananya jagaan, baikpun cooperative ataupun Persatuan Peladang pada masa yang lampau di bawah Lembaga ini dan pegawai-pegawai yang berkenaan akan diambil alih dan akan dipindahkan di bawah lembaga ini seperti yang telah saya sebutkan tadi.

Ahli Yang Berhormat telah membangkitkan masalah harta-harta atau eset Persatuan Peladang dan juga syarikat kerjasama patutlah tidak diambil ataupun dipecahkan ataupun dibahagikan kepada orang lain. Saya suka menyatakan di sini bahawa ini tidaklah bertujuan yang harta-harta Persatuan Peladang dan syarikat kerjasama itu dibahagikan kepada orang-orang lain kerana mengikut pendaftaran syarikat kerjasama adalah didaftarkan di bawah Undang-undang Cooperative Societies, 1948 dan Farmers' Association didaftarkan di bawah Undang-undang Farmers' Association, 1967. Kedua-dua pertubuhan ini adalah mengadakan separate legal entity dan berhak polisi dan boleh mengadakan tanah, memiliki tanah dan boleh membuat kontrak seperti yang tercatat dalam undang-undang.

Saya rasa seperti juga harta saya, Ahli Yang Berhormat dari Muar Utara tak boleh ambil, sama juga saya tak boleh ambil harta Ahli Yang Berhormat, begitulah juga kuasa-kuasa yang tercatat. Jadi hanya mungkin syarikat-syarikat kerjasama ataupun Persatuan Peladang ini adalah hak masing-masing dan harta-harta adalah hak masing-masing. Ini bukanlah dikatakan syarikat kerjasama ini ataupun Persatuan Peladang ini diregister—bukan, ianya masih kekal, masih ada, hanya seperti undang-undang yang telah diluluskan sekejap tadi undang-undang itu adalah menubuhkan (amalgamate) di bawah satu naungan, tetapi undang-undang ini adalah satu undang-undang yang boleh diestablishkan, iaitu menubuhkan lembaga ini.

Saya rasa, apa yang telah dikuatirkan oleh Ahli Yang Berhormat itu tidaklah patut dikuatirkan oleh sebab masih kekal harta-harta mereka itu dan juga Ahli Yang Berhormat telah bertanya bolehkah mereka itu dijadikan juga ahli Persatuan Peladang ataupun Pertubuhan Peladang, sama juga boleh menjadi ahli co-opt dan juga menjadi ahli Persatuan Peladang.

Pada masa yang akan datang apabila satu-satu Farmers' Organisation yang didaftarkan jadi dual membership ini akan disambungkan, akan dilanjutkan, tidak berhaklah mereka ini diberhentikan. Sesiapa yang menjadi Ahli Persatuan Peladang maka mereka itu boleh menjadi Ahli Pertubuhan Peladang sama juga jikalau mereka itu telah menjadi ahli co-opt, boleh juga menjadi Ahli Pertubuhan Peladang. Hal ini, jikalau ada satu undang-undang tubuh syarikat kerjasama ataupun Pertubuhan Peladang yang menyekat ini terpulanglah kepada Pertubuhan Peladang itu tetapi saya ketahui ada juga ahli-ahli ini yang banyak menjadi ahli syarikat kerjasama. Kedudukan ini sukar kita hendak mengawasi kedudukan itu.

Jadi apa yang telah ditanya itu tidaklah menjadi halangan, dual membership akan dilanjutkan dan mereka boleh menjadi ahli Farmers' Organisation sama juga Farmers' Association.

Itulah sahaja jawapan saya kepada Ahli Yang Berhormat, dan Undang-undang Lembaga ini boleh dikatakan sama dengan apa yang telah dibincangkan dalam Undang-undang tubuh Persatuan Peladang tadi.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 38 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Kedua diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Ketiga diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Keempat diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PENCEN BALU DAN ANAK YATIM (SABAH) (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan suatu Rang Undang-undang bernama Akta Pencen Balu dan Anak Yatim (Sabah) (Pindaan) (No. 2), 1973 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di Pertua, tujuan Rang Undang-undang ini ialah untuk meminda Seksyen 32A, Ordinan Pencen Balu dan Anak Yatim, (Sabah) (Bab 156) selaras dengan Seksyen 7 Ordinan tersebut. Yang Amat Berhormat Perdana Menteri selaku Menteri yang berkenaan telah melantikkan seorang Actuary bagi menilai tabung yang tersebut di atas itu setakat yang terdapat pada 31hb Disember, 1969. Penilaian itu telahpun siap dibuat dan hasil kajian tersebut telah menunjukkan di antara lain bahawa:

- (1) Tabung itu telah meningkat daripada \$6,589,718 pada 31hb Disember, 1965 kepada \$11,636,403 pada 31hb Disember, 1969.
- (2) Kajian menunjukkan wang lebih berjumlah sebanyak \$224,000.

Actuary yang telah dilantik itu telah mengesyurkan supaya pencen yang mula dibayar pada atau sebelum 31hb Disember, 1965 dan yang masih dibayar pada 1hb Januari, 1970 dinaikkan kepada 25% mulai daripada 1hb Januari, 1970. Kenaikan pencen ini akan menelan belanja sebanyak lebih kurang \$150,000. Kerajaan telahpun menerima cadangan Actuary itu dan bagi membolehkan bayaran yang dibuat sebagaimana yang disyurkan, maka Seksyen 32A Ordinan itu hendaklah dipinda. Tambahan ini dikuatkuasakan mulai daripada 1hb Januari, 1970.

Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangkan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 dan 2 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL

PENANGGUHAN MESYUARAT

Tan Sri V. Manickavasagam: Tuan Yang di Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apa pun menurut Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini hendaklah ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang, pada 2hb Mei, 1973.

Tengku Ahmad Rithaudeen Al-Haj: Tuan Yang di Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Diputuskan,

Bahawa walau apa pun menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12 (1) Dewan ini ditangguhkan sekarang sehingga pukul 2.30 petang, 2hb Mei, 1973."

Tuan (Timbalan) Yang di Pertua: Dewan ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang, 2hb Mei, 1973.

Dewan ditangguhkan pada pukul 6.30 petang.